

حکومت موقت ہند در کابل

۱۹۱۵ = ۱۹۲۲ء

تالیف: محقق میر محمد شریف «پکرای»

کابل - ۱۳۶۸

١
سرگز تحقیقات علوم اسلامی
مدیریت عمومی نشرات

حکومت مؤقت هند

در کابل

۱۹۱۵ --- ۱۹۲۲ م

تالیف : میر محمد شریف «پاکرای»

ک-ا-بیل - ۱۳۶۸

به مناسبت هفتاد و دو سالگرد استقلال کشور عزیز ما
افغانستان .

- نام اثر: حکومت موقت هند در کابل .
- تألیف : میر محمد شریف «پاکرای» .
- ناشر: مرکز تحقیقات علوم اسلامی .
- اهتمام: محمد سرور «پاکفر» و محمد کریم .
- جای چاپ : مطبعه دولتی .
- تیراژ : دو هزار نسخه .
- سال چاپ : ۱۳۶۸ .
- شماره مسلسل : (۲۶) .

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
الف	یادداشت
یک	مقدمه
۱	ریشه های تاریخی حکومت ...
۸	اثرات استعمار انگلیس در ...
۵۱	تأثیر اندیشه های سید جمال الدین
۶۲	دولت حبیب الله ...
۹۸	تنظیم هند یان در کابل
۱۰۶	فعالیت در داخل هند
۱۲۹	رابطه حکومت موقت با جرمنی
۱۳۶	روابط حکومت موقت با روسیه
۱۴۵	سلسله روابط با جاپان
۱۵۶	روابط اعضای حکومت ...
۱۸۰	سلطنت شاه امان الله و...
۱۹۵	روابط حکومت موقت با...
۲۰۱	نتیجه
۲۰۹	مآخذ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یادداشت

بزرگی و اصالت يك ملت و کشور وابسته به تاریخ مبارزات مردم آن و فرهنگ و کلتور آن میباشد .

کشور افغانستان که در گذشته بنام خراسان و قبل از آن بنام آریانا مسمی گردیده بود دارای تاریخ کهن پنجمهزار ساله است. در طول تاریخ پنجمهزار سال مردم این مرز و بوم آلام و مصائب و سختی ها و مشکلات زیادی دیده ولی در عین زمان افتخارات بس بزرگ انسانی را کمائی کرده و تجارب مشر زیادی را بدست آورده است .

کشور کوهستانی افغانها در طول تاریخ آزاد زیسته و هیچ قدرت جهانی نتوانسته به غرور و سر بلندی و سر افرازی و قهرمانی های مردم آن ، لطمه وارد سازد .

کلتور عالی و کرکتر بلند افراد آن همواره وابسته به این امر بوده که چون آزادی خود را دوست داشته و در راه حفاظت آن مبارزات پیگیر را ادامه داده است ، خود نیز آزادی دیگران را محترم دانسته همیشه در پی آن بوده تا با همسایگان خود زنده گی مسالمت آمیز خود را ادامه

بدهد از همین جهت است که مردم افغانستان بر علاوه اینکه آزادی دوست و آزادی خواه بوده صلح و امنیت را نیز نسبت به جنگ و ستیز و قتل و قتال ترجیح داده و علیه تجاوز بیگانگان سرسخت ترین مقاومت ها و مبارزات را در طول تاریخ پشت سر گذاشته اند .

بهمین علت در تاریخ معاصر افغانستان هنگامیکه استعمار انگلیس شبه قاره هند را فراگرفت و دست تجاوز و تجاوز و تطاول بر کشور پر افتخار افغانها دراز نمود مردم افغانستان مبارزه علیه متجاوزین برآمدند نه تنها آزادی خود بلکه آزادی مردم هندوستان را نیز میخواستند که بالاخره افغانستان به مهد و مرکز مبارزات علیه امپریالیزم برتانوی مبدل گشت - همه مبارزات مردم هند نیز در کشور افغانستان سازمان می یافت .

کتاب حاضر تحت عنوان «حکومت موقت هند در کابل» که از طرف دیپارتمنت تاریخ مرکز تحقیقات علوم اسلامی تهیه شده خدمت خواننده گان محترم تقدیم میگردد نشان دهنده آنست که مردم آزادی دوست کشور ما در طول تاریخ مبارزات شان علیه استعمار انگلیس نه تنها به آزادی کشور شان علاقمند بوده اند بلکه برای آزادی کشور همجوار هندوستان از یوغ استعمار برتانویه نیز از هیچگونه مبارزه و تلاش دریغ نورزیده اند .

این احساس و همدردی افغانها نسبت به مردم هندوستان سابقه طولانی دارد که مخصوصاً با آمدن انگلیس در هند این تشریک مساعی در پر توروابط متقابل تاریخی، فرهنگی و سیاسی بیش از هر دوره دیگر راوز افزون گشته و به تاسی از همین روابط کهن تاریخی بود که رهبران مبارزین هند چون شاه ولی الله دهلوی برای نجات هند به احمد شاه درانی آمد و استمداد جست متعاقباً مردم مبارزه از شاه زمان بحیث ناچی در هند

از مردم افغانستان تقاضای آمدن به منظور آزادی هندوستان را نمودند. هنگامیکه افغانستان نیز مانند هندوستان تحت تهاجمات استیلا - گران قرار گرفت باز هم مبارزین هند چشم امید به طرف افغانستان داشتند از جمله مبارزین هند مولوی سعید احمد بریلوی - ملا اسمعیل و سایر مبارزین از امیر افغانستان دوست محمد خان تقاضا بعمل آوردند تا برای نجات کشور شان و نیز برای طرد انگلیس از هندوستان با ایشان همکاری نمایند .

این روابط کما فی السابق ادامه داشت تا اینکه اندیشه های آزادی خواهانه جمال الدین افغانی مردم هند را تکان داده و آتش آزادی خواهی را در بین شان مشتعل گردانید . خصوصاً یک عده از بزرگان سیاست و فرهنگ و فلسفه قاره هند که بصورت مستقیم یا غیر مستقیم در مکتب سید تربیه شده بودند این شعله مقدس را که آن مرد افروخته بود پس از وی بدست گرفته و پراتو آنها در اکناف رسانیدند . سید ازین شعله های افروخته شده که هر یک از آنها کانون فروزانی برای انتشار نور آزادی خواهی و استقلال شدند خلاصه اینکه خطابی که سید افغانی جهت آزادی مردم هند به مبارزین آن می نمود چون از قلب می برآمد به قلب مبارزین هند امثال محمد حسین (شیخ ال هند) ،

داکتر مولانا ابوالکلام آزاد ، مولانا برکت الله - مولانا عبیدالله سندی - مولانا شوکت علی - گاندی - نهر و مهند راپرتاب - و سایر مجاهدین و مبارزین هندی می نشست و مبارزات خود را علیه استعمار انگلیس شدت می بخشیدند .

چون در خود هند برای این مبارزین سر شناس مجال فعالیت و تنظیم و ساز ماندگی مبارزات کمتر میسر می شد تا بالاخره آنها در زمان سلطنت امیر حبیب الله خان مرکز مبارزات شان را به کابل انتقال دادند .

7
همزمان بان یک هیات ترکی و جرمنی به معیت هیات آزاد یخواهان هندی به افغانستان آمدند هیات مذکور کوشیده امیر حبیب الله را به طرفداری جرمنی و ترکیه برضد انگلیس داخل جنگ سازد ولی این آرزوی هیات نقش بر آب شد و امیر حبیب الله بی طرفی خود را به نفع انگلیس اعلام داشت هیات های ترک و جرمن ناکام رجعت داده شد .

اگرچه این اعلان بی طرفی چون آب سردی بود که بر احساس آزادی خواهان مجاهدین و مبارزین افغان وهند فرو ریخت با آنهم چون روابط مستقیم و پایدار قبلی بین مبارزین و مجاهدین هند و افغان موجود بود بناء اوضاع و احوال برای هیات هندی آنقدر مایوس کننده نبود و در نتیجه مساعی خود کوشیدند که جمهورییت موقت هند را در (۱۲۸۱) موافق به دسمبر (۱۹۱۰) کابل تاسیس نمایند در عین زمان مردم سرحد آزاد و مسلمانان نیم قاره هند را تشویق به قیام عمومی علیه امپریالیزم برتانیه نمود این حکومت در آغاز به فعالیت های خود در سرحدات آزاد و داخل هند اقدام نمود فعالیت این حکومت تا سال ۱۳۲۳ مطابق به سال ۱۹۲۲ م مصادف به زمان سلطنت شاه امان الله ادامه داشت که بعداً از طرف حکومت امانیه متوقف ساخته شد از محتویات فوق بر می آید که تاسیس حکومت موقت هند در رابطه با استقلال طلبی مردمان افغان وهند یکی از مثالها ی برجسته در تاریخ معاصر کشور ماست که با وجود اهمیت این موضوع تا حال دانشمندان و محققان افغانی انگشت شماری درین بخش به تحقیق پرداخته اند خوشبختانه محترم میر محمد شریف عضو دیپارتمنت تاریخ مرکز تحقیقات علوم اسلامی تحقیقی نموده و بر موضوع روشنی انداخته است - که گفته می توانیم این اقدام وی گام مهمی در روشن شدن این موضوع که یک گوشه ای از مبارزات مشترک افغانها و هندیها را برای آزادی کشور های شان از یوغ استعمار برتانوی

در بر میگیرد شمرده میشود البته این امر بر هنمائی پوها ند سید
سعدالدین هاشمی استاد تاریخ معاصر پوهنتون کابل تهیه شده است
مورد تحقیق و تأیید مرکز تحقیقات علوم اسلامی قرار میگیرد مایقین
داریم در آینده محققین و علمای بزرگ افغانستان بتوانند تحقیقات
بیشتر و وسیعتری را درین عرصه نموده این موضوع را بیشتر روشن
و روشن تر سازند .

بنا دیپارتمنت تاریخ مرکز تحقیقات علوم اسلامی لازم دانست تا به پیشواز
هفتادمین سالگرد استرداد استقلال کشور این کتاب را به علاقمندان
تاریخ تقدیم نماید .

با اظهار سپاس .

عنایت الله (رشید) رئیس دیپارتمنت تاریخ مرکز تحقیقات

علوم اسلامی .

مقدمه

هندو افغانستان از قدیم الایام یعنی از قبل التاریخ، دوره تاریخی دوره اسلامی تا کنون در بین خود تماسها و روابطه نزدیک و گوناگون داشته اند چه این نوع تماسها به اثر جنگها و گاهی به شکل اتحاد و ترقی و ایجاد تمدنها در یکدیگر موثر بوده اند.

در موقعیکه دولت مغولی دهلی در اواخر ضعیف شده بود استعمار انگلیس معبود طلائی را در هند در چشم سر می دید چون گرگی در کمین نشسته و مترصد اوضاع بود تا به موقع مناسب هند را بلعیده و افغان-نستان را نیز به کام خود فرو ببرد.

از مدتی که هند به این مصیبت مواجه شد بزرگان و مبارزان هند جهت نجات ورهائی از چنگال انگلیس متوجه افغانستان شدند. و از رهبران افغانستان چون از احمدشاه شاه زمان - دعوت آمدن به هند را به این منظور به عمل آوردند. موقعیکه افغانستان خود نیز در کام انگلیس فرو رفت با آنها امید آنها به این طرف بود. و مبارزین هندی چون سید احمد بریلوی و شاه اسمعیل که پیروان شاه ولی الله دهلوی بودند از امیر افغانستان امیر دوست محمد خان خواستند تا برای آزادی کشور افغانستان و هند با ایشان هم دست شود چون برادران بارکزائی دست

به گریبان یکدیگر بودند نتوانستند ازین فرصت طلائی به خاطر رهائی افغانستان و هند سود ببرند .

در حالیکه کار از دست امیران سرسپرده انگلیس در افغانستان برای این منظور میسر نبود ولسی افغانستان تحت رهنمائی رهبران اصلی خود دست به قیام بزرگ زدند که در نتیجه جنگ اول با انگلیس تمام قشون متجاوز انگلیس را درافغانستان محو نموده و جزیکنفر داکتر برآیدن که فرار کرد احدی را زنده نماندند .

این موفقیت نه تنها پیروزی برای مردم افغانستان و شکست امپریالیزم انگلیس تلقی شد بلکه تأثیر خود را در قیام بزرگ ۱۸۵۷ هند نیز بجا گذاشت چه هندیان معتقد شدند که مقابله با انگلیس جهت آزادی کشور ممکن است .

در پهلوی سایر روابط آزادی خواهانه افغانستان با هندیان یکی دیگر هم تأثیر اندیشه های سید جمال الدین افغانی در ایجاد مفکوره پان اسلامیزم و چگونگی اتحاد بین هندوها و مسلمانان در هند بود .

این گونه روابط و همکاری های بین هندیان و افغانستان ادامه داشته تا اینکه در قرن بیستم مصادف به دوره امیر حبیب الله از جمله تلاشهای آزادی خواهانه هندیان به آن منتج شد تا کابل رابه حیث یک مرکز فعالیت های خود در آورند. از همین جابه اقدامات خود پیر دازند تا بتوانند همزمان در یک وقت هم در داخل هند آشوبی برپا کنند وهم از خارج یعنی از افغانستان .

در نوامبر ۱۹۱۴ که بریتانیا پانتر کیه داخل جنگ شد نهضت مسلمانان نزد بریتانیا ازین لحاظ خیلی خطر ناک شد .

بنا بر روز جنگ اول جهانی باعث گر دید که پلان طرد نفوذ بریتانیه

مورد اجرا قرار گیرد یکی از اجزای این پلان تعیین انتخاب اشخاص معتمد و مطمئن و فرستادن آنان به سرحدات آزاد به افغانستان و سایر کشور های دیگر بود .

در هند رهبر آزادی خواهان هند شیخ الہند محمود الحسن کہ خودش را خلف سید احمد بریلوی و مولوی اسمعیل همکار او می دانست فیصله کرد کہ انگلیس فقط بہ وا سبطہ اسلحہ از هند اخراج گردد. همچنین بہ این مقصد یک عده آزادیخواهان ہند را در سال ۱۹۱۵ در سرحدات قبایل آزاد افغانی و کابل بہ غرض استمداد و فعالیت اعزام نمود . چنانچہ عبید اللہ سندی یکی از آنان بود. کہ بہ مشورہ شیخ الہند و مولانا ابوالکلام آزاد بہ افغانستان فرستادہ شد و هدف آن بود کہ تا امیر افغانستان را با قطع رابطہ با برتانیہ ، وادار سازد. و در سرحدات آزاد طغیان و شورش را بر پانماید.

این وقت مصادف بہ ورود هیات ترک جرمن بہ معیت ہیئت ہندی در افغانستان بود آنها کوشیدند امیر حبیب اللہ را بہ طرفداری جرمنی و ترکیہ علیہ انگلیس داخل جنگ نسازد. ولی این آرزوی ہیئت نقش بر آب شد و حبیب اللہ بیطرفی خود را بہ نفع انگلیس اعلان نمود گرچہ برای سایر اعضای ہیئت جواب رد دادہ شد ولی اوضاع احوال برای ہیئت ہندی آنقدر مایوس کننده نبود آنها در نتیجہ مساعی خود موفق شدند کہ برای بہ وجود آوردن دو موسسہ پلان ریزی کنند .

این دو موسسہ عبارت بودند از جمهوری موقتی ہند (و حزب جنود ربانیہ). در اوایل دسمبر ۱۹۱۵ حکومت موقت ہند اعلان گردید (مہند راپرتاپ بحیث رئیس دولت و برکت اللہ بحیث صدراعظم و عبید اللہ سندی بحیث وزیر داخلہ ہند... انتخاب گردیدند) همینکہ

این حکومت پایه عرصه وجود گذاشت فوراً به کار خود آغاز نمود و فیصله کرد که با قدرت های خارجی در تماس بیایند و برای آزادی هند (لشکر خداوندی) را تقویه نمایند. و نیز آنها در مورد قدرتهای خارجی تجویز نمودند که نماینده گان خود را به روسیه، جرمنی، انگلستان و جاپان گسیل دارد و به این وسیله آزادی هند را برسمیت بشناسند. که این فعالیت در ساحه بین المانی ایفا شد.

همچنان این حکومت توانست در داخل هند و سرحدات آزاد دست به فعالیتهای وسیع بزند که مایه درد سر انگلیسها را فراهم ساخته بود. گرچه کار حکومت موقت در ۱۹۴۲ از طرف دولت امانیه متوقف ساخته شد با آنها نتایج سودمند را در مبارزات آزادی خواهی هند و سایر نهضت ها و جنبشهای آن کشور بجا گذاشت که اثر آن در آزادی هند کاملاً محسوس میباشد.

فصل اول

ریشه های تاریخی حکومت موقت هند در کابل

بخش اول نفوذ استعمار در نیم قاره هند :

در سالهای اخیر قرن پانزدهم و اوایل قرن ۱۶ م که دامنه اکتشافات انکشاف یافت. برای اروپائیان دنیای نا معلوم وسیعتر گردید. قسمتهای جنوبی اوقیانوس اطلس یعنی افریقا و از مشرق زمین خصوصاً سواحل بحر هند سرزمین هند و جنوب شرق آسیا و سرانجام در مغرب زمین قاره جدید امریکا کشف شد کاشفین این نواحی بیشتر از همان دو مملکت جنوب غربی اروپا یعنی پرتگال و اسپانیه بودند و اسکو دگاما و کرسقف کولمب دو نفری بودند که راه را بسوی همین دو قاره از طریق بحر باز نمودند عامل عمده این اقدامات همانا یافتن راه به سرزمین هندو استفاده از اموال قیمت بهای آن منطقه که اروپائیان را شیفته خود ساخته بود میباشد.

استفاده از قطب نما و طریقه فن بحر پیمائی زمینه را برای تأسیس مستعمرات در سواحل اوقیانوس هند و اطلس و بحر الکاهل فراهم

فهاخت و دولت هسپانیه و پرتگال در شروع قرن ۱۶م از غنی ترین ممالک سواحل اوقیانوس اطلس در اروپا به حساب میرفت زیرا پیاده شدن کرسنتف کولمب در جزایر انتیل (جزایر شرقی امریکای مرکزی) و ورود واسکو دوگاما در سرزمین هندزمینه را برای تأسیس مستعمرات فراهم آورد و بعد این سرزمین هاروزبه روز زیر استعمار اروپا قرار گرفت .

بعد از آنکه امریکا توسط کرسنتف کولمب کشف گردید حس رقابت پرتگالی ها و هسپانوی هاروز به روز در زمینه بحریمائی شدت اختیار نموده و همان بود که دولت پرتگال هیاتی را تحت رهنمائی واسکو دوگاما به همکاری بارتلهمی باز بطرف سرزمین هند روان نمود هیئات مذکور بتاريخ هفت جون ۱۴۹۷م از پرتگال به عزم رسیدن به هند از طریق بحر الکاهل حرکت کرد. هیئات مذکور بعد از یکسال مسافرت بتاريخ ۲۰ می ۱۴۹۸ به ساحل غربی هندوستان رسید بعد از آنکه اروپا ثیان خصوصاً پرتگالیان در سرزمین هند راه یافتند اینان در حالیکه در کرانه های غربی هندوستان پایگاهی بتصرف در آورده بودند به مجمع الجزایر زولد و ملوک دست یافتند . (۱) و در صدد آن برآمدند که تا منابع اقتصادی آن مناطق را که زیاد تر تجارت آن بدست اعراب بود زیر نفوذ خود بیاورند و در عین حال که اعراب را تحت فشار قرار می دادند تا زمانی در آن هیچیک از اروپائیان را با آنجاه راه ندادند و بازرگانی اروپا را با شرق در انحصار خود گرفتند . پرتگالیان موفق شدند از شاهان محلی حق انحصار خرید ادویه و سایر کالا های بومیان را بدست بیاورند. آنان خرده ری های را که هیچگونه ارزش نداشت و

۱ پروفیسور کا یمینسکی ، تاریخ قرون وسطی ، ترجمه صادق

انصاری ، طبع دوم - تهران : ۱۳۵۰ ، ص ۱۸۲ .

اشیائی را که هیچ به درد نمی خورد به زور به بومیان می فروختند و در عوض از آنان ادویه، خاکه طلا، عاج های گرانبها، جنس و منسوجات ابریشمی می گرفتند (۱).

در سال ۱۵۰۵ پادشاه پرتگال، زمام امور مستعمرات آن کشور را در هند به شخص موسوم به المیداسپرد، نامبرده در تحکیم حفظ منافع اقتصادی آن کشور از طریق توسعه روابط تجارتی و کنترل آن جدیت به خرج داد تا آنکه بعد از وی البوکرک این وظیفه را به عهده گرفت نامبرده در صدد تشکیل دولت قوی پرتگالی در سواحل بحر هند برآمد و از هیچگونه سفاکی و خونریزی به غرض تأمین منافع شخصی در برابر اهالی خود - داری نکرد و یکتعداد زیاد تجار عربی و کشتی های تجار رتی شانرا تلف نمود و تمام بنا در بحیره عدن را بدست آورد و خود را در خلیج فارس (سانید) .

امپراطوری مستعمراتی پرتگالی که در اثر مساعی بی رحمانه و خونخواری البوکرک در سواحل هند و ماورای آن استقرار یافته بود او لین امپراطوری مستعمراتی بود که به اساس روابط تجارتی بنا یافته بود و بواسطه تفوق اسلحه آتشین آن روز و نیروی دریایی حفظ و نگهبانی میگردید و حتی این مرد خونخوار این خیال را در دل می پروراند که مسیر رود نیل را تغییر دهد و تجارت مصر را درهم شکند. گذشته از آن پرتگال مملکت کوچکی بود که با تفوق کم در آن زمان قادر نبود که امپراتوری به آن عظمت را بتواند زیر سلطه و نفوذ خود داشته باشند بدین جهت قدرت آن هم بیش از ۷۵ سال دوام نکرده همان بود که هالیندی ها در قرن ۱۶م جزایر سوماترا را که از پر قیمت ترین مستعمرات پرتگال بود از آن مملکت گرفتند و در حقیقت این عمل پایان قدرت استعماری پرتگال را در جنوب شرق آسیا اعلان مینمود .

« بهر حال بعد ها - هالیند ها، انگلیسین ها، دنمارکی ها، داخل تجارت باهند گردیدند. هالیندی ها تا قرن هفدهم این تجارت را در دست داشته تقریباً پرتگالی ها را از صحنه خارج نمودند. انگلیس ها در سال ۱۶۰۰ کمپنی شرق الهند را تأسیس و اجازه نامه تجارتی حاصل نمود مرکز خود را در (بسورت) ساحل غربی هند بنیاد نهادند در ۱۶۱۴ جمیز اول شاه انگلیس نماینده ای بنام (سرتو ماسرو) بدربار جهانگیر شهنشاه هند فرستاد و خواهش ارتباط تجارتی نمود... کمپنی انگلیس در سال ۱۶۳۹ مدراس را از راجای چند راگیری زمامدار قلعه کوهی کرناک نام گذاری کردند. به این صورت تفرد و امتیاز اروپائی ها را اعلان نمود در ۱۶۴۰ شهزاده بیگم شاه جهان بسوخت و کمپنی او را تداوی کرد و در بدل حق الزحمه خود هوکلی را در نزدیک دهنه کانگا گرفت و متعاً قبلاً سه موضع دیگر را خرید که یکی آن کلکته بود بمبئی هنوز به پرتگال تعلق داشت ولی هنگامیکه چارلس دوم انگلیس با دختر پادشاه پرتگال ازدواج نمود بمبئی را در سال ۱۶۶۲ در جهبیز عروسی گرفت و شش سال بعد تر چارلس بمبئی را در عوض اجاره سالانه (ده پوند) به کمپنی گذاشت کمپنی در ۱۶۴۰ در کلکته مرکز تجارتی افتتاح کرد .

در سنه ۱۶۸۹ کمپنی بواسطه مداخله در امور داخلی هند مورد حمله دولت هند قرار گرفت عده ای کشته و عده دیگر گروگان دادند، سورت اشغال و بمبئی محاصره گردید کمپنی تعهد کرد که در امور داخلی هند مداخله نکرده آینده فقط مشغول تجارت باشد سال دیگر کمپنی قلعه سنت ویلیام را در کلکته آباد کرد در بنگال هم در بدل مراکز تجارتی خود پول اجاره سالانه را به حکومت محلی می پرداختند در سال ۱۷۰۰ کمپنی های

انگلیس شرکت متحده هند شرقی را تشکیل و حق انحصار تجارتی را باهید تحصیل کردند.) همزمان با انگلیسها هالیندی ها نیز مراکز تجارتی در هند داشتند. و فرانسویها در پونچری و چند الگرو غیره دارای مراکز تجارتی بودند، روسای تجار انگلیس و فرانسه هر یک در مراکز خود عنوان (گورنر) آن محله را داشتند باهم در رقابت بودند. مخصوصاً بعد از آنکه در ۱۷۴۴ بین فرانسه و انگلیس در اروپا و هند جنگ در گرفت و مدراس را فرانسه فتح نمود گرچه در ۱۷۴۹ بین هر دو مصالحه برقرار و مدراس به انگلیس مسترد شد، اما این رقابت باقی بود... (۱) تا اینکه این دو دولت را به اطاعت در آوردن هند از ارتش های ساخته و پرداخته شهزادگان هندی سود جستند. جنگ پله تسی که در ۱۷۵۷ وقوع یافت نقطه اوج رقابت های سخت فرانسه و انگلیس بود در طی این نبرد روبرت کلیو که قبلاً بخاطر سفاکی ها و رهنرزی هایش شهرت داشت بر ارتش شهزاده بنگالی پیر و ز شد شا هزاره بنگالی هفتاد هزار سر بازر در اختیار داشت در حالیکه ارتش کلیو متشکل از ۹۰۰ سرباز انگلیس و ۲۲۰۰ سرباز هندی بود، که توسط انگلیسها کار برد سلاح را آموخته بودند.

انگلیسها در هند ریشه دو اندنهر روز درین کشور پهناور بیشتر نفوذ کردن و مقاومت مردمان هند را در خون غلطانندند. ماموران کمپنی هند شرقی شاهان کوچک و شاهزاده گان را مجبور به کناره گیری از قدرت کردند. و آنرا به پرداخت حقوق و مستمری وا داشتند ... (۲)

- ۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، طبع دوم کابل: مطبعه دولتی ۱۳۵۴، ص ۴۱۶.
- ۲- آ. قیمو، ایلیاکا کیلیکین، لئوزوک، الکساندر مانسندویچ: وسلو الود، اور لوت، تاریخ عصر جدید از انقلاب انگلستان تا کمون پاریس. ترجمه: فریدون شایان، جلد اول (کابل: مطبعه دولتی، ۱۳۶۲) ص

بنا انگلیس با داشتن چنین موقعیتی که در مقابل رقبای خود غالب آمده بود یکی پس از دیگری سرزمین هند را در قبضه استعمار خود درمی آورد. چنانکه مصادف با جلوس شاه زمان یعنی سال ۱۷۹۳ یکنفر انگلیس بنام (سرجان شور) به حیث گورنر جنرال مقبوضات هندی انگلیس تعیین شد، دو سال بعد از دولت مرتهه نظام دکن راشکست داده ونیم سرزمین آنرا متصاحب نمود چه سه سال بعد از آن مارکی وسلی گورنر جدید هند انگلیسی اردوی بزرگی تشکیل و بغرض تسخیر هندوستان برای انهدام دولتهای هندی مرتهه نظام و میسور برخاسته نظام دکن تسلیم، دولت مرتهه مغلوب و سلطان تیپو پادشاه میسور کشته شد. شهزاده گان راچپوت مطیع قدرت نظامی انگلیس گردید و آخرین قیام به قیادت (هولگر) در ۱۸۰۴ منظمًا از برابر انگلیس عقب نشست در حالیکه در سال ۱۸۰۳ قشون تجارانگلیس پایتخت هندوستان دهلی و اگره را اشغال کرده بود، دولت انگلیس مصمم بود که سیطره استعماری خود را در سرا سر هندوستان بسط دهد لهذا مارکوئیس واسلی روش جدیدی در اغتصاب کشور هند بنام (اصول اعانه) ایجاد کرد بدین وسیله بر سفیر هندوستان در معرض تاراج قرار داد ماحصل این سیستم واسلی آن بود که اول کشور در سایه خدعه یا شمشیر غصب شود. آنگاه قشونی برای سرکوبی مردم و حفظ تسلط انگلیس مغضوبه تنظیم گردد کشور مغضوبه زما مدار دست نشانده مصارف این قشون را با عرق جبین پردازد و در عوض گذاشتن اختیار مرده و زنده خود را (در امور داخلی و خارجی بدست انگلیسها بسپارد) مسامحانه مشکور نیز باشند. (۱)

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، طبع دوم (کابل

به همین ترتیب «انگلیس دامنه استعمار خویشرا گرهند توسعه داد چنانچه درسته ۱۸۴۳ اشغال گردید تا سال ۱۸۵۰ مقاومت سکها ناگام ساخته شد و پنجاب به هندوستان بریتانوی ملحق گردید و دیری نگذشت که برمای سفلی ، تاکپور داوده نیز جزو متصرفات انگلیس شد . بلوچستان در سال ۱۸۷۸ و برمای علیادر ۱۸۸۶ به تصرف انگلیس ها درآمد به این ترتیب تا سال ۱۹۳۷ جزوهند بود وبعد ازان واحد جداگانه امپراطوری انگلیس گردید» (۱)

۱- کائونووا، تاریخ هند در قرون وسطی ، ترجمه پوهاند میرحسین شاه ، (کابل : دیپارتمنت تاریخ پوهنشی علوم اجتماعی پوهنتون کابل قوس ۱۳۶۰) ص ۱۱۹ .

اثرات استعمار انگلیس در زنده‌گی مردم هند

برای اینکه اثرات استعمار انگلیس را در زنده‌گی مردم هند پی‌بیریم می‌پردازیم به بحث مختصری درین مورد از لحاظ - اجتماعی - اقتصادی و سیاسی .

الف - از لحاظ اجتماعی :

نیم‌قاره هند قبل از استعمار یک سرزمین کثیر الملیت بحساب رفته که کثرت مذاهب ، اعتقادات و رسم و رواج‌ها و فرهنگ‌های مختلف مردم هند را بیشتر در نابرابری اجتماعی و طبقات گوناگون منقسم میکرد . از همه مهمتر اینکه «مردم هند به کاست‌های گوناگون منقسم بودند ، روحانیون ، سپاهیان ، دهقانان و غیره با این همه عده ای از مردم وساکنان هند تعلق به هیچ کاستی نداشتند و پست ترین قشر جامعه محسوب میشدند این مردم فاقد حقوق اجتماعی بودند آنان را نجس می‌نامیدند و معاشرت با ایشان وحتى شاید این مردم از نظر روحانیون ناروا و زشت بحساب می‌آمد نجسها در حقیقت بردگان متعلق به همه جامعه بودند»

(۱)

«هندیان ازین لحاظ عقب مانده و در واقع بصورت يك قسيل و موجود جامد متحجر در آمد جامعه هند با سنتهای مذهبی و باستانی متحجر و خشک شده بود .

سیستم اجتماعی آن هم نیرو و وزنده گی خود را از دست داده بود . کم کم بی حرکت و متوقف بود پس تعجب آور نیست که هند رنج بکشد بر حسب اتفاق انگلیسها عامل این رنج شدند اگر آنها نمی بودند شاید مردمی دیگر بجان آنها می آمده و به همین شکل عمل میکردند» (۱)

به گفته نهرو «ضعف و نادانی همیشه موجبانی برای حکومت استبدادی هستند اگر انگلیسها می توانند از نفاق و جدائی ماسود ببرند و استفاده کنند گناه خود ماست که در میان خود منازعه می کنیم اگر آنها می توانند ما را تجرید کنند و با تحریک خود خواهی با گروه های جداگانه مادر میان ما تفرقه بیندازند و ما را ضعیف سازند خود این امر نشانی از برتری انگلیسهاست ، به این جهت اگر تو می خواهی بخشم آبی باید نسبت به ضعف و جهل و منازعات داخلی خود همان خشمگین شوی زیرا این چیزها است که مسئول واقعی ناراحتی ها و بر آشفتنگی های زنده گی ما می باشد» (۲)

مورخ محترم غبار از مظلوم اجتماعی انگلیس بالای هندیان یاد آور میشود . «لاردمارن هستنر خود در مکتوبی عنوانی مجاس انگلیس چنین نوشت : در هند ظلم بسیاری بنام انگلیس به عمل می آید و عده ای به لباس عسکری عنوان مامور و جاسوس انگلیس دارائی مردم را در بنگال غارت می نمایند ، چون مردم بنگال از شنیدن نام انگلیس مرتعش میشوند (۱) نزد من هم شکایت نمی کنند تا آنکه من به چشم خود دیدم» (۲)

- ۱- جواهر لعل نهرو ، نگاهی بتاریخ جهان ، ترجمه محمود تقییلی ، جلد دوم (تهران - ۱۳۴۶) ص ۹۲۴ ص ۹۲۵ .
- ۲- همان اثر ، ص ۹۷ .
- ۳- میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۴۳۶ .

انگلیسها از مساعی منفی خود دست کشیدند تا کار مردم هند را بجائی رسانند که به سبب چنین معیشت هزاران نفر هندی در عیدها و عروسی توانگران از فاصله های بعید رسیده و ناکام برمی گشتند و در عرض راه اطفال و پیران و بیماران شان جان می سپردند .

داکتر اسپری در کتاب خود (موردن انديا) می نویسد که در قرن ۱۹ حین تادیب طایفه کول در بنارس حسب الامر گورنر جنرال عساکر انگلیس تمام دهات را آتش زده و مردان را اعدام نمودند ، داکتر می گوید : که من دهقان های را دیدم که خاک می رو افندند دانه های حبوبات را ازان برای سدره مق خود جدا میکردند و هم در ناحیه می آید که مردم برگ درختان را چیده می خوردند و مادرانی بودند که دختران خود را به اغنیا می فروختند چنانکه خودم دختر هفت ساله ای را از والدینش به هفت روپیه خریدم (۱) در حالیکه کشور بزرگ هندوستان دارای اراضی شاداب و توانگریست که از محصولات آن کاخهای معظمی در لندن اعمار گردیده است .

انگلیسها در رأس تمام امور هندیها قرار داشت . مردم هند صلاحیت نداشتند . آنها جای ، قهوه و مسبزیجات را از شدت فقر نمی شناختند ، ساقهای شان نیاز کترو پوست شان به استخوان چسپیده تربود تب ذات الریه و گر سنگی ملیونها نفر هندی را سالانه بدیار علم می فرستاد (۱)

بر علاوه انگلیسها در تشدید خوامت و اختلاف میان هندوها و مسلما نان تحریکات زیادی می کردند و آنها برای هندوها می فهمانندند که مسلما نان مسکونینی اند غیر هندی یعنی فاتحین و مهاجمین خارجی اند . اختلاف و بینونت اجتماعی و تضاد و عقیده دینی که مابین هر دو گروه های هند و مسلمان وجود داشت ، سابقا وسیله استفاده سیاسی انگلیسها می گردید که بر حسب قاعده کلی (تفرقه بینداز و حکومت کن) را رسماً

بر آتش نفاق و شقاق دامن می زدند. عاقبت در اوایل این قرن این مخاصمت و تفرقه به منتهای شدت رسید و در عالم سیاست جدال و جنگی بوضوح تمام ظاهر گشت، در هنگا میکه موضوع انتخابات مجالس ملی با سلوب بازار لمان پیش آمد انگلیسها قاعده انتخابات جداگانها بر پایه اجتماعات مذهبی پیش کشیدند و در بعضی نقاط مسلمانان خود را در برابر هندوها و در بعضی دیگر هندوها را در مقابل مسلمین تحریک کردند و برای دوئیت و بیگانگی می افزودند. (۱)

«طبقاتی که با آموزش انگلیس پرورش می یافتند کم کم از شهرها زیاد میشدند و در همان یک طبقه جدید رشد می یافت که شامل صاحبان مشاغل آزاد گوناگون میشد مانند مامورین کوچک بودند که به کارهای اداری انگلیس در کشور کمک میکردند و نیز وکلای داد گستری، پزشکان، بازرگانان، معامله گران... بودند... این طبقه به نسبت مختصری از استعمار توده های مردم بوسیله انگلیسها سهم می بردند و مزد دریزهائی زیر را که از مضره باشکوه و سرشار طبقه حاکمه انگلیس مزد می ریخت بدست می آوردند» (۲)

«اکثریت عمده این طبقه بورژوازی جدید هندوها بودند که از نظر اقتصادی به مقایسه از مسلمانان در وضع بهتری قرار داشتند که آموزش انگلیس بهتری دیده بودند این آموزش خود جوازی برای اشغال به خدمات دولتی با سایر مشاغل شمرده میشد» (۳)

۱- علی اصغر حکمت سفیر سابق ایران در هند، سرزمین هند: بررسی تاریخ اجتماعی سیاسی هند آزاد باستان تا عصر حاضر (تهران ۱۳۳۷) صص ۲۴۱ - ۲۴۲.

۲- محمد مهدی، سلطه و حکمرانی انگلیسها در کشور هند، رساله نشر نشده دوره لسانس پوهنخشی علوم اجتماعی قسم شبانه. پوهنتون کابل ۱۳۶۳، ص ۲۲.

۳- جواهر لعل نهرو، نگاهی بتاریخ جهان، ص ۹۲۹.

«مسلمانان هند بطور کلی فقیرتر بودند که برائرس سیاست انگلستان و ناپودی صنایع هند ورشکست شده بودند و به دهکده ها رفتند . مسلمان بوضوح ... و صاحب اراضی کوچک. معمولا مالک عمده (باینیا) طرف رباخوار، دهکده که پول به دهقانان وام میداد و دکان دهکده به او تعلق داشت هندو بودند . باین ترتیب مالک لبنان در موقعیتی قرار داشتند که بردهقانان فشار می آوردند و آنها را استثمار کردند . باید این نکته را خوب بخاطر داشت زیرا یکی از عوامل عمده وریشه اصلی اختلافات و کشمکش میان هندوان و مسلمانان همین موضوع بود » (۱)

به ترتیب به همان اندازه که بورژوازی تازه هند رشد می یافت حرص داشتند نیز زیادتر میشد آنها میل داشتند که کار خود را دنبال کنند و پول بیشتری بدست آورند پست های (... در خدمت دولتی اشغال کنند . تسهیلات بیشتری برای تاسیس و شروع صنایع داشته باشند . اما همه جا انگلیسها را بر سر راه خود می دیدند و تمام پست های عالی در انحصار انگلیسها بود صنایع هند هم برای منفعت انگلیسها کار می کرد به این جهت یک دسته نارضایتی ها هیجانان مردم شروع شد که ریشه اصلی نهضت ملی جدید گردید . سپس از شورش ۱۸۵۷ تقیضات و فشارهای بی رحمانه و شدید که بدنبال آن پیش آمد مردم چنان درهم شکسته شده بودند که دیگر به فکر هیجان و اقدام تندی نبودند . سالها طول کشید تا دوباره جان تازه گرفت . » (۲)

ب : اوضاع اقتصادی :

((در هند نظام اقتصادی قدیمی بیش از آنکه انگلیسها به آنجا برسند در هم شکسته بود. یعنی بنای فیو دالیزم شکست برداشته بود و حتی اگر هیچ نیروی خارجی هم در آن وقت در هند نمی

۱- همان اثر ، ص ۹۳۰ .

۲- جواهر لعل نهرو، نگاهی بتاریخ جهان ، ص ۹۳۱ .

آمد . نظم فیودالی دیگر نمی توانست ملت درازی باقی بماند و مانند اروپا ناچار بود که جای خود را به سیستم تازه ای بدهد که در آن طبقات تولید کننده جدید قدرت بیشتر داشته باشند. « (۱) از اینرو وقتی که انگلیسها به هند آمدند . نظم فیو دالی قدیمی هند در هم شکسته بود . سقوط امپراتوری مغل هم یک خلاسیداسی و آشفتنگی در بسیاری نواحی هند ایجاد کرده بود . معینا همان طور که (راشی چند رات) یکی از علمای اقتصاد هند نوشته است . هند در قرن هجدهم همچنان که یک کشور مهم کشاورزی بود از نظر صنعتی نیز کشور پر اهمیتی به شمار میرفت محصولات کارگاه های صنایع دستی هند به بازارهای آسیا و اروپا فرستاده میشد . بازرگانان و مبادله گران اروپایی در آغاز کار به مواد خام هند توجهی نداشتند . بلکه به کالا های ساخته شده هند علاقمند بودند . (۲))) انگلیسها در هند به عقب بازگشتند بایک روش ارتجاعی بر بقایای فیو دالیزم که هنوز در هند وجود داشت تکیه زدند . این بقایای فیو دالیزم موقعیکه انگلیسها بر هند آمدند . دیگر قدرت زیاد نداشتند . اما انگلیسها آنها را هم چنان حمایت و حفظ کردند . سهم کوچکی از استثمار کشور را به ایشان می پرداختند .)) (۳) و این نیز از آن خاطر بود که ((حکومت انگلیس از شور شمای جدید مینتر سید اعلام کرد از این پس املاک شهنشاه گان و اربابان فیودال را تصاحب نخواهند کرد و در نتیجه چند شهزاده هندی که با انگلیسها خصومت داشتند جسم و جان رادر

۱- محمد مهدی ، سلطه حکمرانی انگلیسها در هند ، (رساله نشر نشده دوره لیسانس) . ص ۳ .

۲- جواهر لعل نهرو ، نگاه تاریخی جهان ، ص ۸۸۶

۳- محمد مهدی ، سلطه و حکمرانی در هند ، ص ۴

خلیفت آنان گذاشتند. (((۱) ولی حمایت به این طبقه ایکه دیگر دورانش بسر رسیده بود و فایده اش را از دست داده بود می توانست يك كمك موقتی باشد. موقعیكه این پشتیبانی از میان می رفتند. طبعا آنها هم سقوط می کردند یا ناچار باید خود شانرا به او ضاع وفق دهند. (((۲)

((يك مشت مردم که طبقه بوژ وازی جدید هند بودند. .. آنها هم خواستند تا سر مایه خود را بکار اندازند. تا از سود آن در آمدی داشته باشند. بسیاری از ایشان املاک و زمینهای مالکان سابق را که فقیر شده بودند می خریدند. بدین ترتیب خود شان مالک میشدند. بعضی دیگر که سود و رونق صنایع انگلیس را می دیدند می خواستند با سرمایه های ایشان در هند صنایعی ایجاد کنند و کارخانه های بسازند به این شکل سر مایه های هندی برای تهیه کارخانه های بزرگ صنعتی صرف گردید و کم کم يك طبقه سر مایه داران صنعتی هم در هند پیدا شدند این وضع در سالهای حدود هژده هشتاد بود. (((۳)

((شاید بعضی گمان کنند که دولت بریتانیا بلاد هندوستان را فردوس برین ساخته و انواع نعمت را در آن سر زمین آماده کرده و سیستم های تیلگراف و تلیفون از هر سو کشیده و راه های آهن را در سراسر مملکت امتداد داده، مدارس تعلیم و تعلم باز کرده و اوضاع تجارت را تقویت نموده و در نتیجه مردم در مهدامن و آسایش و فراوانی باشند بعضی این تصور را تا و بالا تر از اینها را در باره هند میکنند ولی حقیقت بر عکس تمام اینها است ما فقط يك دلیل اضافه میکنیم و به جرات اظهار می داریم که از زمان تسلط

۱- آه مینوف و دیگران... تاریخ عصر جدید، ج اول، ص ۱۸۳.

۲- محمد مهدی، اثر قبلی، ص ۱۵

۳- چواهر لعل نهرو، نگاهی بتاریخ جهان، ص ۹۳۱.

دولت انگلیس بر ممالک وسیعی هندوستان برای خود اهالی هند از جهت يك مصیبت ها و بلاهای وارد شده که قبل از تصرف هند نظیر نداشته .

اینک ما مصایب، مجامعه و قحطی را به تنهایی می گوئیم و میانہ اعداد و اثرات آن قبل از انگلیس و عصر حاضر انگلیس را مقایسه مینماییم. تاریخ هندوستان به ما نشان میدهد که بلا دهند در هفتصد سال قبل در قرن یازدهم تا قرن هجدهم (این ملت خیلی وسیع) شا نزده مرتبه دو چار متحما و غلا شده ولی در عهد میمون و با سعادت بر یثا نوی یعنی در مدت (۱۳۰- سال) از ۱۷۶۹- ۱۹۰ م هندوستان را سی و پنج مجا معه و قحطی هو لئاک فرا گرفته غیر از قحطی های کوچک محلی درسی سال اخیر قرن هجدهم قبلا چهار قحطی عمو می شد که دسته مردم مدفون خاک شدند و شهر های کثیری رو به خرابی گذارد.

بنا برین هندوستان در مدت قرن به سی و یک مجا معه مبتلاسی میلیون نفوس هندوستان از گرسنگی راه عدم را در پش گرفتند که مساوی سه برابر ساکنین مصر بود . (۱)
((و بالاخره با ید گفت که در زمان سلطه انگلستان در هند ملیونها دهقان از طاعون و یا گرسنگی جان خود را از دست دادند) (۲).

ج- اوضاع سیاسی :

(در قرن شانزدهم تقریبا همه هند به تصرف (اکبر شاه مغل) از دودمان مغولها در آمد وی تمام هند را متحد کرد و مردم را بسه پر داخت مالیات سنگین ناگزیر ساخت .

-
- ۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، پوهنتون کابل، ۱۳۶۲، ص ۱۸۶ و ۱۸۷.
 - ۲- آ. تیموف و دیگران... تاریخ هند جدید، ج اول، ص ۱۸۲.

سلطنت دودمان مغولها چندان نپایید در آغاز قرن هجدهم جنگهای درونی و قیامهای دهقانی امپراتوری مغولان را تجزیه کرد و سبب انحطاط آن گردید و نتیجه آنکه سرزمین هند به قلمروهای فیودالی جدا از هم تقسیم گردید (((۱). مثلاً در سواحل چپ سند تا دریای سندلیج (پنجاب-ملتان و کشمیر) دولت افغانستان دولت احمدشاهی مسلط بود اوده در تحت فرمان شجاع الله و له، پهارو بنگال قلمرو نواب علی وردی، هند متوسط متعلق دولت بزرگ مر تبه و شعب چهارگانه آن بود که دامنه آن قلمرو از ساحل شرقی هند تا سواحل غربی آن کشیده شد.

هند جنوبی تحت حکومت دکن و مرکزش حیدرآباد بود دولت میسور و سلطان مشهوران حیدر علی در جنوب کشور نظام قرار داشت که در شرق آن حکومت گرنانک بر یا ست نواب انورالدین افتاده بود و رو به پیمرفته تمام این حکومت هنوز رسماً یا عملاً تابع دولت شنهشاهی با بری هندوستان و مرکز دهلی به شمار میرفت. همچنان یک تعداد زمامداران کوچک محلی در هند وجود داشت که مستقل یا تابع حکومت از خود بزرگتر بودند ... (۲)

مصادف با این زمان حملات احمد شاه درانی نیز بر هند صورت گرفت گرچه وی خواستار آن بود تا پادشاه مغلی را بر سر جایش قایم بدارد از اینرو نه تنها افغانها فدای این ارمان بی حاصل گردید بلکه مرته ها که دشمن مغولها بودند آنها را مضمحل ساخت یعنی دو قدرت مغولان بزرگ از طریق والیان مغولی و قدرت والیان مغلی از طریق مرته ها تضعیف گردید و باز کم مرته ها را افغانها شکستاندند در حالی که همه در مقابل هم صف

۱- آ. مینوف و دیگران... تاریخ عصر جدید، ج اول، ص ۲۹.

۲- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۱۶ و ۱۷.

بسته در داخل پیکا و انگلیسها آمدند تمام هند را آهسته آهسته در حلقوم خود فرو بردند» (۱)

طبقه حاکمه انگلیس که در داخل چنین اوضاعی (معبود طلائی) را به چشم سر در هندوستان می دید برای دسترس به آن دیگر هیچ قیو بند اخلاقی برای خود نمی شناختند. اما ادراک می کردند. که معده یک آدم توان فرو بردن يك اشتر را ندارد.

مگر آنکه اشتر را در پارچه های کوچکی منقسم سازند و آنگاه يك-يك از هضم رابع را بگذارند اینست. که فور مول (نفاق بینداز و حکومت کن در انگلستان) به میان آمد و موفقیت انگلستان بر بنای ایجاد اغتشاش و خانه جنگی در کشور های دیگری استوار گردید و مصرف این روش هم از مصرف استعمال شمشیر کمتر و غیر مرئی تر بود و میخواست چهل میلیون انگلیس را آقای چهارم صد میلیون نفوس آنان قرار دهد که آقای پالمستون یکی از تشدید کننده گان این سیاست در مشرق زمین بود. « (۲)

خلاصه اینکه با ید به خاطر دشت که ((کمپنی هند شرقی در بسط توسعه و نفوذ خود در هند (که دو صد و سیزده سال طول کشید) سه مرحله را سپری کرده است: در مرحله اول کمپنی مذکور فعالیت خود را متوجه تجارت ساخت و در مرحله دوم جنگهای مسلحانه را با رقبای در باری خود شروع کرد و انحصار تجارتنی و نفوذ سیاسی خود را در هندتاسیس کرد و در مرحله دوم که

۱- محمد حسن ضمیر صافی (تاریخ افغانستان، ۱۵۰۱،

۱۷۴۷، طبع دوم، کابل: پوهنتون ۱۹۸۷- ص ۳۳

۲- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۱۷،

با جنگ پلاس شروع شد تجارت را با فتوحات يك جا ساخت در
پلاسه کامیابی های خلاف آرزوی شان حاصل کرد. (۱)

قیام مردم هند در برابر انگلیس:

در طی این پیشروی ها مردم هند اعم از مسلمانان و هند آرام نه
نشسته و در برابر قوای استعماری بیگانه جنگیدند که خلاصه
بعضی از این اقدامات ضد انگلیس را یاد آور میشویم .

الف - تشریک مساعی افغانها با مرهته ها علیه انگلیس :

از همه اولتر در هندوستان افغانها و مرهته ها دست اتحاد
به هم داد و در زیر قیادت امیرخان افغان و جیتوی هند به
تشکیل دسته جات مبارز بنام (پنداری) پرداختند و در هند متو-
سط در اوایل قرن نوزدهم جنگهای گوریلائی ضد انگلیس آغاز گردید
عده از این مبارزین ملی بزودی به شصت هزار نفر هند و مسلمان
رسید عملیات فدائیکاران افغان انگلیس را در کاسه سرآبداد تا
اینکه کارد هستنر گورنر جنرال مشهور (۱۸۲۳ - ۱۸۱۳) از دوی
به تعداد (۱۲۰) هزار نفر از ملاترس، بمبئی و بنگال تجهیز و به ضد این
آزادیخواهان جدی سوق نمود... گرچه در این مبارزه ملی فدائیکاران
مبارزین زیادی از بین رفتند اما سکوت هند طو لی نکشید و پس از
چند سال باز هندی ها به تشکیلات سری ترو رسمی پرداختند
یکی از این مشکلات دسته داکویتها بودند. (۲)

۱- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند ، -

ص بیست و دو

۲- همان اثر، ص، ۲۲ .

ب- داکویتها :

« داکویتها که در عهد حکومت لارد بنگ گور نر جنرال هند به وجود آمد داکویتها که در تازاج مردم هند شهزاده ها و ملاکین و تجار بزرگ هند و ستانراشریک انگلیسها می دانستند » (۱). همه را به يك چشم نگاه می کردند لهذا نخست از همین ها شروع کردند. داکویتها در دسته های سی چهل نفری تقسیم و مبلس به لباس مسا-فرین گردید شب ها در منازل متمولین می در آمدند نه اینکه به تازاج دارایی های آنها اکتفا می کردند بلکه از ضبط بسیار عمارات و اکتافهای ایشان را آتش می زدند، (۲)

ج - تکها :

دسته دیگر این انتقام جویان هندی (تکها) بودند که در دسته های ده هزار نفری تقسیم شده به لباس مسافری در می آمدند و مهمانان ناخواسته و واردین متمولین هند را در جنگل ها کشیده سر می بریدند دارائی های شان را ضبط می کردند تکها اصلا از افراد طبقه دهقانان محروم بودند که به زارعت می پرداختند و برای تشکیلات خود زبان-مخصوص و اشا رات مخصوص وضع نموده بودند البته حکومت انگلیس در برابر این اعلان جنگ مردم محروم هند تماشاچی باقی نماند و هفت سال تمام با شدت کامل کوشید تا پانزده هزار نفر از تکتها را کشف و دستگیر و اعدام نمود. اما انگلیسها درك نمودند که فعالیت محدود این دسته جات عاصی هند طلیعه يك

۱- سید سعد الدین ها شمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۲۲ .

۲- میرغلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ ص ۴۳۴ و سید سعد الدین ها شمی نقش افغانستان در آزادی هند ص ۲۳ .

طوفان بزرگی از قیام و هیجان ملی هندوستان بر ضد ظلم و -
 حرص در استیلا گران امپراتوری انگلستان است . . . (۱)

د- مجاهدات سید احمد بریلوی :

حرکت دیگر جهت آزادی هند از شعب مسلمانان هند همانا -
 مجاهدات سید احمد بریلوی بود که در سال هژده بیست و شش م به
 حیث بزرگترین نهضت ملی و چلنج در برابر عظمت استعماربر-
 تانیه که شرح این موضوع را در آینده روابط آزادی خواهان افغانها
 با هند مورد بحث قرار می دهیم....

ه- شورش سپاهیان (هژده پنجاه و هفت م) :

شورش سپاهیان را در ۱۸۵۷ میتوان نقطه مبدا نهضت استقلال
 هند قرار داد چه از آن زمان مردم آن کشور در طلب آزادی و خود مختاری
 قسم به میدان گذاشتند همه کس از لشکری و کشوری هندو مسلمان
 بر علیه کمپانی انگلیس قد برافراشتند . چون شهر دهلی
 پایتخت سلطنت هند بود مرکز و کانون این شورش شد و دامنه آن
 به تمام نواحی هندوستان انتشار یافت ... (۲).

با شروع در این انقلاب که تقریباً بعد از بیست سال انگلیسها
 طوفان هیجان مردم هند را بار دیگر به چشم سر دیدند : (۳).
 دو سال طول کشید تا انگلیسها بر شوریشان غلبه یافتند در طول
 محاصره دهلی مرکز قیام همه عناصر فقیر شهر به سختی از هر
 سنگر و هر کوه و هر خا نه دفاع کردند ، اما

۱- همان اثر، ص ۲۴۳

۲- علی اصغر حکمت ، سرزمین هند ، ص سه صد و شصت و شش.

۳- سید سعد الدین ها شمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

ص بیست و چهار .

توپخانه سنگین که انگلیسها موفق شدند در پشت قیامها به حدوددهلی بیاوردند سرانجام نبود و معلوم کرد. انگلیسها از نفاق شورشیان سود جستند. از بابان و شهنشاده. گان که نمیخواستند جنبش مردمی را علیه پیدادگران پیگانه تا پایان رهبری کنند به خیانت گردیدند.

انگلیسها هندیان را به دهانه توپ میبستند و با شلیک گلوله آنها را قطعه قطعه میگرداند. بعد از قیام بزرگ انگلیسها کمپانی هند شرقی رادر هند برچیدند و از آن به اداره هند مستقیماً به صاحب منصبان حکومت انگلستان واگذار گردید ... (۱).

و - نهضت جدید هندوستان:

با آنهم مردم هندوستان خاموش نه نشنیدند بعد از مدتی نهضت های جدید در هندوستان به میان آمد چنانکه در هژده هشتاد و سه به اثر توصیه یک نفر ما مور متقاعد بنام هیوم توسط فارغ التحصیلان دارلقشون کلکته اتحادیه هایی ایجاد گردید . . . همچنان هیوم درسال هژده هشتاد و پنج شاه اولین جلسه کانگرس ملی هند بود که رئیس آن یک نفر بنام لوترجا از بنگال بود که هفتاد و دو نفر عضو داشت به میان آمد .

درسال هژده هشتاد و دو نو میلادی جنبش های اساسی کانگرس شروع و نماینده گی او در لندن افتتاح شد سپس جنبش حقیقی توسط یک دسته روشنفکران اصلی هند به رهبری یک نفر مرتهه بنام تیلک کانگرس به میان آمد . . . و در اوایل مسلمانان به کانگرس چندان اهمیت نمی دادند . تا اینکه مولانا محمد قاسم مدرسه دیوبند را

تاسیس مجاهدین زیادی را ترتیب نموده و همچنان در سال نوزده صد
 حاجی ترنگ زایی «حزب الله» را در شمال پشاور تاسیس نمود .
 در سال نوزده هشت کانگرس تحت رهبری جناح راست (اعتدال-
 الی) قرار گرفت و تا ۱۹۱۶ همچنان ماند . در این ایام جناح
 راست نشناست های اعتدالی و جناح نشناست های را دیکال
 نام گرفته بودند (۱) محمدحسن و ابو الکلام آزاد دوستان با هم
 صمیمی بودند و به جناح چپ کانگرس ملی هند در پهلوی سایر
 هند و هاور مسلمانان قرار داشتند در اوایل جنگ جهانی اول محمود
 حسن در بین جوانان افراطی انقلابی شمال هندوستان از محبوبیت خاص
 برخوردار بودند همزمان با جنگ جهانی اول محمود حسن از
 دیوبند ایجاد اتحاد را در بین دولت های مسلمان و مسلمانان مترقی
 توصیه نمود تا در مقابل قدرتهای استعماری مخصوصاً انگلیس از آزادی شان
 حراست نمایند محمود حسن با اعضای گروپ های
 تروریستی و با هندوستانی های که از استعمار انگلیس به تنگ
 آمده بودند در جا های مخفی ملاقات مینمود موضوع
 برای انگلیس فاش شد و با - خره محمود حسن از طرف مقامات
 ذیصلاح مجبور به فرار شد و به مسافرت به دوره شرق و مکه پرداخت
 تا کمکهای دولت های اسلامی را بدست آورد . (۲)

مرکز دیگر بغاوت در سرحد ایالت شمال غربی پشنامه بود که
 قبلاً محل اقامت میر احمد و شاه اسمعیل شهید بود معاون

-
- ۱- میرغلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ صص ۴۴۰ - ۴۴۲ .
 ۲- یو . دی . گانکوفسکی ، در پاکستان تاریخ ، مترجم جمعه خان-
 صوفی ، جلد اول (کابل ریاست نشرات و تبلیغات وزارت اقوام و
 قبایل ، س ۱۳۶۴) صص ۵۷-۵۸

نزدیک محمود حسن مفکر بزرگ عبیدالله سندی بود که در نهضت پان اسلا میزم هند سهیم بود و برضد امپریالیزم مبارزه میکرد مربوط به جریان را دیکال (سر. سخت) بود. بالاخر مشوره محمود حسن و ابوالکلام آزاد بود که عبیدالله سندی به خاطر مذاکرات با جوانان افغانستان و امیر حبیب الله عازم افغانستان شد. او در افغانستان یک سازمان مهاجرین که بنام نشنل کانگرس شهرت داشت ایجاد نمود و به همراهی حلقه های تروریستی زیرزمینی پنجاب که اکثریت آنها را هندوس تشکیل میداد و مسلماً نان نیزشامل آن بودند تماس داشت. این شعبه که اعضای مسلمان و هندو آن سهیم بودند. در کابل یک حکومت موقت را به این غرض بنیاد نهادند تا در نتیجه قیام پیروز مندهند اختیار را بدست گیرد... (۱) ((نتیجه اینکه محمود حسن و رفقاییش که ارتباط با حکومت موقت داشتند بالاخره با از سال نامه های ابریشمی از جانب حکومت عنوانی محمود حسن از سال یافته بود و در نزد انگلیس ها افتادند محمود حسن و رفقاییش دستگیر و به جزیره آب سیاه (اندیمان نزد یک مالیزیا) متواری ساخته شد.

کوشش های محمود حسن در هند برنا آرامی های عمومی و تسریع عمل اتکا داشت که در اثر آن نهضت خلافت هم آغاز گردید. که در اوج انقلاب توده های مردم مخصوصاً از سال نوزده هژده تا سال نوزده بیست و دو سهم گرفت. (۲)

((و این نهضت که مدت سه سال (۱۹۲۰ - ۱۹۲۳) پی در پی

۱- یو.دی کانکو فسکی، تاریخ پاکستان، ج اول، ص ۵۸.

۲- همان اثر، صص ۵۹-۶۰.

قوت میگرفت تا عاقبت مسلمانان با نهضت ملی هند ممزوج گشته و یک جبهه واحد را تشکیل دادند.» (۱)

((یک عامل دیگر یک عمال حکومت بریتانیا را دست و پاچه و مشوش ساخته بود به وجود آمدن جمعیت خدام مکه بود این جمعیت و اعطای و مبلغان مقتدر و آتش پارچه خود را برای تنویر اذهان مردم و تحریک آنها بر ضد حکومت بریتانیا و تقبیح حکومت وقت به هر طرف گسیل داشته بود)) (۲).

همچنان قابل یاد آور است که در دهه اول قرن بیست بود که کرم چند گاندی در افریقای جنوبی نهضت مشهور (مقاومت - منفی) را شعار داد... در سال نوزدهم اعتدالی ها با اعلان ریفورم (مونت مورد) توسط انگلیس سازمان را بنام افید ریشن آزاد ملی ساختند. در سال نوزدهم مصادف استقلال افغانستان مولوی شوکت علی و محمد علی، و هندو ها بر هبری مها تا گاندهی دست اتحاد به همدیگر دادند. (۳) رویهم رفته این جریانات آزادی خواهانه هند دست بدست یکدیگر داده و تا کسب استقلال هند نوزدهم - چهل و هفت فعالیت های گوناگون را انجام داده اند.

۱- علی اصغر حکمت، سرزمین هند، صص ۳۷۲ - ۳۷۳.

۲- دوکتورس ان پراسات، بحث درباره افغانستان مرکز ملیون و انقلابیون هندی، مجله ادب سال بیست و سه شماره چار کابل پوهنتون - حوت ۱۳۵۴ ص ۵۴.

۳- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۴۲.

بخش دوم

پس منظر تاریخی روابط آزادخواهان افغانستان و هند

طوریکه میدانیم افغانستان و هند تاریخ مشترک چند هزار ساله دارد که تحولات ناشی از این مسیر تاریخی به صورت مستقیم و عمیق از یکی به دیگری تأثیر داشته که از جهت انتشار و تمدن و از لحاظ سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و مذهبی... فراز و نشیب زمانه هارا سپری نموده اند... و این روابط تا کسب استقلال افغانستان زنده و تا کسب استقلال هند زنده چهل و هفت م همچنان ادامه داشته است.

والی از همه مهمتر انگلیسپادر زمان پیشروی استعمار خویش در این سرزمین از این روابط افغان و هند واقف بودند و می دانستند ((که بدون شک برای هندوستانی ها جهت اخذ کمک و ادامه فعالیت های آنها در مرکز موزون ترو مناسب تر کابل است و حکومت

مغلی دهلی اگر چه در اخیر ضعیف شده بود . ولی بان هم انگلیسها تا آن وقت در آنجا دست درازی کردند . تا آن وقتیکه بر بالای پنجاب قبضه نکردند و روابط آنها با کابل قطع نمودند. (۱) و متعاقباً بر افغانستان نیز حمله بردند . آن هم به این مقصد که چنان وحشتی را در افغانستان ایجاد کنند که دیگر افغانها مجال سر بالا کردن از عقب سر ایشان نداشته باشند تا باعث مزاحمت ایشان در هند گردد . ولی با نهم بر خورد شجاعانه افغانها به انگلیس قهر خود را در آزادی هند به صورت عمیق بجا گذاشت و افغانها به داد آنها رسیده است . و ما این دوره را تحت دو دوره ابدالیان و طول قرن نزد هم مورد بحث قرار می دهیم تا باشد به حیث عوامل قبلی تشکیل حکومت موقت هند در کابل مسحوب شود که البته این همه سرانجام به آزادی هند خاتمه یافت .

الف- ابدالیان ۱۷۴۷-۱۷۷۳:

افغانستان برای نخستین بار در سالی هفده چهل و هفت هنگامیکه احمد شاه ابدالی امارات مختلف آنها در یک دولت منظم وحدت بخشید به صورت یک واحد مستقل سیاسی چهره گشود . (۲).

بعد از آنکه احمد شاه ابدالی موفق خود را استحکام بخشید چندین بار جانب هندوستان لشکر کشی کرد . مغولهای هندوستان با آخرین قدرت با افغانها جنگیدند و آنها را تا رود سند بازداشتند

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر از ۱۹۲۲-۱۹۱۵- لاهور : مسلم مسجد چوک انار گلی، ب، ت، ص ۲۶.

۲- اصغر حسن بلگرامی، افغانستان وهند برتانوی از ۱۷۹۳-۱۹۰۷ مترجم عبدالوهاب فناپی (کابل : اکادمی علوم افغان- نستان ۱۳۶۱) ص ۹.

در اقدامات بعدی او محمد شاه با واگذاری و تسلیم داشتن ماورای سند به ابدالی ها پایتخت خود را نجات بخشید .

در سال (۱۷۵۶-۵۷) عالمگیر دوم از احمد شاه در خواست یاری و کمک کرد و مگر او جهت ثبات و استحکام موقوف او نه شتافت احمد شاه ابدالی تا آنجا که برایش مقدور بود ما نند اسلاف خود دز غارت و تاراج هندوستان کوتاهی نکرد و این کشور را به خرابی مبدل ساخت و آنرا آن چنانکه دز یافته بود بد انسان وا گذاشت (۱). در شرایط حساس که در تاریخ هند انار شیزم و بی بنده با ری بی امنیتی به حد نهایی رسیده و بی ابائی حد و حصر نداشته است. شخصیت با نفوذ مسلمانان و متولی دهلی بنام شاه ولی الله نجیب الدوله را در داخل تشویق و از او تقاضا کرد تا برای نجات هندوستان به اسرع وقت از احمد شاه ابدالی کمک بخواهد .

ابدالی ها نیز از کمک و حمایه روهیلادو پادشاهی او ده مطمئن بود. بدین حساب ششمین لشکر کشی احمد شاه ابدالی دارای اهمیت ویژه ایست . زیرا احمد شاه نه تنها به اساس دعوت غیر مترقبه ای که از او به عمل آمده بود بلکه به منظور حمایت حکمرانی افغانها در پنجاب که پسر او را از لاهور رانده بودند علم مجاهدت برافراشت بنا بران در سال هفده پنجاه و نومیلادی یک قشون نیرومند افغان به پنجاب حمله کرد . بعد از استقرار نظم و تسلط بر اوضاع آنجا احمد شاه راه دهلی را در پیش گرفت . مرتبه کوشیدند تا مانع پیشرفت او در تا نیسوار شو ند. مگر به شکست مواجه گردید ند. روهیلا و نواب او ده به مخالفت با مرهته ها و به طرفداری افغانها

۱- اصغر حسن بلگرامی ، افغانستان و هند بر تانوی از ۱۷۹۳-۱۹۰۷ ، مترجم عبدالوهاب فنایی ، کابل : آکا دمی علوم افغان-نستان (۱۳۶۱) ص ۱۷۰ .

پیوستند روهیلا نواب او ده به این منظور از افغانها جانبداری کردند که هر گاه احمد شاه ابدالی به سر زمین آنها دست یا بد سرانجام او به کابل مستقر خواهد شده آنها را در امور داخلی قلمروشان آزادتر خواهد گذاشت و بدین ترتیب احمد شاه فاتح از خستگیهای آنها خواهد کاست. در سال بعد بزرگترین رزم از مائیهای اتفاق افتاد و متوالی افغانستان و هندوستان بناریخ چهارده جنوری هفده شصت و یک در میدان تاریخی پانی پت مصاف بستند و به یکدیگر فیصله کن با هم در او یختند از کشتهها پشتهها درست شد و سرانجام قوای مرادهای از هم پاشیده و به شکست قطعی روبرو شدند. این حادثه نقطه عطف در تاریخ هند محسوب میشود... که زمینه گسترش تسلط انگلیسها را در سر زمین هند مساعد گردانید... چنین فرصتی امپراتوری مغول شاه عالم به معیت انگلیسها در بیهار بود پادشاه افغانستان آماده گئی خود را به منظور اعاده قدرت و خود مختاری مغولها ابراز کرد.

زینت محل مادر شاه عالم به فرزندش نوشت و از او تقاضا کرد که به دهلی برگشته و از احمد شاه دیدار و در بار حکمرانی خود را مجدداً افتتاح کند. بهر حال شاه عالم بروایت و کفایت و حمایه انگلیسها اعتماد زیاد کرد و مودبانان از حسن همکاری و مساعدت ابدالی کنار جست بارسیدن پاسخ بی قیدی و تعلل شاه عالم منافی علائق او تلقی شد.

و شاه ابدالی راه کابل را در پیش گرفت. احمد شاه ابدالی حین اقامتش در هندوستان سکها را در پنجاب مطیع و کشمیر را در سال هفده شصت و دو ضم کشور خود ساخت. در عین حال احمد شاه حدود امپراتوری خود را در سند تثبیت نموده پنجاب شما لی

را به سکها وا گذاشت . در هفده شصت و هفت احمد شاه ابدالی در نظر داشت که انگلیسها را از بنگال براند .

بررسی های سیاسی شو را ی کور نر جنرال افشا می دارد که قوای انگلیس بعدا سعی ورزید که طرح شجاع الدوله (نواب اوده) را که پنهانی به کمک شاه ابدالی در پی توطئه بود بی نتیجه و خنثی نماید . مگر با گذشت زمان احمد شاه برای بیرون راندن انگلیسها از هندوستان از لحاظ اینکه در این امر دو ستی و همکاری قوای سکها برایش میسر بود و همچنان در دربار دهلی به مقابل او دسیسه در کار بود پلان هایش يك سره نقش بر آب گردید ... (۱).

به قول خان عبدا لغفار خان احمد شاه از ورود انگلیسها در هند خبر بود و اراده کرد تا انگلیسها را از هندوستان خارج سازد . انگلیسها از این نقشه احمد شاه خبر شد از اینرو هیاتی را بدر بار ایران اعزام داشت تا آیرآ نیان را تحریک نموده که برافغانستان حمله کنند . احمد شاه نیز از این سازش انگلیسها با ایرا نیان با خبر شده بنا مقصد منع پیشروی انگلیسها در هند را گذاشت و رو بر است به طرف افغانستان روان شد و حدود سیاسی کشورش را از دریای سند تا دریای آمو تعیین کرد . (۲)

۲- تیمور شاه ۱۷۷۳-۱۷۹۳ :

در هنگام مرگ احمد شاه ابدالی هفده هفتاد و سه امپراتوری او از رود اترک تا رود سند تا بحر عرب وسعت داشت فرزند او تیمور شاه افغانها را برای بیست سال پی در پی با آرامش و بدون اینکه دامنه

۱- اصغر حسن بلگرامی ، افغانستان و هند ، بر تا نوی ص ۸.

۳- عبدا لغفار خان ، زما ژوند او جلو جهد ، (کابل : مطبعه -

دولتی کابل ۱۳۶۲) ص ۷.

امپرا توری خود را گسترش دهد صرف به يك طرز و نحو بی ثباتی همان قلمرو خود را که در اختیار داشت. اداره کرد (ولی انگلیسها در این مدت جای پای خود را در هند مستحکم تر نمودند) وقتیکه تیمور شاه چشم از جهان پو شید امپرا توری او کشمیر، ملتان، پشاور تمام افغانستان سمت جنوبی هند و کش، هرات و ولایات بلخ، خلم و کنار رود آمو را در بر می گرفت. خود مختاری افغانستان از طریق قلات بلوچستان و خراسان و فارس برسمیت شناخته شده بود. سنده همچنان شامل قلمرو امپرا توری او بوده اگر چه فتح خان از اهل تا پوراس برای چند سال از او ستایش نکرد بنا برین افغانها امپراتوری را در اختیار داشتند. که از آن بعضی از کابل کشور را به مقابل ممالک همدجوار محافظه و شمال هند را زیر نظر قرار داده و با یکدست قوی ممکن جاویدان می ماند. مگر شهزاده گان که طی ربع يك قرن برای بدست آوردن تخت و تاج افغانستان جنگ و مبارزه دسیسه میچیدند نسبت به دیگران ضعیف تر بودند. تا اینکه امپراتوری شان از هم متلاشی شد. اگر چه به مشکل همچو اتفاق انتظار میرفت تیمور شاه بیست و سه فرزند داشت که بعد از درگذشت او فرزندان او بر تخت و تاج ابدالی داد و فریاد سر دادند و عاقبت الامر تخت و شکوه و جلال گذشته خود را بر باد دادند. بالاخره به کمک بعضی از سرداران افغان شاه زمان جوان ترین فرزند تیمور شاه در سال هفده نود و سه برسریر تخت و تاج افغانستان تکیه زده. (۱).

۳- شاه زمان ۱۷۹۳-۱۸۰۱ :

((در این دوره کوتاه زمانشاه با حوادث عظیم سیاسی، اجتماعی

۱- اصغر حسن بلگرامی افغانستان و هند برتانوی، ص ۱۷ الی ۲۱.

در جهان بوده و هم در همسا یگی افغانستان و قایع تازه ای به وجود آمد و هم در جهان حادثات مهمی به وقوع پیوست ، چنانکه چارسال پیشتر از جلوس او انقلاب کبیرفرانسه دنیای اروپا را تکانه داده بود و شش سال بعد ناپلیون اروپا را به لرزه در آورده در شرق افغانستان مصارف جلوس زمان شاه (سر جان شور) گور نرجنرال مقبوضات هندی تاسیس بود. در سال بعد دولت مرتبه ، دولت نظام دکن را درهم شکست و نصف کشورش را مسخر نمود سه سال بعد (مارس کسی ولسلی) گور نر جدید هند انگلیس اردوی بزرگ تشکیل و غرض تسخیر هندوستان برای آنها م دولت های هندی (مرتبه - نظام - و میسور) برخاست نظام دکن تسلیم دولت مرتبه مغلوب و سلطان تیبو پادشاه میسور کشته شد شهزاده گان راجپوت مطیع قدرت نظامی انگلیس گردید -) (۱).

((از طرف دیگر زمان شاه که افغانستان را بعد از طی تقریباً نیم قرن داخلی با دولت مرکزی در یافت که در داخله این امنیت عمومی و مرکزیت سیاسی را تحکیم نماید و در خارجه از پیشروی انگلیس در هند جلوگیری کند مخصوصاً که روش استعماری انگلیس در پنجاه سال آخری ملت، دولت، راجه ها و نواب های هندوستان را از خواب غفلت و حسن نیت به اروپائی ها بیدار کرده بود آنها دیدند که انگلیسها در راه استعمار و استثمار دولت هند از هیچ گونه مزید و زور و ظلم دریغ نمی کنند. و چون قوای متشکلت و متخالف فیو دالی هند خود را از مدافعه در برابر قوای منظم انگلیس که بر سایر توده های اروپائی تغلب جسته بود عاجز بودند لهذا (برای نجات شان) چشم امید به افغانستان داشتند سرویلیم جانگی در این مورد خود چنین نوشت: . . . ((تمام دشمنان انگلیس در هند چشم

بسوی کابل داشتند از او ده شمالی و از میسور جنوبی هندو -
 ستان چهار بار از شاه افغانستان دعوت آمدن به هندوستان به عمل
 آمد و به پادشاه افغانستان وعده هر گونه کمک نظامی و پولی داده
 شد. وزیر علی سلطان تیبو پادشاه افغانستان را تشویق می
 کردند که با قوای خود در هند سر از یر بگردد. را جای جونا گره
 متعهد شد که به مجرد رسیدن قشون افغانی در منطقه اورواژ نه
 يك لك روپيه (صد هزار) مصارف قشون گشی را خواهد پرداخت. حتی
 انواب را میور غلام محمد خان رو هیله شخصاً بدر بار کابل و
 زمان شاه آمد. استدعای کمک و امداد نظامی نمود تا بتوانند
 قلمرو و از دست رفته پدر خودش را مسترد نمایند (۱).

همچنان در کتاب افغانستان و هند برتانوی. در این رابطه
 چنین آمده است:

((مسلماً نان هند به شاه درانی من حیث يك راجی خود نگر یستند
 و استقرار اعاده سلاله تیمور را از طریق مداخله افغانها تصور می
 کردند. طرح های زمان شاه در اکثر نقاط هند غوغا بر پا کرد.
 روهیلاها اسلحه در دست گرفتند مسلماً نان هر کدام باشور و شعف
 فروان انتظار گرامی داشتن این قهرمان اسلام را داشتند در آن
 هنگام مرته ها قوای خود را به جنوب سوق دادند و به منظور کمک به
 انگلیسها روی آوردند. رفتار و حرکات شدید سدو زایی مقامات
 کلکته را بران داشت تا قشون قوی را در انوپ شهر تشکیل دهند. خیر
 مواصلت افغانها در لاهور زنگ خطر جدی را در هند بصدا آورد.
 قوای نظامی تازه دمی به خاطر جلو گیری حمله زمان شاه به دهلی
 به وجود آمد در سال هفده نود، يك قشون نظامی تحت قومانده يك

افسر فرانسوی به اسم ام‌دی ین‌مو ظف گردید تا از طریق سند با يك كندك قوی منظم به وجود آورد و تا سال هفده نودو سه تعداد - افراد قشون آن منظم به بیست و چهار هزار نفر میرسید که با یکصدوسی میل تفنگ مجهز بودند و از طریق افسران نظا می کشور های مختلف ارو پایی تحت اداره ام. دی بویین سوق و هدایت میشدند .

انتظار میرفت تشکیل همچویك قشون منظم تعلیم یافته به مقابله قوای نامنظم و پراگنده افغانها خیلی قوی باشد سخن پراگنی‌های دیگر راجع به حملات از کابل در سال های هفده نودو هشت السی هفده نودو نومیلادی میان رهبران و حکمرانان هند یك فضای غیر منتظره را به وجود آورد . در این فرصت شخصی به نام غلام محمد از رهیل کند با دسته ای از عساکر به منظور تشویق پیشروی عساکر شاه زمان به سوی پنجاب شتافت. و به تعقیب نماینده گان از طرف اسعدالدوله (اوده) به حضور پادشاه افغان اعزام گردید تا بوی اطمینان دهند که مسلمانان هند از وی به صفت ناجی شاد باش خواهند گفت تیپو سلطان نیز حکمرانی افغانستان را تشویق کرد تا به سمت شمال هند پیشروی کند و در چنین موقع عساکروی نیز باقشون افغانها خواهد پیوست و متحداً نیروی مرته را در هم کو بیده و انگلیسها را از هند بیرون خواهند دراند. به همه حال انگلیسها در هند معلومات کمی پیرامون تجهیز و منابع دخالت نامتوازن یابی کفایتی خود زمامدار افغانستان که متوصل به این اقدام شود داشتند . فاصله و عدم معلومات در این مورد خطر را بزرگ جلوه میداد مگر تمام تشویقها هم بی اساس نبوده است . معاندین و دشمنان انگلیسها هم چشم انتظار زمان شان را داشتند تا بدین وسیله بتوانند از نوع استعمار اجنبی نجات و آزادی شان را بدست بیاورند . با این منظور طوری که اشاره رفت. دعوتها عنوانی حکمروایی افغان صادر و وعده های

مادی ، پولی و قوای بشری برای او غرض ورودش به هند داده شد)) (۱) بنا ((سیا سیون انگلیسی که در هند مانعی تاکنون بدین سنگینی ندیده بودند با قوای لشکری نمی توانستند در مقابل زمان شاه بر- آیند دست به فعلیتهای سیاسی زدند و کار ولزلی گورنر جنرال هند يك نفر سفیر دولت بریتانیا کپتان جان ملکم را بدر بارا ایران فرستاده و معاهده هژده صدویک مورخه ده جنوری را با ایران امضاء کرد که به موجب آن پادشاه ایران متعهد گردید که اگر شاه افغانستان بر هند بریتانوی حمله کند ، لشکر قاجار بر افغانستان تجاوز خواهد کرد . اگر پادشاه افغان یا فرانسه بر ایران بتازد یا در سواحل بحری ایران مداخله کند . دولت انگلیس افواج خود را به مدد ایران خواهد فرستاد)) (۲)

((به این ترتیب انگلیسها با اجرای مانورهای سیاسی در داخل سرحدات امپراتوری درانی چنان وضعیتی را ایجاد نمودند که زمان شاه دیگر نتوانست به علت بروز بی امنیتی ها در سرحدات غربی ، تطبیق نقشه های هند گمارد و از همین عصر افغانستان راهی سیاست دول اروپایی شد و بالای حوادث آن دیپلوماسی دول تأثیر نموده است . (۳)

- ۱- اصغر حسن بلگرامی، افغانستان و هند بر تانوی ، ص ۲۴ و ۲۵ .
- ۲- عبدالحی حبیبی ، تاریخ مختصر افغانستان، جلد دوم ، کابل مطبعه دولتی ، اول سنبله ۱۳۴۹ ، ص ۲۴ و ۲۵ .
- ۳- علی احمد جلالی ، مطالعه تاریخ افغانستان از نگاه عسکری، جلد دوم (کابل): مطبعه دولتی ، اول سنبله ، سیزده چهل و نو ، ص ص سی و چهارو- سی و پنج .

انگلیسها به آن سیاست اکتفاء نکردند. چون زمان شاه را در سرزمین هند رقیب قوی و نیرو مندی دیدند به دسایس دیگری دست زدند در این باره چاره اساسی کار را سنجیدند و خواستند از رقابت برای دران و نفاق (داخلی افغانی) شمرض جا نگاه ملی) کار بگیرند و به کلی این رقیب مد هس خود را از بین بردند. در این باره نظر سیاسيون انگلیس بر شهرزاده محمود برادر و فرزای زمان شاه در ایران افتاد که با سردار فتح خان بار کزائی اینک در ایران به حالت انتقام بسر بردندی و چون سردار پاینده همملخان پدر فتح خان به امر شاه زمان کشته شده بود. پنا بر آن فتح خان نیز از مخالفان شاه زمان به شمار میرفت.)) (۱)

((فتح خان و دیگر فرزندان آنرا که تعداد شان به بیست و سه نفر میرسید. و داشت تا شاه محمود را به مقابل شاه زمان حمایه کنند. نتیجه آشکار بود و بعد به سند رسیدن رنجیت سنگ در لاهور و قتیکه زمان شاه و ا پس به کابل شتافت مغلوب و کور ساخته شد (۱۸۰۱م) و سر انجام در لو دیانه به قوای انگلیس پنا هنده شد.)) (۲)

روابط افغان و هندیان در قرن نوزده: ۱۸۰۱ تا ۱۸۲۹:

((بار کزائی ها تا مدت طولانی شاه محمود را حمایه نتوانستند و سر انجام او را از تخت و تاج بر انداختند و سپس شاه شجاع

۱ - عبدالحی حبیبی، تاریخ مختصر افغانستان، جلد دوم، ص - یکصد و چهار.

۲ - اصغر حسین، افغان و هند بر تانوی، ص سی و دو.

یکی از برادران محبوب زمان شاه پاد شاه شد مو قف شاه شجاع هیچگاه پایه و اساس درستی در گابل پیدا نکرد. اختلافات و رقابت میان سرداران وی باعث تمرد پند قدرت و سلطه محسوب و همیشه تحت و تساج او را تهدید می نمود افغان ننگان کانون داغ دسیسه و بی امنیتی شد (۱)

شاه شجاع و شاه محمود هر کدام در چنین شرایطی که هرچو مرچ حکمفرما بود پالنبه درافغان نستان حکمرانی کردند. همیشه حال مقدرات آنان در دست سرداران بار کزائی قرار داشت فتح خان جهت بقا و دوام حکمرانی سدوزا ئیها تاثیر داشت مگر میان سا لها (هژده شانزده الی هژده هژده م) مخالفت های بین بار کزائی ها و سدوزائی ها به اوج خود رسید شاه محمود میخواست حکمرانی مطلق شود پسرش شهزاده کامران درقبال ثو طنه و دسیسه یی سردار فتح خان را در هرات کور کسود و سرانجام در سال هژده هژده میلادی او را به قتل رساند. این حادثه موجب برانگیختن قهسو و غضب برادران فتح خان به مقابل سدوزائی هاشد و تاآنکه برادر او دوست محمد خان حکمرانی بار کزائی هارا آغاز کرد و بنیاد گذاشت (۲). باسقوط دودمان سدوزائی در سال هژده هژده متصرفات قلمرو آنها منقرض شد.

بلخ در شمال، بلوچستان و سند در جنوب، خود را مستقل اعلام کردند. در شرق رنجیت سنگ پنجاب و سند را در قبضه گرفته و بر امور سیاسی پشاور دست (۳) یافت همچنان سایر نقاط کشور بر سر گرفتن قدرت رقابت و کشمکش قرار گرفت که این حالت بسنام

۱- اصغر حسن بلگرامی، افغان و هند بر تانوی، ص ۴۲.

۲- اصغر حسن بلگرامی، افغان و هند بر تانوی، ص ۳۳.

۳- اصغر حسن بلگرامی، افغان و هند بر تانوی ص ۵۷.

جنگهای فیو دالی از سالهای هژده هژده الی هژده سی و نو میلادی در افغانستان جریان داشت و در طول همین مدت بین سالهای هژده بیست و هشت الی هژده بیست و نو وقتیکه دوست محمد خان در کابل و غزنی حکمروایی خود را استحکام بخشید یک ترس و رعبیه تحت سرکردگی سید احمد شهید و رفیقها یش علیه سک در پشاور طنین انداخت که از حیث ارتباط (افغان و هند) در این دوره یادآوری این موضوع اهمیت خاص داشت که در حقیقت امریکی از رشته ها برای تشکیل حکومت موقت در کابل بحساب می رود که ذیلا از آن یاد آور میشویم.

مجاهدات میر احمد بریلوی:

در حدود یازده هفتاد قمری الی هفده پنجاه و شش میلادی در مرکز امپراتوری مغولیه دهلی یک حرکت بسیار مهم فکری و اصلاحی دینی به وسیله عالم مشهوران عصر شاه ولی الله دهلوی بوجود آمده بود که از طرف اخلاف این خاندان تعقیب شد و از اصول مهم آن اصلاحات اجتماعی و اقتصاد دی و جهاد در راه حفظ حکومت اسلام بود و چون بعد از این لارڈ لیک حکمران انگلیسی در هژده سه میلادی دهلی را گرفت.

در پنجاب سلطه خود را اسمعیل دهلوی نواده شاه ولی استوار داشتند. بنابراین مولوی اسمعیل دهلوی نواده شاه ولی الله به محبت سید احمد بریلوی با کاروانی از مجاهدین وارد باغستان گردید و جنبش را براه انداخت. (۱)

در این زمان برادران بارکزائی در گریبان یکدیگر افتاده بودند و افغانستان از سال هژده تا هژده سی و نو گرفتار جنگهای فیو دالی ادامه داشت. در چنپن وقتی بود که سید احمد بریلوی

نہضتی را براہ انداخت و یک شخصیت و چہرہ مشہور شمال ہند آن وقت (اترا پردیش) است کہ نہضت آن بنام نہضت وہابی معروف است: (۱). بنا بزرگترین نہضت ملی و چلنج در برابر نہضت استعمار بریتا نیا بہ تبلیغ جہاد توسط یکی از شعب مسلمانان بود. این جنبش و حرکت در زیر بنای وضع نابہ سامان اقتصادی، اجتماعی زارغان منشاء میگرفت.

سید یکی از عالم مذہبی و مرد متقی و دلیری بود. او در اوایل جز مامورین نواب امیر خان پنداوہ قرار داشت کہ در شمال ہند جنگہای متعددی با انگلیسہا کردہ بود. اولی بعد از آنکہ امیر خان با انگلیسہا سازش نمود و لواہی ترنک را گرفت. سید خلعت نواب را ترک کرد و مرتاض شد و بعدہا بہ دہلی رفت و یک نوع اصلاحات مذہبی را آغاز نمود.

او اہل قرآن بود و جز قرآن و حدیث موافق قرآن دیگر چیزہا را بدعت میشمرد.

ملاہای منور مخصوصا مولوی شاہ اسمعیل و ملا عبدالحی کہ از مشاہیر علمای مذہبی بودند باعدہ ای از مردم بہ سید پیوستند. سید جمعیت مجاہدین فداکاری را تشکیل کرد.

اما پیش از آنکہ دست بہ شمشیر جہاد برد در ہزده بیست و دو میلادی اول بہ حج رفت و چہار سال بعد بہ دہلی برگشت و تبلیغ جہاد نمود. «سالہ جہاد یکی از مسایل بزرگ در مبارزہ برضد تسلط استعمار انگلیس در ہند بہ حساب می رفت. آنان از مفکورہ جہاد و مجاہدین سخت بہ ہراس افتادند. انگلیسہا تلاش ورزیدند تا (فتوای جہاد) کہ نمایندگروہ قوی مسلمانان مبارزہ علیہ دشمن استعماری بود. و مورد تایید سید احمد بریلوی قرار گرفتہ بود

مضر جلوه دهند ولی سید مذکور که ادم عمل بود. از مظالم انگلیس سخت عقده گرفته بود فشار بیشتر در پیاده لردن جهاد علیه انگلیس وارد نمود (۱).

او بعد از مراجعت از حج چیز یکه او بیشتر در غرستان آموخت موضوع توهین و تحقیر مسلمانان و نفوذ سریع قدرتهای استعماری غرب در کشور های شرق بود. این مفکوره موجب شد که هرچه زود تر علیه دشمنان اسلام که قدرت سیاسی و اقتصادی آنها نرا فلج کرده بودند بجنگند و سرزمین خود را از حکمروایی و سلطه شان نجات دهد. در تنظیم جنبش و حرکت خویش دوسیستمی را ایجاد کرد که توسط آن روح مقابله طغیان را علیه حکمروایی برتانیه برای پنجاه سال زنده نگاهداشت.

در تدارك و آماده گی برای جهاد این سه موضوع شا مل شد: -
 تهیه و ترتیب یکدسته جنگ جویان که از لحاظ نفرات و سامان جنگی کافی باشند تا بتوانند در مقابل دشمنان ایستاده گی و مقا و مت نمایند. تعیین یک لیدر یکه واجد شرایط قوما ندانی قوا باشد و نیز یک سر زمین که تحت حکمروایی مسلمانان باشد تا مصونیت این جنگجویان را متضمن نماید و شرط اول انجام پذیرفت چه چندین صد نفر مسلمان هندی حاضر به این کار شدند و سید احمد رابه حیث (امام) تعیین کردند. ولی از آنجا که شرط سومی در داخل محدوده هند امکان پذیر نبود. بنا برآن منطقه قبایل سرحدی افغانستان برای مقاصد این عملیات انتخاب شد (در هفده) -
 جنوری هژده بیست و شش حرکت آغاز کرد و دو نفر از مشا و ران مشهور بنام های مولوی محمد اسمعیل و عبدالحی که هر دو از

نزدیکان شاه عبدالعزیز بود و او را همراهی میکردند و مشورتهای دادند .

گوالیار نخستین ایستگاه ایشان بود . آنان از آنجا به پنج سمت تقسیم شدند از گوالیار به تانگ سیمس راه اجیر و بعد از طریق را چپو تانه وارد سند شدند .

در حیدرآباد سند موقع داشتند . که امیران سند که هم کیش و هم دین شان بود . با ایشان همراهی خواهند نمود . ولی از کمک آنان مایوس شده راسا جانب شکار پور در حرکت افتادند در آنجا سید احمد از بزرگان و علما در خواست نمود که ایشان را در این جهاد یاری کنند ، جواب آنان مایوس کننده بود بعد از راه های کوهستان و دشت و صحرای بلوچستان از طریق دره بسولان به کویته رسیدند و از آنجا به قندهار ، غزنی و کابل صفر نمودند .

مقارن با عملیات مجاهدین فداکار سید احمد بریلوی در افغانستان برای محمد زائی روی صحنه بود و یکی به گردن دیگری افتاده بودند . خلق افغانستان به ستوه آمد در بین برای دران میان - جیگری کرده صلح را برقرار ساختند .

برای دران محمد زایی در (هژده بیست و شش میلادی) عهدی را بروی قرآن بسته و حصص مختلفه افغانستان را مجدداً بین خود تقسیم کردند و منیحت عموم مراکز ثلاثه شانرا در کابل ، قندهار و پشاور تشکیل میداد .

گرچه انگلیسها از این پسلان و تنفر مجاهدین فداکار آگاه بودند ولی از آنجائیکه سید مذکور هدف خود را اولاً سکها و بعداً انگلیسها قرار داده بود لهذا انگلیسها نیز با چنین جهادی که عجاایب متوجه دولت پنجاب بود مخالف نبودند . چه دولت پنجاب در این وقت به حد کافی قوی شده بود و از نظر استعمار انگلیس مستحق - سرکوبی و گوشمالی بود .

دوست محمد خان که خود را قادر به عملیات جنگجو یانه به‌مقار بل قوه بزرگی مثل سکها نمی‌دید. اگر چه ظاهر ا سید احمد موصوف را احترام کرده در باغ سلطان‌جان در کابل جای داد لیکن در باطن به او فهمانده که برای مقصد یکه دارد بهتر است . نزد برا دران دیگرش در پشاور مراجعه کند. باینصورت غم سید احمد را از سر خود دور کرد و هم برای بردران پشاور ی خویش مشغولیتی فرا هم نمود. در هر حال با تاسف یاید گفت که نه سرداران قنده هاری ونه دوست محمد خان از این چانس نیکو استفاده کردند. سید احمد کابل را به مقصد پشاور ترک کرد تا از مردم افغانستان شرقی استمداد جوید در بیست نوا مبر (هژده بیست و شش) به پشاور رسید . آنان (چار سده) را مرکز فعالیت خود قرار دادند و از آنجا اعلامیه جهاد را اعلان کردند و افغانها مناطق شرقی از بنگش سوات و تیرا و غیره به حمایت او برخاستند و قشونی را تهیه دیدند و جنگهای خونین بین طرفین رخ داد (۱)

سید دو سال هژده بیست و هفت وارد علاقه پنجتار شد افغانها که از نیت او آگاه شدند از بنگش و سوات و بنیره و غیره به حمایت او برخاستند رنجیت قشون قوی به قیادت (بدیه سنگه) علیه اوسوق کرد و سید در (اکوری) جلودشمن را گرفت سردار پاینده محمد خان حاکم پشاور نیز بنام امداد سید وارد ازمگاه شد . ولی در جریان جنگ طرف سکها را التزام کرد و قوای افغانی سید متلاشی گردید. سید به پشاور برگشت و دشمن به پشاور رفت

سید در هژده سی و نو به اتفاق مردم یو سفزایی و خلیل و سهمنند در اشغرف بالای سر دار محمد سعید خان حمله کرد و او را منهدم ساخت.

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

سردار یار محمد خان در حمله متقا بل که در اشنغر بود در میدان جنگ کشته شد. سید متعاقبا در پشاور حمله و سردار سلطان محمد خان را منهدم کرد. معینا حکومت پشاور را مجددا در برابر مالیات سالانه یکصد هزار روپیه به سردار داده و دست دولت سکها را از پشاور قطع کرد مگر سو قیات مجدد رنجیت سنگ به قیادت پرسش - شیر سنگ و جنرال پنجو، اشنغر را فتح کرد و در سال هژده سی سید را در جنگ (هزاره) با تحمل شش هزار کشته منهدم ساخت.

از این بعد جنگهای سید احمد با دولت سکها و سردار سلطان - محمد خان تکرار شد تا بار دیگر پشاور در دست سید افتاد و او پشاور را باز به سردار داد. زیرا او از نظر مذهبی انقراض سکها را می خواست نه از افغانهای مسلمان را (۱)

دلچسپ و قابل یاد آور یست گفته شود که حکمر وایان بارکزائی پشاور مخالف نهضت های و هابی بوده و هابی ها به مخالفت سلطان محمد خان و یار محمد خان پشاور را اشغال کردند. همینکه خبر اشغال پشاور - به لاهور رسید. رنجیت سنگ قشون منظمی از عساکر را برای مقابله و جنگ با نهضت و هابی ها به پشاور فرستاد. مگر تازمان مواصلت قوای رنجیت سنگ به پشاور سلطان محمد خان باسید احمد خان به موافقه رسید و امور پشاور را در اختیار گرفت. دامنه نهضت های غازیان با مجاهدین نامناطق قبایل گسترش یافت و آنها مسلمانان را تحریک و برانگیختند تا علیه سکها قیام کنند. شیر سنگ والی سکها بکشیر حمله عجیب و حیرت آوری نمود و غازی ها در سراسیمگی افتادند و در طی کار زار بالا کوت سید احمد شهید (وشاه اسمعیل)

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۵۱۵.

و پیروان تاو مار کشته شد ند. پیروان سید احمد هنوز هم نظر دارند که در حقیقت امر به خاطر خیانت افغا نها بود که ماموریت سید احمد شهید ناتمام ماند. (۱).

((بعد از سید احمد پیروا نشی بنام مجا هدین در منطقه یوسفزایی ها سالها برای برتانیه در دسر ایجاد کردند . گرچه غیاب سید احمد ضربه شدیدی باین جنبش بود ولی سازمان او دارای تنظیمی شده بود که يك شبکه قوی را در هند روی کار آورده بود و نماینده های وی مسلمانان را در سرا سر هند برای جهاد آماده می ساختند . آنان پول و نفر برای مجا هدین فداکار در مناطق افغا نهی قبا یلی می فرستادند . هیات ها در حیدرآباد ، دکن ، مدراس ، سینیگال ، بمبئی و در تمام ولایات که فعلا بنام اپرا پردیش) معروف است تاسیس شده ، دفتر مرکزی این جنبش در پتنه بود بهر صورت تا مرگ رنجیت سنگ و نخستین جنگ بین سکها وانگلیسها (هژده چهل و پنج) تسلط برتانیه بر پنجاب نمودار و مجاهدین حالا توجه خود را از سکها جانب برتانوی ها یعنی دشمن اصلی شان معطوف ساختند .)) (۲).

((انگلیسها نیز تدابیر لازم غرض جلو گیری آن اتخاذ کردند ولی این مجادله بین شان سا لها طول کشید و برتانیه را در هند سخت نا راحت ساخته بودند . تا اینکه بعد از دو مین محاکمه در پتنه در (هژده هفتادو يك) ستون فقرات این جنبش شکست . گرچه جنبش سید احمد به ناکا می انجا مید ولی آثار و علائم آن نتایج طولانی ببار آورد چه جنبش مذکور آرزوی آزادی را در بین مسلمانان هند زنده نگه داشت .

۱- اصغر بلگرامی ، افغان و هند برتانوی ، ص ۶۷ .

۲- سید سعدالدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ،

شمت)) (۱). که تاسه ده او لى قرن بیست خيلى فعال بودند و اشخاص مثل شيخ محمد الحسن (شيخ الهند) - مولانا ابوالکلام آزاد و مولانا محمد علی وسایر مبارزین خط السیر اورا تعقیب و جهت آزادی هند توجه خود را به باغستان جلب کردند . و آنرا مرکز فعالیت های خود قرار دادند. تاآنکه بروز جنگ اول جهانی باعث گردید که پلان طرد نفوذ برتانیه مورد اجرا قرار گیرد . یکی از اجزای بزرگ این پلان تعیین انتخاب اشخاص متعهد و مطمئن و فرستادن آنان به سرحدات آزاد و افغانستان وسایر کشورهای دیگر بود)) (۲).

((در هند رهبر آزادی خواهان شيخ الهند محمود الحسن. که خودش را خالق سیاسی سید احمد بریلوی و مولوی اسمعیل همکاراو می دانست . فیصله کرد که انگلیس فقط بواسطه اسلحه از هند اخراج گردد . همچنین به این مقصد يك عده آزادی خواهان هند در سبال (نزده پانزده) در سرحدات آزا دقبایل افغان وکابل به غرض (استمداد و فعالیت اعزام نمود)) (۳) چنانچه عبید الله سندی یکی از آن جمله بود که به مشوره شيخ الهند مولانا ابوالکلام آزاد به افغانستان فرستاده شد .

هدف آن بود که تا ایستادگان را با قطعرا بطه با برتانیه وادار سازد . در سرحدات آزاد طغیان و شورش بر پا نماید)) (۱) و بعدا همین عبید الله سندی بود که بحیث عضو فعال حکومت

۱- همان اثر، ص ۲۱.

۲- همان اثر، ص ۱۳.

۳- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۶۶۱.

۴- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

موقت هند در کابل تعیین گردید و با پیروی از این سیاست وارد عمل شد.

جنگ اول افغان و انگلیس (۱۸۳۹ - ۱۸۴۷):

((انگلیسی‌های هند به اتفاق حکومت سکها در زیر نقاب شاه شجاع در (هژده سی و نو) با چهل و پنج هزار عسکر منظم، توپخانه سه افغانستان تاختند و تا دامنه‌های جنوب هندو کش آمده گردن بند ولسلی را در گردن افغانستان انداختند. زیرا (کمیته مخفی) انگلیس در یاد داشت بیست و پنج جون (هژده سی و شش) خود به لارد - اکلند گورنر جنرال هند نوشته بود: (در افغانستان جهت مقابله با پیشرفت نفوذ روسیه به نوعیکه می‌خواهد عمل کند ...)) انگلیسی‌ها در بازگشت از افغانستان ولایت سند و بلوچستان را نیز از افغانستان مجزا و به حکومت انگلیس ملحق نمودند. متعاقباً خود را جای نشین حکومت سکها در ولایت شرقی افغانستان اعلام کردند. از این بعد استقلال سیاه سی افغانستان معدوم شد)) (۱)

به این ترتیب ((انگلیسی‌ها توانستند توسط شاه شجاع پادشاه ابدالی افغانستان معاملات لاهور و قندهار را (هژده سی و هشتالی هژده سی و نو) بر افغانستان تحمیل و ولایت شرقی کشور را مجزا نماید. و هم طبق پلان ولسلی قوای نظامی خود را مسلط و اداره کشور را نظارت نماید.

امیر دوست محمد خان نیز از مقابل قشون دشمن جنگ ناکرده به بخارا فرار کرد و باز جنگ ناکرده به انگلیس تسلیم شد و با یکصد و پنجاه نفر خانواده خود در هند رفت و جیره خوار انگلیس گردید. ((۲))

- ۲- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۴۶.
- ۲- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۴۸.

((در این وقت که سران حکومتی امیر دوست محمد خان سال (هژده چهل) از مملکت رفتند و وطن را به دشمن گذاشتند ملت افغان با لشکر متجاوز انگلیس اعلان غزاداد ما مجا هدین ملی در شمال کابل به سالاری مسجدی خان و سلطان محمد نجرابی و غیره بسا متجا وزان فرنگی دست به غزادند. عید الله خان اچکزی و امین الله خان لوگری و دیگران نیز در اوایل خزان (دوازده پنجاه و هشت) به اتفاق مردم کابل به فرنگیان و شاه شجاع شوریدند و سردار محمد اکبر خان پسر دوست محمد خان هم از طرف شمال با ایشان پیوست و کار را بر انگلیس تنگ کردند. در این گیر و دار از مکتاتن به تاریخ بیست و سه دسمبر هژده-چهل و یک بدست سردار اکبرخان در کابل به قتل رسید و نیز الکساندر برنس در دوم نوامبر هژده چهل و یک میلادی از طرف غازیان گشته شد و بعد از آن خود شاه شجاع هم در کابل بدست غازیان به قتل رسید. و چون لشکر انگلیس در زمستان همین سال از کابل بسوی جلال آباد رفتند در راه بدست غازیان همه قتل عام شدند.... و جز یکنفر داکتر برایدن نام احدی زنده نه بر آمد)) (۱) لہذا مردم افغانستان بعد از راندن انگلیسها از کشور زمینه تشکیل دولت مرکزی، وحدت سیاسی و تامین استقلال و استرداد خاکهای از دست رفته افغانی را آماده ساختند. مخصوصاً که بار مرگ رنجیت سنگ دولت ممتاز پنجاب از حفظ ولایات شرقی افغانستان عاجز شده در برابر فشار انگلیس بدوستی و سازش با افغانستان متمایل گردیده بود استفاده از چنین زمینه‌ی البته کار یک دولت آگاه و فعال و صمیمی رهبران انقلاب مانند وزیر اکبر خان نایب امین الله خان لوگری محمد شاه خان غلجائی و غیره هم بود. اما چنین نشد، مردم بر رهبران انقلاب اعتماد

کردند... اینست که بعد از نثارخون هزاران نفر افغان ملت پرست، یکدسته سر داران و شمهزاده گان گریزی و فراری که وطن را در برابر شمشیر دشمن بزرگ ترك کرده بود... وارد شد و به سرپر حکومت ریختن گرفتند، پس امیر دوست محمد خان مجدداً به تخت کابل نشست. (۱)

تأثیر جنگ اول افغان و انگلیس بالای قیام هژده پنجاه و هفت هند:

به قول نهر و انگلیسها خیلی زود یعنی در سال هژده سی و نو میلادی بدون هیچ بهانه ای با افغانستان حمله بردند. اما افغانها به حمله متقابلاً پرتا ختند. و انگلیسها را بیرون راندند. هر چند که افغانها ممکن است از بسا ری جهات عقب مانده باشند آزادی خود شانرا بسیار دوست می دارند و تا آخرین نفس برای حفظ آنان می جنگیدند و به این جهت افغانستان همیشه برای هر ارتش مهاجم خارجی یک (لانه زنبور) بوده است هر چند که انگلیسها کابل و قسمت های دیگری از افغانستان را اشغال کردند.

اما ناگهان یک شورش عمومی در همه جا آغاز گشت و انگلیسها بیرون رانده شدند و یک ارتش کامل انگلیسی به کلی نابود گردید. (۲) (که این الهام بخش قیام ملی هند در هژده پنجاه و هفت گردید.) (۳)

((ساورکر زعیام ملی هند بلوای عساکر بومی هند را در هژده - پنجاه و هفت میلادی مطابق دوازده هفتاد و سه هجری قمری که در حقیقت اولین قیام ملی مردمان هندوستان به مقابل سلطه انگلیس

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ ص ۵۷۳.

۲- جواهر لعل نهر و، نکا، تاریخ جهان، ص ۸۷۵.

۳- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند ص ۲۴.

بود تأثیر مستقیم شکست انگلیسها بدست افغانها درس خوبی یاد گرفتند و از همان وقت شاید قبل از آن تاریخ نیز از خاطر برانداختن قیدهای اسارتی بودند که انگلیسها به گردن افغانها نهاده بودند. (۱)

در کتاب (افغانستان و هند برتانوی...) در این باره چنین آمده است:

((این فصل تأثیر آور در رابطه افغانستان و انگلیس به طراحان امپراتوری انگلیس در س آموزنده و یادگاری داد. تا در امور کشورها و سرزمینهای آزاد تجاوز نکنند. به آنها عبرت داد تا در آینده سیاست عدم مداخله را تعقیب نمایند. انگلیسها طی برخوردها با افغانان آموختند و آنها را به حیث زیربنای سیاست شان در دهه های بعدی قرار دادند. از نگاه بعضیها درس آموزنده و غم انگیز - یکه افغانها به انگلیسها دادند. زمینه شورشها و اغتشاشها را در هند اساس گذاشت. نخست شکست انگلیسها عقیده شکست ناپذیری آنها را از اذدهان هند بیاورد. دوم درگیریهای انگلیسها موجب بلند بردن مالیات در هند گردید و اقتصاد کور را ناتوان ساخت. چنین فکر میشد که اگر پول پس انداز برای انکشاف و بهبود مردم هند مصرف میشد این اغتشاشات شدید هم واقع نمیشد (۲).

((دوست محمد خان در حین انقلاب (هژده پنجاو هفت هند) امتحان خوبی داده و سرحدات قسمت پشاور و افغانستان را برای انگلیسها صمیمانه حفظ نمود)) (۳).

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان و آزادی هند، صص ۲۱ - ۲۲.

۲- اصغر بلگرامی، افغانستان و هند برتانوی، صص ۱۲۴.

۳- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

و طبق معاهده هژده پنجاه و پنج وبعد طبق معاهده هژده پنجاه و هفت میلادی خویش با انگلیسها وفادار ماند .

((نویسنده گانو سیاستمند از ران انگلیس اعتراف کرده اند که در این زمان وضع در نیم قاره هند به اندازه خراب بود که اگر امیر دوست محمد خان اقدامی به عمل می آورد کار انگلیسها در هند خراب میشد و هرگاه از راه تهدید پیش می آمد برای سکوت او پشاور را به او می گذاشتند .

منا سفانه امیر دوست محمد خان پسر دوم خود اعظم خان را اعتبار قرار داده از این فرصت طلائی به نفع هند و افغانستان استفاد ه نکسر دو خواسته های جدی مردم افغانستان مبنی بر جهاد علیه انگلیس ها علت اینکه (جهاد) در برابر دشمن بدون امر و اجازه امیرالمؤمنین نارواست . خنثی گردید . این وفا داری امیر دوست محمد خان نسبت به انگلیس در حقیقت انگلیس را در هند در تابستان هژده پنجاه و پنج ... از بزرگترین بحران نجات داد . ورنه يك کلمه امیر مذکور تمام افغانها را موجی از هیجان در سراسر دره های ثروتمند ، پشاور دیره جات میر پخت و مجددا از طرف افغانها تصاحب میگردد اما این کلمه را تلفظ نکرد . (۱)

از ۱۸۶۳ - ۱۸۷۹:

امیر دوست محمد خان در زمان امارتش امیر شیر علی خان را که جوانترین فرزندش بود . بحیثیت جانشین و وارث تخت و تاج تعیین کرد . ه بود که بعد از وفات او به قدرت رسید .

۱- سید سعد الدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ،

ولی بردران بزرگ او محمد افضل خان و محمد اعظم خان که در سن کلا نتر بو دند. به مخالفت پرداختند. بنا بین سالهای هژده شصت و سه الی هژده شصت و نو اوضاع سیا سی در افغانستان تاندازه ای دست خو شی حوادث بود ((۱)). تا اینکه حکومت وی در سال هژده شصت و شش توسط عبدالرحمن خان سقوط نمود. بجای آن سردار محمد افضل خان مجبوس به پادشاهی رسید که از (هژده شصت و شش الی هژده شصت و هفت) میلادی حکومت کرد و بعد از وی امیر اعظم خان از (هژده شصت و هفت الی هژده شصت و هشت) به امارت پرداخت... تا اینکه امیر شیرعلی خان در سپتمبر هژده شصت و هشت در محل شش گاو ، باقشون مخالف رزم دادو غا- لب شد)) در نتیجه افغانستان در دوره اول و دوم امیر شیرعلی خان به عبور از مراحل مختلفی بود. این مراحل در سه دوره تقسیم میشود . دوره اختلال و جنگ خاندان شاهیه دوره استقرار دولت مرکزی در ریفورمهای اجتماعی و دوره تجاوز سیاسی و نظا می انگلیس در افغان-
نستان (۲).

۱- اصغر بلگرامی ، افغانستان هند برتانوی ، ص ۱۴۳.

۲- میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۵۹۱

تأثیر اندیشه‌های سید جمال الدین افغانی در مبارزات هند

یکی از پیش قدمان این نهضت (ریفورم شیر علی) سید جمال الدین افغان بود موصوف پسر سید صفدر خان و در سال هژده سی و هشت در اسعد آباد کنر توالد شد ...

پدرش او را نزد استاد بزرگ جهت تحصیل وقت فرستاده انجام علوم وقت را بوجه کمال فرا گرفت ((موصوف از هژده پنجاه الی هژده پنجاه و هفت سفری به هند نمود)) (۱) که در این سفر وی بر تحصیل رفت مدت کوتاهی در آن دیار اقامت گزین شد و در این مدت خود با کتب‌های جدید سیاسی و فلسفی تماس گرفت و بعد از این سفر غرض ادای حج ایشان به بلاد اسلامی چون عربستان، عراق، شامات و یک سال تمام در آن کشورها سپری نموده ... (۲).

و از ادب اخلاق و اوضاع رفتار بار میلیون آن مناطق آگاهی حاصل نمود که باعث تحول فکری سید گردید. در همین سفر سید بدر بار

۱- همان اثر، ص ۵۸۹.

۲- همان اثر، ص ۵۹۲.

هند . بعد از اینکه اوضاع رقت بار هندیان مخضو صا مسلما نان را - مطالعه نمود ضدیت سید در برابر استعمار غرب به صورت عموم و در برابر انگلیس به صورت خصو صی شدت یافت ، دست به مبارزه زده زیرا وی نیم قاره هند را محل منا سب جهت پیش بردن مرا مهیای خود می دانست و ناگزیر شد تا بار دوم وارد این سر زمین شود (۱)

سید در سال دوازده هفتاد و سه هجری از سفر حج به وطن بازگشت امیر دوست محمد خان درایت، قابلیت و تدبیر او را ستود و به حیث مصاحب خود مقرر شد نمود در سال دوازده هشتاد از جهان گشتت عوض او امیر شیر علی خان تخت کابل را اشغال نمود . این امیر نیز سید را بعهده اش گذاشت سید در این عهد اولین جریمه شمس النهار را منتشر ساخت نه تنها در داخل مملکت بخش میشود بلکه به خارج کشور نیز ارسال می گردید.

سید به کار و با دفا تر حکومتی انتظام خوبی بخشید تربیت عسا کر را به طریق نو آغاز کرد. مدارس حکومتی و شفا خانه های چندی را افتتاح نمود. امور پستی را رونق بخشید برای مشوره پادشاه هیا تی از وزرا را تعیین کرد امور ارسال شعرا به خارج را تنظیم نمود .

بعد از دو سال پادشاه هی شیر علی خان با راول محمد اعظم خان سلطان کابل شد سید را به مقام وزارت اعظم گزید چندی نگذشت که محمد اعظم خان سلطنت را رها کرده به ایران رفت و امیر شیر علی خان دوباره امیر کابل شد به رسوم سید صلحه ای نرسید

۱- اصغر حسن بلگرامی ، افغانستان و هند برتانوی از ۱۷۹۳ - ۱۹۰۷ مترجم عبدالوهاب فنا می (کابل : اکادمی علوم افغانستان

بمگر یکی از یاران مانند محمد رفیق خان لودی رقیب او شد ((۱)) در بین امیر شیر علی خان و سید جمال الدین منا سبات بهم خورد زیرا سید در عهد امیر دوست محمد خان چندی معلم سر دار محمد اعظم خان رقیب آینده امیر شیر علی خان بود . .

بعد از فرار اعظم خان امیر شیر علی خان چنین تلقی کرد که سید پناه گاه طرفداران سر دار محمد اعظم خان بود در حالیکه سید جلا حامی دولت مرکزی بود در مرگ امیر دوست محمد خان سید ، سردار محمد اعظم خان را داشت که به برادر کوچک خود امیر شیر علی خان بیعت کند .

در هر حال سید که تمایل امیر شیر علی خان را به خارج شدن خود از افغانستان احساس کرد پذیرفت و طبق امر قول داد که از راه ایران عبور و سردار محمد اعظم خان را ملاقات نکند. سید بعد از وداع با امیر شیر علی خان در ارگ بالا حصار کابل ، تمام نظر و پروگرام اصلاحی خود را که در طو مار طویلی نوشته بود. به شاه تقدیم نمود شاه به خوشی پذیرفت و وعده تطبیق آنرا در سملکت داد. سید از آن به بعد در هند وستان ، مصر ، روسیه ، فرانسه ، لندن و جرمنی ، به مسافرتها متعددی پرداخت و فعلا لیتهای متنوعی نمود . (۲)

((در سفر دوم سید)) در اواخر سال هژده شصت و دو به هند رسید بلا فاصله به تبلیغ اتحاد و اتفاق بین جوامع مختلف هند بمقصد رهایی از یوغ اسالات بیگانگان شروع کرد. از اینرو دولت استعماری برتانیه که تازه از قیام هژده پنجاه و هفت

۱- اولتیا توم - جمزولیم، (سید جمال افغانی) ، دایرة المعارف آریانا میزان ۱۳۴۱ ، جلد چهارم ، ص ۹۹۳ .

۲ میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۵۹۲

هندیان فراغت حاصل کرده بود و هنوز اذهان عامه هندیان علیه انگلیس مشتعل بود. (۲)

((سید در هند سفرهای متعددی نمود و در آنجا موضوعی که بر سید جمال الدین تا ثیر کرد، این بود که در قرن هجدهم شاه ولی الله دهلوی توصیه کرده بود. قوانین اسلامی بر طبق ضرورت عصر ترتیب گردد. و نکته دیگر اینکه دوره خلافت زنده شود این همه عقاید تهاداب پان اسلام میزیم بود. (۲) و بهترین و اعلی ترین مقصد و غایه زنده گئی سید از آن این بود که در فرقه های مختلف اسلام روح اتفاق و اتحاد را پدید کند و به یک نقطه ایشان را جمع کند و تمام سلطنت های اسلامی را از یک زنجیر بیاورد... (۳)

که بعد از این نظریه در چوکات نهضت خلافت بروز کرد)) که به پشتیبانی از خلافت عثمانی آغاز شده بود و آن به این خاطر که انگلستان بر ضد ترکیه می جنگید (((۴)

مسئله جهاد موضوع دیگری بود که در آن دوره جلب توجه میکرد. جهاد دار الحرب لازم بود نه دارالسلام. در سال هژده سه شاه عبدالعزیز فتوای داد بود که هند در اسلام نیست و بعضی از علما در شورش سپاهیان هند نیز جهاد را اعلام کرده بودند. بر طبق تحریر کوالی، شاه ولی الله و سید احمد بریلوی از کشورهای آسیای میانه و افغانستان خواهش کمک کردند. تاهند را از دست حکمرانان

- ۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۳۰
- ۲- محمد عثمان صدیقی، سید جمال الدین پیشوای انقلاب در شرق، ص ۲۸، کابل موسسه انتشارات بیهقی ۱۳۵۵، ص ۲۸.
- ۳- محمود طرازی، ((مقصد زنده گئی سید جمال الدین))، سراج-الاکخبار، سال ۱۰، ص ۱۰.
- ۴- جواهر لعل نهرو، نگاهی بتاریخ جهان، ص ۱۴۳۴.

آن نجات بخشند . در جنگ اول افغان و انگلیس مجا هدین با افغانها
همنوا شد ند. در حالیکه در هنگام وقوع شورش سپا هیان ، پارتی بزز-
رگی به قیادت یکی از اسلاف خاندان سید جمال الدین در شرق افغانستان
تشکیل شد . تا با انقلاب بیون معاونت کند .

با آنکه هند از سید جمال الدین شنیدند امر اقبیت میکرد عده زیادی از مردم
نرسیده بود ، سخنان او نقل بمجلس می شنیدند که تا آن وقت بگوش شان
نرسیده که تا آن سخنان او نقل مجالس گردید . استاد مرتضی مدرس می
نویسد :

هنوز هفته اول پایان نرسیده بود که در کشور پهناور هند جنبش
منهبی آغاز شد . بزرگان و دانشمندان و راجه های آنان بدیدار سید می
شتافتند و اطاقهای سید پراز جمعیت میشد . دولت هند نتوانست مردم را
از دیدار سید جمال الدین بازدارد ...

دولت انگلیسی هند نماینده خود را نزد سید فر ستاد و باو اعلام داشت
دولت هندوستان وسایل اقامت دو ماهه شمارا تهیه کرد . اما امروز
به شما میگویم که محیط این سازمان باتوقف شما همراه نیست ! کسانی که
در مجلس سید بودند . خواستند تهدید دولت را پاسخ گویند ولی بعد
اشاره به خاموشی کرد و برخاست و گفت : به هندوستان نیامده ام تا دولت
را بترسانم نه قدرت آنرا دارم که انقلابی برپا سازم و نه آنکه کار دولت
را انتقاد کنم . با این وصف مثل منی که سیاح گوشه گیری هستم دولت
وحشت میکند !

از آنانیکه بدیدار من می آیند با آنکه از من ناتوانتر هستند می ترسد !
اینها ثابت می کنند که اداره دولت کوچک و ناتوان شده و شان و شوکت او
ریخته است . در این جا عدالت و امنیت اجتماعی حکومت نمی کنند در حقیقت
دولتی بدین کشور پهناور هندوستان حاکم است . که حتی از این ملت ناتوان
ترست .

پس از آن توجه به حاضران کرد و گفت ای مردم به حقوق
عدالت سو گند با آنکه دولت از شما حمایت میکند . فرزندان

تا نرا بکار و امیدارد که اسلحه بدست گرفته. استقلال و ثروت شما را از بین ببرند. با تمام تعدادش از ده هزار بیشتر نیستند. هرگاه شما صدها میلیون پشه شوید و در گوش دولت زمزمه کنید. صدا بگوش بزرگ آنان کلاستون (صدر اعظم انگلیس) خواهد رسید (۱) ((و اگر خداوند شمارا که تعدادتان به صدها میلیون بالغ میگردد. به صورت سنگ پشت خلق میگرد. در بحر می رفتید. جزایر بر تانیه را از هر طرف احاطه میگردید می توانستید آنها در قعر بحر بکشایید و آزاد به هندوستان بر گردید. (۲)

سخنان سید مردم را بگریه انداخت. سید با صراحت گفت: کریه کار زنان است

ملتی که در راه استقلال خود به دشمنی حمله ور شده مرگ را استقبال کند آن ملت زنده جاوید خواهد ماند (۳).

((سید جمال الدین با وصف آنکه از موقف افغانها جهت تامین آزادی شان از طریق نشرات فعالیت جدی مینمود چندین مراتبه کوشش نمود تا جهت بسر ساندن ماموریتی وارد افغانستان گردد. مگر انگلیسها بوی مجال ندادند. تا آنکه بعد از ختم جنگ دوم و جلوس امیر عبدالرحمن خان در هرزده هشتاد قیود بر حرکات و تماسهای سید جمال الدین در حیدرآباد دکن اندکی تخفیف یافت (۴).

خدماتی که سید به مردم هند در ایجاد استقلال شان انجام داد واقعا

۱- محمد عثمان صدیق، سید جمال الدین پیشوای بزرگ شرق،

ص ص ۲۸-۲۹

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۳۱.

۳- محمد عثمان صدیق، سید جمال الدین پیشوای بزرگ شرق

ص ۲۹.

۴- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند

ص ۲۳.

قابل قدر است وی توانست که تمام ملل شرق من جمله هند را بر ضد استعمار یون انگلیس و فرانسوی بر انگیزد . (۱)

((سید برای فعالیت‌های عقلی و تهیج افکار به تاسیس مجله)) معلم الشفیق پرداخت ... بعداً سید در جریان دو سال خدمت خود را در حیدرآباد مقالات دیگری برای جراید (سیدالاجبار) و (مفرح‌القلوب) و روز نامه های دیگر هندی نیز می نوشت ...)) (۲)

((در این نشرات مردم هند را با مطالب و روش‌های سیاسی استعماری انگلیس آگاه ساخت و مدرسین را از نارضایتی و احساسات ضد انگلیسی جوانان هندی و آثارش یادآوری نموده و آنها را هر چه بیشتر بر علیه دولت انگلیس دایمی می‌شمرد این مرد قهرمان در آن شرایط اختناق و مملو از قیودات هشتاد تا نود سال پیش از امروز از ظهار حقیقت در مقابل دولت امپریالیستی نترسید. همه مردم را در مقابل این دولت بیدار ساخت . بالاخره گفته می‌توانیم که نهضت های ضد استعماری بعد از جنگ اول جهانی منشاء شان را از همان فعالیت‌های سید گرفته اند)) (۳)

((خلاصه آتش انقلاب فکری سیاسی و اجتماعی را که سید افغانی آن زعیم نهضت علمی و اجتماعی دنیای اسلام و پیش آهنگ نهضت های آزادی خواهی مشرق زمین افروخته بود با مرگش خاموش نشد . بلکه شاگردانش در کشور های اسلامی و ملل شرق زمین نیرومندترین و فزونی

۱- حبیب راوی ، تأثیر استقلال افغانستان بالای هند (رساله نشر نشده دوره لیسانس پوهنتون کابل ۱۳۶۰ - ۱۳۶۱) ص ۳۱

۲- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند ص ۲۳.

۳- حبیب راوی، نقش افغانستان در آزادی هند، تأثیر استقلال افغان

نستان بالای، هند ص ۲۱

زبان‌ترین مشعلی را که سید در دست داشت فرو نگذاشتند. آزاد یخواهان هند. مشروطه خواهان افغانستان و ایران. مجاهدین و مبارزین هندو ترك جوان و همه خود را از علمبرداران این مرد بزرگ می‌دانند. خصوصاً يك عده از بزرگان سیاست و فرهنگ و فلسفه نیم‌قاره هند که بصورت مستقیم در مکتب سید تربیه شده بودند این شعله مقدس را که آن مرد بزرگ افروخته بود پس از وی به دست گرفتند و پرتو آنرا در اکتاف رسانیدند. بعد از این شعله های افروخته شد که هر يك از آنها کانون فروزانی برای انتشار نور آزادی خواهی و استقلال طلبی شدند. خلاصه ناله های که سید برای مردم هندی کشید از حلقوم داکتر مولانا ابوالکلام آزاد، سلیمان تزوی، شوکت علی، محمد علی، گاندهی، نهرو، مهندرا پراتاب، مولانا عبیدالله سندوی و مولوی برکت اللہ و سایر مجاهدین (مبارزین) هندی برآمد و هندی را که او می خواست از جنگ استعمار نجات یابد (۱).

برای اینکه تأثیر اندیشه های سید جمال الدین افغان را در موضوع مورد بحث خویش (یعنی اعضای حکومت موقت هند) دریابیم می پردازیم در این مورد: ((مهند را پراتاب این آزاد یخواه معروف هند) و رئیس حکومت موقت هند در کابل) که به پیروی از نظریات و افکار سید جمال الدین افغانی طرفدار و حلت هند و مسلمان بود (۱).

برکت اللہ (مبارز دیگر هند و صدر اعظم حکومت موقت هند در کابل) به پیروی از سید جمال الدین افغانی طرفدار اتحاد هند و مسلمان و صمیمیت مسلمانان هند با مسلمانان جهان بود چنانچه یاد داشت او به زبان فارسی در نشریه مولای اردو در علیگره در (نزد هفت) به نشر رسیده و هم موقعیکه موصوف در سال نژده نو که به حیث پرو فیسور در

یونورستی توکیو مقرر شد و در آنجا در نژده ده به بخش نشریه بنام اخوت اسلامی آغاز گرد این اخبار که با ضدیت بر تانیه . پان اسلامیزم و پان آسیاتیک تبلیغات میکرد (۱). بزعم برکت الله پان اسلامیک روزی تشکیل خواهد شد ... که این اتحاد شامل افغانستان و چان آینده . آسیای مرکزی خواهد بود به زعم او تمام پلان یک لیدر را ضرورت داشت و این لیدر ممکن در آسیای مرکزی یا افغانستان جائیکه فیر تفنگ یک افغان علامه برای طغیان و قیام تمام مسلمانان خواهد بود . عرض وجود خواهد کرد . به مجرد یک افغانستان آماده باشد دروازه سرحد خود را برخ معتقدان جنگ که تحت بیرق سبز محمد (ص) پایتخت بیرق خودش می جنگند باز نماید این پلان عملی میشود)) (۲). و نیز شخصیت برجسته دیگر حکومت موقت هند مفکر بزرگ مولانا عبید الله سندھی بود که معاون نزدیک محمود حسن بود . وی در نهضت پان اسلامیزم هند سهیم بود و برضه امپریالیزم مبارزه میکرد که به جر یا ن راد یکال مربوط بود . (۳) همچنان مرتب کتاب هفت سال در سفر درین را بطه از قول مولانا عبید الله سندھی می نو - یسد : که «من عقیده پان اسلامیزم را گرفته به کابل آمدم ...» (۴).

- از ۱۸۷۹ - ۱۹۰۱ :

((در زمان سلطنت دوم شیر علی خان دولت هند بر تانوی سیاه ست معروف (فارورد پالیسی) بر سرحدات افغانستان مدار کار گردانید

۱- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند
ص ۹۷.

۲- همان اثر ، صص ۱۰۶-۱۰۷.

۳- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۱۸.

۴- عبدالحی حبیبی ، تاریخ مختصر افغانستان ، جلد دوم ، ص ۲۴.

و تجاوز را برای حفاظت هند یگانه راه نجات شمزد، چون دولت روسیه
 یکنفر سفیر را که جنرال سیتلاتوف نام داشت به کابل فرستاده بود.
 آمدن این سفر سیا سیون هند را سخت مشوش داشت تا که دست به
 آغاز جنگ دوم افغان و انگلیس زدند و به خاک افغانستان تجاوز کردند. (۱)
 ((امیر شیر علی خان نیز مثل پدر از مقابل قشون انگلیسی جنگ
 ناکرده فرار کرد و به غرض استمداد از یک دولت خارجی دیگر (دولت
 استعماری روسیه تزاری) بجزار رفت یعنی از زیر باران برخاست و به
 زیر ناودان نشست. بعد از وی امیر محمد یعقوب خان به قشون انگلیس
 تسلیم گردید و معاهده گند کمک (هژده هفتاد و نو) را امضا و طرق
 سیستم و سلی رابه گردن گذاشت و قسمتی از مناطق دیگر شرقی
 کشور را بد شمن داد (او هم یکنفر انگلیسی که سر لوئیس نام داشت
 در امضای معاهده گند کمک از طرف انگلیس نماینده گی میکرد به حیث
 نماینده انگلیس مقرر شد و از جولای هژده هفتاد و نو در باحصار کابل
 سکونت گرفت اما چند ماه بعد در افغانستان جنبش عمومی آغاز شد
 غازیان افغان دست به کشتار فرنگیان بردند. و لشکر یان مقیم بالاحصار کابل
 نیز شورش کردند و به مجاهدین پیوستند. از همه اولتر در بالاحصار
 نمایندگی انگلیس را با تمام عمه آن کشتند. ۳ ستمبر
 هژده هفتاد و نو ((۲))

((امیر عبدالرحمن خان که سه هزار سپاهی داوطلب ملی در معیت
 خود داشت بدون جنگ قشون محصور و هراسان و گریزان انگلیسی را از
 شمشیر ملت نجات داد و بر مجاهدات مطلوبه انگلیس امضا گذاشت. او
 تمام ولایات مهم شرقی افغانستان را طبق معاهده دیورند (هژده و نو) -

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۴۸.

۲- عبدالحی حبیبی، تاریخ مختصر افغانستان، ص ۱۲۵.

سه) دشمن مغلوب سپرد و استقلال کشور را فدای دوستی با انگلیس نمود)) (۱).

((عبدالرحمن افغانستان را متحد ساخت . تمام قدرت و اقتدار را در دست خود گرفت ، وی يك شبکه جاسوسی تاسیس کرد تا از تمام وقایع و رویداد های مملکت مطلع باشد)) (۲) همچنان بارز ترین خصوصیت درسیاست خارجی عبدالرحمن خان همانا پیروی پیگیر از سیاست اصالت تجرید بوده است معاهده وی با گریفین نمود که افغانستان را از روسیه و ایران تجرید کرده و در وزه های روابط سیاسی را تنها به روی بریتانیه باز گذاشت)) (۳). ولی روی هم رفته در سه راه روابط افغان و انگلیس (بی نظمی) وجود داشت که تا اخیر روز های زنده گی امیر دوام یافت . حکومت هند پلان های اضافی را که بعد از مرگ امیر به صحنه اجرا بگذارد طرح کرد)) (۴) تا اینکه در سوم ماه اکتوبر سال نزده يك به مرگ طبیعی خود چشم از جهان بست .

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۴۸.

۲- اصغر حسن بلگرامی، افغانستان و هند برتانوی، ص ۲۵

۳- همان اثر، ص ۲۷.

۴- همان اثر، ص ۲۹.

فصل دوم

دولت حبیب الله

تأسیس حکومت موقت هند در کابل

اول- حکومت امیر حبیب الله از ۱۹۰۱-۱۹۱۹ :

((امیر حبیب الله خان بعد از مرگ پدرش در کشور خاموش حکومت یافت . و با آرامی سلطنت کرد .

هژده سال فرمانبرداری کرد در طی این مدت سیماهای مختلفی از خود نشان داد)) (۱)

((امیر حبیب الله طبق معاهده نژده پنج تمام تعهدات پدر را با انگلیس صمیمانه رعایت نمود ... در سال نژده هفت به دعوت کامتو نایب السلطنه هند رفت وی آثار ... از مدنیت جدید را به مملکت آورد)) (۲)

۱- میرغلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۶۹۹.

۲- عبدالحی حبیبی ، تاریخ مختصر افغانستان ، ص ۱۳۲.

در باره روابط امیر با هند برتا نوی محمد سرور نویسنده کتاب هفت سال در سفر چنین تذکر میدهند ((امیر شهید اگرچه شاه افغانستان بود . مگر بحیث یك قونسل انگلیسی دیگر کدام مقام و منزلتی نداشت.)) (۱) همچنان استاد محترم پوها ندهاشمی در کتاب خویش (نقش افغانستان در آزادی هند) می نویسد: ((بتاریخ شیانزده اپریل نزده مهزده یك مجلس مشورتی مخصوص جنگ در دهلی دایر و وایسرا در حضور مردم گفت:.....

غرض از این اجتماع شما امداد جنگ است که بر جان و مال بدهید ... چون از مدت بسیار نظر مدبرین دولت جرمنی بطرف هندوستان در صورت طمع کاری های غاصبا نه مینمود

لیکن از سمت شمال مملکت هند دوست حقیقی مایان ((امیر صاحب افغانستان)) مثل یك دیوار آهنین نمی گذارند که ریشه دوائی دشمن در مملکت وی بارور شود و از ابتدای جنگ تا حال حسب الا قرار اولین خود بالای غیر جانب داری استوار است (((۲) و باز هم در کتاب هفت و باز هم در کتاب هفت سال در سفر آمده است ((مولانا عبید الله در وقت بود و باش خویش در کابل این را هم دید که امیر برای اضافه ساختن تادیات (معاشات سالانه) خود از جانب انگلیس هر چه بیشتر خود را به انگلیس نزدیکتر میساخت. حتی بعضی بزرگان مذهبی آفغانیز تحت تأثیر انگلیس قرار داشتند. مولانا عبید الله شنیدی و دیگر رفقاییش تا و قیکه به کابل ترفته بود نند. در باره شاه اسلام امیر حبیب الله به خوش باوری های بزرگی مبتلا بودند. مثلیکه دیگر هندو ستانی ها در باره دیگر شاهان اسلام نیز به چنین غلط فهمی سر دچار شده بودند. ولی آنها وقتیکه به کابل رسیدند. دیدند که امیر حبیب الله مثل سایر

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۳۳ .

۲- سید سعد الدین ها شمی نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۵۶ .

سلاطین از عیوب اخلاقی پاک نیست و حالاً این مرض در او بسیار ترقی کرده و دخترهای اش سرافراورد تعرض خود قرار میدهد که در این جمله بعضی زنهای عقیف از جهت عصمت دری شان خود کشتی کردند (۱).

((صرف نظر از زنده گی خصوصی امیر حبیب الله که او یک پادشاه اصلاح پسند بود ما در اظهار این رای شك و تردید نداریم که اگر بعد از امیر عبدالرحمن خان مثل حبیب الله خان یک پادشاه بسر اقتدار نمی آمد، در افغانستان این دوره ترقی به میان نمی آمد. حبیب الله دو مکتب (حبیبیه - و حریبه) دوشفاخانه ملکی و نظاه را به طریق نواحداث کرد ... امیر - حبیب الله در اصلاح و ترقی شرق افغانستان بسیار کار کرد، در کابل خانه ها از بیرون طور معمولی به نظر میرسید در حالیکه داخل آنها نهایت صاف منظم و آراسته بود.)) (۲)

((امیر حبیب الله خان سراج الاخبار را جاری کرد که اداره آنها به محمود طرزی سپرده بود ... اگر موصوف محور کارهای امیر شمسید دانسته شود، مبالغه نخواهد بود. زیرا من با فراز و نشیب زنده گسی عبیدالله سندی خوب آشنا هستم.

موصوف در راه اصلاح کشورش با ثبات فکری کوشیده است، مانند وی در این زمان در ملل شرق کمتر کسی وجود دارد.

برادر خورد امیر شمسید سر دار نصرالله به حیث نایب السلطنه، بزرگ او سردار عنایت الله به حیث معین السلطنه و سر دار امان - الله خان به حیث معین الدوله در اداره سلطنت شریک بودند. مثلاً امیر نایب الحکومه ها را تعیین می نمود. تعیین مامورین خورد در تبه وظیفه

۱ - محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۴.

۲ - همان اثر، صص ۳۱ - ۳۲.

معین الدوله بود. علاوه برین يك وزیر سالخورده و متقاعد به اسم سردار اعتماد الدوله عبدالقدوس خان به حیث وزیر مالیه در اداره دولت سهم داشت و امیراز اوزیادتر قدر دانی مینمود و به روزهای اعیاد خود به خدمت او می‌رسید، و نیز او از حاضری معاف نبود. سردار اعتمادالدوله دو برادر زاده نیز داشت: بنامهای محمد یوسف و محمد آصف که لقب مصاحبان امیر را دارا بودند که در مجلس امیر همیشه حاضر می‌بودند.

پسر سردار محمد یوسف خان، نادرخان سپه سالار بود که در امور حکومت امیر سردار محمد نادرخان مسولیت سرپرستی هندوستانی ها را داشت و خاصتا (عبیدالله سنندی) که من مینون او هستم. اگرچه تماس من با وی کم بود ولی به هر مشکل ما رسیده گئی میکرد. او این خدمتی را نه اظهار میکرد و نه به طمع ستایش خویش از جانب ما بود. آنطور یکه سردار محمود طرزی دل داده معاشرت ترکی بود، همانطور محمد نادر خان به معاشرت هندوستانی علاقه داشت ((۱)).

۱- کابل مرکز فعالیت آزادی خواهان هند:

((هندو افغانستان برای هزار سالی در بین خود تماسها و روابط نزدیکی داشته اند و در طی قرون این روابط نزدیک باهمی به اشکال مختلفی تبارز نموده گاهی به شکل جنگها و زد و خورد های غیر منظم و پراکنده و گاهی به شکل اتحاد و یگانگی سیاسی درآمده است)) (۲) که این روابط مخصوصا با دوره استعمار انگلیس در هند و افغانستان

۱ - محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۳۲ و ۳۴.

۲ - دکتور ای. ان. براساد. درباره افغانستان مرکز ملیون و انقلابیون هند. مجله ادب، ش ۴، پوهنتون کابل، حوت ۱۳۵۴، ص ۱۸.

متضمن همکاری بیشتر گردیده و مبارزین مجاهدین زیادی از هند به مقصد آزادی هند وارد کابل شدند. (از جمله تلاشهای آزاد یخواهان هندیان یکی هم این بود که کابل را به حیث مرکز فعالیتها ی خود در آورند و در همین جا به اقدامات خود پردازند تا بتوانند همزمان و در یک وقت هم در داخل هند آشوبی برپا کنند و هم از خارج یعنی از افغانستان به یک حمله مسلح پردازند.) (۱).

(در این شک نیست که برای هندوستانی ها مرکز موزون تر از کابل وجود نداشته و اینرا حکمرانان ظالم هندوستان نیز خوب میدانستند تا آنکه حکومت مغلی هند در اخیر ضعیف شد (انگلیس مترصد فرصت مناسب بود) انگلیس ها تا آن وقت بردهلی حمله نخواستند کرد تا نخست پنجاب را قبضه نکرده باشد تا بدین وسیله راه کابل و دهلی قطع گردد... (۲).

بدین ترتیب میتوانیم بگوییم که از آغاز قرن (نزده) تا اواسط قرن بیستم دسته های از این مردم هند در دوره هر دولت افغانها موجود بودند که بعضی از این دسته ها به منظور آزادی هند جهت اخذ کمک همکاری و پیشبرد فعالیتهای شان وارد شده بودند.

که این دسته آزادی خواهی را برای هند از همین جا آغاز کردند. و به این ترتیب باز دیگر افغانستان مهاجر و پناه گاه جوانان هندوستان قرار گرفت. چنانکه مدتها پیشتر مبارزان آزادیخواه هند چون سید احمد بریلوی به کابل و قندهار آمده بود (که ذکرش گذشت...) در مراجعه دوم هندی ها دولت و ملت افغانستان ایشانرا پذیرفتند به هنگامیکه در (نزده چهارده) جنگ بین المللی اول شروع شد. در ولایات سرحدی آزاد

۱- همان اثر، ص ۱۸۱.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۳۵.

افغانستان، فعالیت‌های سیاسی و نظامی هند انگلیس مشتعل بود. از یک طرف رهبران ملی افغانستان چون آخند زاده، فضل محمد، حاجی ترنگ زایی، ... و غیره این همه امداد مالی و هدایت از مرکز دست چپ حکومت افغانستان حاصل می‌کردند، ازین دست چپ حکومت از طرف سردار نصرالله خان نایب السلطنه برادر امیر حبیب‌الله خان و هامورین او رهبری میشد ... در حالیکه امیر حبیب‌الله نظریات نایب السلطنه را رد و طرفداران او را توسط میرزا محمد حسین خان مستوفی الممالک وعده در بازیان خود نظارت مینمود ((۱)).

((با شروع جنگ جهانی اول هیات ترک و جرمن وهندی وارد کابل شدند تا امیرزا بر قطع رابطه با انگلیس و حمله به هند تشویق کنند و متعاقباً محمود الحسن از دیوبند به کمک داکتر انصاری و دیگران عبیدالله سنندی را عرض اخه کمک به افغانستان فرستادند، حکومت هوقت هند در کابل تاسیس شد. محمود الحسن برای حصول کمک به مکه هرفت پایان جنگ احساسات مسلمانان به صورت (نهضت خلافت) تبارز یافته بود)) (۲).

((ورود هندیان در افغانستان تا آزاد شدن هند و پاکستان روز افزون بود در ملی این هجوم رشته شناسایی آزادیخواهان و انقلابیون حقیقی هند با اشخاص بیطرف و منفی چون هوی مجعد درهم پیچید و در هر حال اینها در افغانستان و خارج آن سرگذشت های مخصوص و جدا گانه ای در بین داشتند مثلاً یک عده از قبیل مولوی عبیدالله سنندی، مولوی

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۶۰.

۲- فضل الدین توفیق، نقش افغانستان در جنبش آزادی هند، (رساله نشر نشده دوره لیسانس پوهنخی علوم اجتماعی) پوهنتون کابل ۱۳۶۳، ص ۱۶.

ظفرحسین، رحمت‌علی، خوشی محمد، متراسنگه (که بعد توسط انگلیس کشته شد) مولوی برکت‌الله، مهندرا پراتاب وغیره در کشور های خا- رجه چون ترکیه، روسیه، اروپا، جاپان وغیره مشغول فعالیت‌های سیا- سی بنام مردم هندوستان گردیدند و اما یک‌عده در سرحدات آزادافغانی مصروف فعالیت‌های سیاسی شدند. مانند مولوی محمد بشیر شهید (نام اصلی آن عبدالرحیم لاهوری) ووکیل مجاهدین و رفقا یش در جمعه، باجور وغیره... که یک‌عده شان هم در کابل مصروف فعالیت بودند که از طرف مقامات افغانی حمایت میشدند...)) (۱).

دسته دیگر از هندیان نیز بودند که ظاهرا سنگ آزادی خواهی هندرا به سینه می‌گرفتند مگر جز خدمت‌به انگلیس ورخنه وارد کردن در بین مردم افغانستان و آزادی‌هند کاری نداشتند ((این گونه هندیان که با پاره از اعمال خود حتی آدرس‌ها و اسمای مبارزین جوان هندی را در این کشور زیرسلطه خود قرار دادند که نه تنها برخلاف منافع افغانستان بلکه برضد آزادی هند هم عمل کردند...)) (۲) که‌طور نمونه یکی از این قبیل را یا‌آدور می‌شویم که از ((اطبای وطن پرست هندی داکتر عبدالله از فراه توضیح می‌کرد که احسان‌الله جويا ادویه غیر صحتی به امیر خوارنده رفست تا او را از حالت طبیعی بر آورده و از رسیده‌گی به امور کشور بازماند)) (۳)

دسته سوم از هند یان نیز وجود داشتند که در امور اداری، تجارتی، علمی و فنی دولت افغانستان چه در دوره امیر حبیب‌الله (چه قبل از آن) خدمت می‌کردند که تعداد آنها زیاد بود در این دسته اولین دسته معلمان

۱- میرغلام محمدغبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۶۲.

۲- همان اثر، ص ۴۶۵.

۳- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۵۹.

هندی که به افغانستان جلب شده‌اند اکثر عبدالحی و برادرش بودند که برای تدریس و تنظیم مکتب حبیبیه به کابل آمدند ... وی در مساله مشروطه با برادرانش مولوی محمد حسین (که در عصر امامان الله مدیر مکتب ابتدائیه و بعد از آن رئیس تدریسات در ارگ محبوس شدند) ((۱)

همچنان مثال دیگر در کتاب هفت سال درسفر آمده است: ((اداره مکتب حبیبیه بدست هندوستانی ها بود و حافظ احمد الدین سر معلم حبیبیه بود و به قول عبیدالله که قبل از سفر خویش به کابل محمد ابراهیم زابه معرفت او به کابل فرستاده بود، محمد علی منصوری را همین حافظ صاحب با خود انتخاب کرد. سرپرست شفاخانه نظامی یکداکتر هندوستانی بنام الله جويا خان بود.... امیر عبدالر - حمن خان ماشین خانه را قبلا ساخته بود، در این ماشین خانه افغان، ترک و هندوستانی ها کار میکردند)) ((۲)

و بالاخره به قول عبیدالله سندی که میگوید: ((وقتیکه ما به کابل رسیدیم علاوه بر هندو سک هندوان دیگر نیز زنده گی میکردند که ما آنها را چنین تقسیم بندی میکنیم:

۱- هندو ها و مسلمانان هندوستانی که به مقصد تجارت به افغانستان رفت و آمد داشتند .

که در میان آنها سندی، هندو و مسلمان و پشاور ی زیاد تر به نظر می رسید .

چنانکه مسلمانان سرحدی که در پشاور بانفع سرمایه انگلیسی به تجارت اشتغال داشتند و آنها گماشتگان شانرا در افغانستان منتشر نموده بودند .

۱- عبدالحی حبیبی، جنبش مشروطیت در افغانستان، چاپ دوم،

کابل: مطبعه دولتی، سال ۱۳۶۷، صص ۶۳-۶۴.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۳۲.

۲- در زمانه های قدیم برای حصول زبان عربی و تکمیل علم دین طالب العلم افغانستان در مدارس هند تحصیل می نمودند که این مردم زبان هندی می دانستند و به هندوستانی ها بسیار هم مانند بودند .

۳- از وقتی که امیر حبیب الله به ترویج علوم و فنون اروپایی توجه کرد، از آن وقت يك تعداد معلمین هندی در کابل زنده گي میکردند.

۴- علاوه بر يك تعداد زیاد پنجابی ها در کابل بودند ، که يك عده آنان طبیبان لایق و تعدادی از آنها طبیب نام بودند که این داکتران و داکتر نما ها معاشات خوب اخذ میکردند و بر علاوه از طریق تداوی های شخصی نیز منافعی بدست می آوردند .

۵- در کابل يك تعداد از معلمین هندوستانی به جرم شرکت به مشروطه خواهان افغانی محسوس بودند، يک تعداد تعليم یافته گان پنجابی هندوستان را ترك داده از راه افغانستان به ترکیه می رفتند که در این جا گرفتار شدند که تحت نگرانی پولیس بسر میبردند. در این زمانه دو دوست بزرگ من شیخ محمد ابراهیم ام بای و مولوی محمد علی منصورى ام بای به خاطر تعليم و تدریس به کابل آمدند و در مکتب حبیبییه تدریس میکنند که من برادر زاده خود عزیز احمد بن حبیب الله راباوی در کابل اعزام داشته بودم که در مکتب حبیبییه تحصیل کند .

در اکتوبر (نژده پانزده) در هفته اول يك هیات هندوستانی که در آنها ترك و جرمنی نیز شامل بودند به کابل آمدند . (۱)

۲- امیر حبیب الله و فکر نشنا ایستی هند یان :

يك نقطه قابل عطف که در تاریخ هند وجود دارد آن عبارت از احیای فکر نشنا ایستی هندیان میباشد . بر علاوه طرز فکری را که سید جمال الدین افغانی برای تمام هندیان در جهت اتحاد (هندو مسلمان) به ارمغان

گذاشته بود در هندی نیز فعالیت‌های در چوکات کانگرس ملی هند بر راه افتیده بود که امیر حبیب‌الله نیز در تقویه این اندیشه ملی هندیان سعی و توجه به خصوص داشته که بطور جدی قابل بحث میباشد .

به قول محمد سرور کاتب: ((مولانا عبیدالله سندی به این خیال به کابل رفته بود که خودش مسلمان است و برای يك مسلمان فرض است که تا با برادر دیگر مسلمان خود کمک نماید، زیرا تمام مسلمانان از روی قران باهم برادرند. در این زمانه در مسلمانان هند این عقیده سیاسی بود اگر راست گفته شود اکثریت مردم همین عقیده سیاسی را دارا بودند و این عقیده را پان اسلامیزم نام گذاشته اند موقعی که مولانا عبیدالله البته به کابل رسید، هندیانی که قبل از وی به کابل رفته بودند برای مولانا گوشزد کردند که در ملاقات با امیر به حیث يك مسلمان نی، بلکه به حیث يك قوم پرست هندوستانی ملاقات کند و به این ترتیب از یکسو باعث عزت شما گردد و از طرف دیگر در مقاصد سیاسی خود نیز کامیاب خواهند شد.

از این رو مولانا در یاد داشت‌های روزانه خویش نگاشته است که او به حیث يك وطن پرست هندوستانی با امیر حبیب‌الله ملاقات کرد و نتیجه حسب دلخواه بر آمد و سخن عجیب اینست که امیر حبیب‌الله خان به این واسطه مولانا را مانند سایر هندوستانی ها محب وطن دانست و او را احترام زیاد نمود. به قول خود مولانا: که من عقیده پان اسلامیزم را گرفته به کابل آمدم ولی در کابل به همراهی امیر به حیث يك محب وطن هندوستان آشنا شدم و او نیز مرا راهنمایی کرد تا بجای پان اسلامیزم به حیث يك نشلیست هندو ستا نی فعالیت کنم)) (۱).

این مفکوره نزد حبیب‌الله خان از آن جهت اهمیت داشت که در هند اختلاف میان هندوها و مسلمانان از یکطرف و اختلاف میان خود دسته

های هندود از طرف دیگر به شدت خود در جریان بود، چنانکه ابو-
الکلام آزاد این وضع را بیان می کند :

((... چیزیکه، رنجم دادمشاهده اختلافات فرقه های گوناگون مسلمان بود... چرا باید اینطور اختلاف داشته باشد ... در (نزده پنج) لرد کرزن هندوان را ضیف کرد و خواست تا (باتقسیم بنگال) میان مسلمانان و هندوها تفرقه همیشگی بیاندازد)) (۱) یا اینکه انگلیس به هندوها چنین تلقین نموده بود که مسلمانان يك اقلیت عرب یاعجم مهاجم یافاتح بیرونی می باشند قسمت اعظم هندوستان را هندوها تشکیل می دهد مولانا عبیدالله سندی در پاسخ به این استدلال مفروضانه دشمن اظهار داشته است که من قبلا هندوی سک بودم و بعدا ... به دین اسلام مشرف شدم، همچنان از گفته های دیگر عبید الله سندی نیز معلوم میشود:

مولانا عبید الله سندی به را جامهند را ا پراتاب و دیگر اعضای غیر مسلم وطن پرست هندوستانی در کابل باهم ملاقی میشدند و برای شان این احساس پیدا شد وقتی که برادر های هندوی ما هندو ستانی ها را در کشور های دیگر معرفی می نمایند همراه آنها هندومی باشد و کلیتاً مسلمانان را از نظر می اندازند)) (۲) با اینکه ((برای مسلمانان بر اعظم هند مانند مسلمانان سایر کشورها همان مشکل پیش می آید که اگر او به حیث يك مسلمان هندوستانی خود را معرفی کند چند ان عزتی نمی یابد و آن طوریکه از برادران مسلم خود توقع دارد ... و بلکه اکثر اوقات تحت شک و شبهه نیز می آید... و او به هندوستانی بودن خود از این

۱- ابو الکلام آزاد، هند آزادی گرفت، ترجمه امیر فریدون گرگانی، (تهران، خیابان، کوچه ۴۶، لیترا ماه، ۱۳۴۲)، صص ۱۳-۱۴.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۲۰.

لحاظ اسرار نمی کرد که بطورعموم مراد از هندوستانی مردم هند بود... مسلمانان چنین نامی را بالای خود نمی خواهند بگذارند، زیرا که به مسلمان بودن شان خاتمه داد خواهد شد. از این جهت مسلمان هند و - استان کاملاً پریشان است و همیشه در او این تذبذب وجود دارد که خود را مسلمان نام کنند یا هندوستانی مسلمان...؟ که در چنین صورتی هندوها خفه خواهند شد و دیگران نیز خوش نخواهد شد... (۱).

از اینرو چون هند وستانی ها اعم از هندو و مسلمان جهت آزادی هند وارد افغانستان شده بودند تا طبق گذشته های تاریخی شان امداد و کمکی را از امیر و مردم افغانستان توقع نمایند، بنا امیر برای بدست آوردن نتیجه مطلوب فعالیت های سیاسی شان این طرز فکر (اتحاد ملی) میان هندو و مسلمان جهت آزادی هند حتمی شمرد و به عبیدالله سندی و سایر هندیان چنین توصیه نمود تا اینکه به اثر همین مساعی بود که متعاقباً در (نزده شانزده) حکومت جدید موقت مرکب از هندو و مسلمان به اساس این مفکوره در کابل ایجاد شد، که بعداً این حکومت در فعالیت های ملی (کانگرس ملی هند) سهم ارزنده خویش را ایفا نمود چنانکه ((عبیدالله سندی توانست که در کابل عضویت کانگرس ملی هند را حاصل کند و یکی از تبلیغات چینی آن گردد، در (۱۹۲۲) ه. ش. یک شاخه ای از کانگرس را در کابل اساس گذاشت و خودش ریاست آنرا به عهده گرفت و این نخستین شاخه کانگرس خارج از سرحدات امپراتوری برتانیه بود...)) (۲).

۱- همان اثر، ص ۱۹.

۲- سید سعد الدین ها شمی نقش افغانستان در آزادی هند،

ص ۱۱۵.

بنا تقویه چنین طرز فکر در بنیاد اساسی فعالیت‌های سیاسی هندیان در کابل و با حکومت موقت هند در کابل توسط حبیب الله خان توهیه گردید که در آتیه آزادی هند تأثیر عمیق خود را بجا گذاشت.

۳- ورود هیات ترک و جرمن و هند:

پیش از آنکه جنگ جهانی اول آغاز گردد و ترکیه داخل جنگ گردد وزیر جنگ آن کشور به جرمنی پیشنهاد کرد در آن هیاتیکه از طرف ترکیه با افغانستان می رود سهم بگیرد تا بدان وسیله افغانستان را بانبروهای مرکزی هند وستان سازد انور پادشاه بدین فکر بود که چند تن نماینده نیروهای اروپایی را جز هیات خویش نموده و بدان وسیله خودش را «وزین نشان دهه» بدون اینکه خصوصیت پاناسلامیزم از هیات وی سلب گردد. بعد از آنکه ترکیه داخل جنگ شد، انور پادشاه اطلاع داد که امیر افغانستان برای وی پیامی فرستاده و از ترکیه پرسیده است که افغانستان به روسیه حمله کند یا بر برتانیه بشازد؟ وزیر جنگ ترکیه از آن پیام بوی همدردی اسلامی را استشمام نموده و عقیده داشت که امیر منتظر پیشتیبانی و تشویق نیروهای مرکزی بوده و می خواهد به هند حمله کند» (۱).

از اثر پیشنهاد ترکیه ((در اوایل ماه سپتامبر سال (نزدده چهارده) یک دسته (بیست و سه) نفری جرمن زیر ریاست ویلمم واسموس (...)) رهسپار قسطنطنیه گردید، واسموس یگانه عضو این هیات بود که شخصاً با شرق میانه آشنایی داشت. بندرمرر بایک گروپ دیگر جرمنی هیات

۱- لودیک ادمک ، روابط سیاسی افغانستان از زمان عبدالرحمن تا استقلال افغانستان، ترجمه علی محمد رسا، (کابل: موسسه نشراتی افغان کتاب، سال ۱۳۴۵)، ص ۱۰۹.

واسموس را دنبال کردند. این هیات در ایل ماه جنوری سال (فهرده پانزده) بسوی بغداد حرکت کردند در آنجا در باره هیات تجدید نظر به عمل آمد... مصارف هیات بدوش جرمنی ها بود و بندر میر واسموس آرزو نداشتند آله و ابزاری در دست ترك ها باشند... بنا کیتان کلین اتاسند نظا می سابق جرمنی در سفارت تهران کربلا رفت و فتوای جهاد را از نزد شیخ علی العراقین و مجتهدین بزرگ علیه متحدین حاصل نمود. این نکشافات جدید و تصادمات شخصیت بین جرمنها و ترکها سبب اصطحکاک و باعث شك طرفین گردید... در عین زمان اعضای کمیته هندوستان در برلین بوزارت خارجه جرمنی پیشنهاد کرد يك هیات دیگری با افغانستان اعزام گردد تا با انقلابیون هندی روابطی تاسیس نموده و تبلیغات ضد انگلیسی را در آن سامان ادامه دهند (۱).

جرمنی با این پروژه موافقت کرد با استفاده از فرصت مبارزات پیهم ملی انقلابی مردم هند چنان طرحی را روی دست گرفتند تا برای برتانیه در هند در دسیر ایجاد کنند تا برتانیه مجبور شود قوی خود را به عوض میدان اصلی جنگ اروپا به نیم قاره هند بفرستد از اینرو مرام خود که می خواستند انقلاب بیون هند بایست با نهضت اسلامی ائتلاف نمایند و متحدان بر ضد دشمن مشرک عملا داخل شوند ، خیلی موفق گردیدند و یکتعداد زیاد آنها در پی آن بودند تا بتوانند همکاریها و مساعدت های ترکیه را به نفع ملیت خواهان هندی جلب کنند... البته در این مرام خود نیز موفق شدند و انور پادشاه وزیر دفاع ترکیه داماد سلطان عثمانی بدین امر موافقه نمود که يك هیات سیاسی به افغانستان

فرستاده شود تا افغانستان را تشویق کند که برای تحقیق مرام مذکور در کنار ترکیه داخل جنگ گردد .

در نتیجه مذاکرات و کنفرانسهای زیاد و مطول بالاخره مهندرا پرا تاپ پلان رابی ریزی کرد و آنرا به دفتر امور خارجه المان سپرد . این پلان دریک فرضیه استوار بود که از روی آن پنداشته میشود که گویا هند برتانوی در آستانه قیام عمومی قرار دارد در چنین فرصت حساس و خطرناک اگر حمله برهند از جانب افغانستان صورت گیرد خیلی موثر وقاطع ثابت خواهد شد پلان و طرح مهند را پراتاب مورد قبول واقع شد (۱).

مهند رابا بعضی کار مندان حکومت جرمنی و ترکیه یک سلسله مصاحباتی نمود وهمچنان از تصمیم ویلهم دوم سلطان محمد غازی پنجم ودزیو عباسی حایمی مخلوع دیدن نمود. مهند را پراتاب آرزو داشت از امیر افغانستان که قشون قهرمان آنغالبا نیروهای برتانیه و روسیه را محو نابود کرده بپرسد چه نوع اقداماتی را برای آزادی هندوستان توصیه می نماید؟ مهند را درعین زمان آرزو داشت که از جریان او ضاع در اروپا امیر را مطلع سازد و در حضور امیر ابراز عقیده نماید که عنقریب نیروهای مرکزی جنگ را بمفاد خود خاتمه خواهند داد هشتنگ موظف بود در راه دیپلوماسی بین طرفین جرمنی و افغانستان مجاهدت نماید وهمچنان شهزاده را کمک کننده تاوی با انقلابیون هند تماس حاصل نماید (((۲).

-
- ۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۸۵ و مجله ادب سال ۱۳۴۵، صص ۱۸۵ - ۱۸۶ .
- ۲- لودیک ادک ، روابط سیاسی افغانستان از زمان عبدالرحمن، ص ۱۱۳ .

((همان بود که هیأت جرمنی شامل پارتنی های ترکی ، آستریایی و هندی جانب افغانستان روانه شدند.)) (۱).

بدین ترتیب آغاز جنگ جبهه نی اول افغانستان را یک بار دیگر در صحنه سیاست بین المللی داخل کرد. آن روز گاریکه امپراتوری های استعماری روسیه تزاری و بر تانیه بر افغانستان فشار وارد نماید سپری شد و هر دوی این دولت ها حاضر شدند برای تسکین افغانستان تا آنکه از ای با امیر مصالحه نمایند . اما این مصالحه راسفر هیات بند رمیر به افغانستان مشکل ساخت و به تجدید افغانستان خاتمه داد.)) (۲).

بتاریخ ماه مارچ سال (نژده پانزده) نایب السلطنه بر تانوی هاردینگ به اعلیحضرت امیر حبیب الله چنین نگاشت: ورود هیات بی جهت و عاجلانه ترگیه در جنگ در بسیاری ممالک اسلامی موجبات بی انتظامی و نا آرامی و مشکلات زیادی را فراهم کرده است و هم تذکر داده بود که متحدین تعهد نموده اند که به مقامات مقدسه اسلامی زیان و آسیبی نرسانند و هتک حرمت نکنند و نیز از امیر خواسته بود که تحت تاثیر تبلیغات مامورین مخفی جرمن نروند ، آنها در تبلیغات خود حتی این را نیز بخش نموده بودند که امپراتور جرمنی بدین اسلام گرائیده است . و هاردینگ همان معاهده ایرا که در سال (نژده پنج) بین افغانستان و هند بریتانوی منعقد شده بود ... باو خاطر نشان نمود و رسماً آن را خواستار شد تا بی طرفی کامل خود را در این جنگ حفظ کند .

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۸۵.

۲- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند،

ص ۸۲ و ۸۳ ولودیک ادک، تاریخ روابط افغانستان ، ص ۱۰۹.

در جواب حبیب الله (نامه ها ردیتنگ راتائید نمود و گفت که در کشورش به کدام سوقیات و آماده گی غیر عادی نظامی امر نداده است. حکومت برتانوی هند مطمئن شد که مامورین ترکیه و جرمنی با این موفق نخواهند شد که سیاست بی طرفانه افغانستان را به سود خود برگردانند)) (۱).

همچنان ((بتاریخ ششم ماه جولای سال (نزده پانزده) حکومت هند امیر را از مسافرت دسته های جرمنسی، آستریایی، ترکی، جرمنی و هندی با ایران به عزم اینکه داخل افغانستان شوند اطلاع داد. حکومت هند از امیر خواهش کرد که با این دسته به حیث یک قدرت بی طرف معامله نماید :

یعنی آنها را زندانی و خلع سلاح نموده و تا پایان جنگ در داخل خاک افغانستان نگهدارد. نایب السلطنه زحیب الله خواهش کرد تا آن آوازه ها و قصه هارا که در سرحد افغانستان پخش گردیده و می گویند که لشکر ترکها و جرمن ها از طریق افغانستان به هندوستان حمله میکنند، رد نماید، امیر به پاسخ در خواست نایب السلطنه وعده داد تا بان دسته های خارجی که داخل خاک افغانستان می شوند مطابق خواهش نایب السلطنه معامله خواهد کرد.

امیر به نایب السلطنه اطمینان داد که وی در این مورد به نایب الحکومه هرات هدایت داده است و در پایان خودش به نایب السلطنه نوشت که است و در پایان پیام امیر به خط او نباید در باره هرات این دسته هامشوش گردد. برای اینکه آنها در مرحله نخست داخل افغانستان

۱- فضل الدین توفیق، نقش افغانستان در جنبش آزادیخواهان ه
 هنده ص ۲۵ و مجله ادب، سال ۱۳۴۵، ص ۱۸۶.

نخواهند شد و باز هم اگر داخل شوند با امید خدا به هیچ صورت نخواهند توانست در موقفی طرفی اورخنه کنند (۱). و نیز در مقابل آن نایب السلطنه در نامه های دیگر خویش به لندن پیشنهاد کرد که دولت روسیه بر مستعمره امیر بيفزايد (((۲).

باز قیاط فوق یاد آور می شویم که هیات جرمنی بریاست سیاسی او توفن هنتنگ آمریت نظامی بندرهای هندو تحت ریاست مهندزا- پراتاب و هیات ترکی بریاست کاظم بیگ افسر نظامی ترك عازم افغانستان شدند. این هیات که تعداد شان به (هشتاد) نفر میرسید و در آن شش نفر جرمنی از جمله داکتر کارل بیکر صلیب، داکتر روز تجار سکر تر عوض هنتنگ، ترجمان ترکی و فارسی سه نفر ترك به شمول کاظم بیگ، یکنفر از علما، دو نفر هندی، شش نفر از افغانهای افریدی که از زند- انسیان کمپ جنگ جرمنی بودند. دو نفر افغانها بنابرینا- مهیاب عبد الرحمن و سبحان خان که از ایالت متحده امریکا آمده بودند، شخصیت نفر عسکر عربی و عده ای از استر یایی ها و ارمنی ها با این هیات شامل بودند. هیات بتاریخ (بیست و چهار) اگست (نزد به پانزده) از طریق بغداد و فارس وارد هرات شدند.

جنرال قونسل برتانیه در مشهد بتاریخ (چهار اگست) (نزد به پانزده)- اطلاع داد که شخصیت نفر از اعضای هیات به هرات رسیده و در باغ شاه برای شیان جاداده شده است. نایب الحکومه هرات محمد سرور نام برآ لباس رسمی از آنها باز دیده نمود آنرا گذاشت که از شهردیدن کنند جنرال هیک اطلاع گرفت که یک دسته مردم دست های اعضای هیات را می بوسند، سپاهیان کابل وقتندهار در حال

۱- لودیک آدمک، تاریخ روابط سیاسی افغانستان، در زمان عبدالر-

حمن خان، صص ۱۱۴-۱۱۵.

۲- همان اثر، صص ۱۱۷.

مضرب از جرمنی ها جانبداری می نمایند. در (دوازده) سپتامبر (نزده پانزده) جنرال قونسل اطلاع داد که جرمن ها بروز سوم در دربار نایب الحکومه بار داده شدند و آنها اعلامیه جهاد را که از طرف سلطان ترکیه صادر شده بود ارائه نمودند. به همین منوال به جنرال قونسل اطلاع داده شد که جرمنی ها به افغانستان وعده امداد نظامی داده است و اظهار داشتند که جرمنی آماده است به افغانستان چنان امداد نمایند که ترکستان را تا سمرقند و هندراتا بمبئی فتح نماید. (۱)

قرار گرفته مهند را پر اتاب حسین ورود گورنر که شخص محسن و ظریف بود از آنها بچنان پذیرائی به عمل آورد که هیات احساس کردند که بخانه خود هستند و سایر ساعت تیری و ضروریات شان از قبیل غذا ، لباس ، ترمیمات و غیره شان فراهم گردیده بود. به روز جمعه (بیست و هفت) اگست اعضای مسلمان این هیات در نماز جمعه در مسجد جامع شهر هرات اشتراک ورزیدند.

هیات بعد از اقامت دو هفته بتاریخ (هفت) دسمبر (نزده پانزده) هرات را از طریق هزاره جات به مقصد کابل ترک گفته و در دوم - اکتوبر (اوایل ماه میزان) بکابل رسیدند ، در تمام عرض راه هرات کابل به خانه های حکام سر راه هدایت داده شده بود که ضروریات آنها را مرفوع سازند ، به فاصله قریب یک ساعت راه کابل یک گروه ده نفری از آنان استقبال کرد در حوالی شهریک قطعه عسکر تفریقاتی افغانستان به فرماندهی منیر بیگ قوماندان آن مکتب عسکری کابل مورد پذیرائی گرم قرار گرفتند. بعدا مهمانان جانب مهمانخانه مشهور باغ بابر رهنمایی شدند و برای هر یک از ایشان اتاق علیحده داده شده به

۱- سید سعه الدین ها شمس ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۸۵-۸۶ و لودیک آدمک ، تاریخ روابط سیاسی ، ص ۱۱۵-۱۱۶.

صفت مهمان دولت با آنها معامله شد و احتیاجات ایشان از طرف حکومت تهیه میشد، مگر امیر از همان روز اول بر آنها اجازه قیود وارد کرد و از مردم تجرید گردیدند. خارجی ها از آنجا دور نگهداشته شدند، به آنها اجازه نبود که با برادر و دیگر اعضای خاندان امیر تماس بگیرند و در زمان گشت و گذار پاسبانان آنها را بدرقه میکرد. حافظ سیف‌الله نماینده برتانیه در کابل بعولت خود اطلاع داد که هیات تحت مراقبت شدید به سل میبرند. سراج الاخبار مجاز به نشر این خبر عمده سیاسی نبود و قیود زیادی بالای ژورنالیستان مذکور وارد شد. استاد عبدالهادی داوی در مصاحبه خود با محترم پوهاند هاشمی اظهار نمود که بعضی کارمندان عمارت وظیفه داشتند در باره حرکات و سکنات هیات بنا امیر حبیب‌الله، طور سری معلومات و راپور بدهند. یکی از این کارمندان موظف صندوق جامه دان یکی از اعضای هیات را در غیاب او پنهانی گشود تا باشد کاغذ عمده در آن بیاید. صاحب صندوق از روی احتیاج قبلا چنین ترتیب گرفته بود که با گشودن آن تفکجه به صدا می آمد و همچنان شد. از حسن تصادف باز کننده صندوق جامه دان زخمی نگردید.

((طوری که گفتیم امیر حبیب‌الله نامه های متعددی را از نوایسرا به دست آورده بود که در آن حکومت هند برتانیوی حکومت افغانستان را از پذیرایی این هیات برحذر می داشت. امیر موصوف مجبور شد با رعایت نظریات برادر خود نصرالله خان و فرزندان خود عنایت الله، امان الله را که شیفتگان افکار محمود طرزی بودند امر داد تا از هیات پذیرایی نشود)) (۱).

به این ترتیب ((امیر حبیب الله تمام معاملات ضد بریتانیه را به سردار شایب السلطنه سپرد و خود معاملات به طرفداری انگلیس را بدوش گرفت)) (۱).

باید تذکر داد تقریباً در عین وقتیکه هیات مذکور وارد هرات شدند یک پارتی (دوازده نفری، آستریایی-سرحد روسیه تزاری و افغانستان را عبور کرده وارد مزار شریف شدند و حین ورود به کابل برای شان خانه و روزانه دو روپیه داده میشد، بعضی از آنان در کارهای خدمات عامه مانند رنگمالی و غیره استخدام شدند، ایشان زنهار نیان جنگ بودند که از کم‌های بازداشتنی آسیای مرکزی فرار کرده بودند.

بعد بتعداد صد هانفر از اینگونه مجوسین فراری وارد افغانستان و ایران سرا زیر شدند و نماینده گان قدرت های محور در پی آن شدند که ایشانرا تنظیم بخشند و به شکل یک قوه نظامی علیه برتانوی و قزاق روسیه به جنگ بکشانند.

با آمدن هیات ترک و جرمنی به کابل یک انجینیر انگلیس بنام (الینچ) شخصی که امیر حبیب الله او را غرض کمک در صنایع صابون سازی، شمع سازی و باروت سازی، استخدام کرده بود کابل را به عزم هند ترک داد و اظهار میکرد تا زمانیکه جرمنی ها کابل را ترک نگفته اند بازگشت خواهند کرد. از وی پرسیده شد که چرا؟ در جواب گفت که: (زیرا با آنها مانند راجاها رفتار و معامله میشود و با ما مانند سگها معامله میکنند.)

او گفت که با وجودیکه آنها را غالباً در بازار دیده است ولی هیچگاه با پارتی ترک و جرمنی سخن نزده است و ما از مقابل هم عبور می کردیم و بایکدیگر مانند دوسگ نگاه می کردیم که در یسم با ستثنای

امیر، هر فرد افغانستان از برتانوی های شدیداً تنفر دارند. (۱)
 فلوریکه در بالا تذکر دادیم ((هیات بعد از ورود کابل در باغ -
 بابر نگه داشته شد و اجازه نداشتند بجای دیگر بروند و بعد از آنکه هیات
 با مصاب گرمسنگی دمنت زدند امیر آنها را بدر بار داد حبیب
 الله در اقامتگاه تابستانی خویش در پغمان بیشتر از هفت معین تاجارم
 ماه نوامبر اقامت گزید. برخی این امر را چنان تو جیه میکردند که امیر
 آرزوند ارد هیات خارجی را بپذیرد لکن حقیقت امر این بود که امیر
 می خواست هیات را در اقامت گاه کوهستانی خویش دور از چشم های
 کنجکاو نمایند. بریتانیا ملاقات کند)) (۲).

بهر صورت بعد از انتظار سه هفته شخصیت های مهم این هیات
 به ذریعه موثر توسط سردار عبدا لعزیز در آرمگاه تابستانی امیر واقع
 در پغمان برده شدند، امیر مجلسی بدین منظور تشکیل داده بود که در
 آن مامورین عالی رتبه حکومتی شامل سردار نصرالله خان و شهزاده
 عنایت الله و شهزاده امان الله، سردار محمد یوسف و سردار محمد آصف،
 محمد نادر و خوشدل وعده دیگر حضور داشتند. مکاتیب الحسان،
 سلطان ترکیه، جانسلر جرمنی، انور پادشا وزیر دفاع ترکیه، پاتحفه
 ها و هدایای که آورده بودند به امیر تقدیم گردید و بعداً به عرا-
 یض آنها گوش داده مقصد و مسافرت شانرا توضیح خواست به امیر
 گفته شد که قدرتهای مرکزی او را به حیث حکمروایی آزاد و مستقل
 شناخته و از او دعوت بعمل آوردند که از مغلوب ساختن دشمن دیرینه
 عثمونی اش با آنها داخل جنگ شده و بیاداش و انعام این عمل او در این خواهد
 بود که علاوه از استقلال قلمرو های باستقامت سرحد و بنه رآزاد در

۱- سید محمدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص

۸۸-۸۷

۲- لودیک ادک، تاریخ روابط سیاسی افغانستان صص ۱۱۷-۱۱۸.

گراچی از آن وی خواهد بود. علاوه تاراجع به کمک های اقتصادی و نظامی به افغانستان که هر دوی آن به افغان-نستان برای دفاع افغان نستان ضروری بود و گرنه پان اسلامیک و مذهبی توسط تیدو مایر، فن هنستک، مهندرا-پراتاب، برکت الله و کاظم بیگ صحبت شده، امیر پامخ شخصی به آنها نهاد و در جواب آنها اظهار کرد تا زمانی که مجلس شورا تجاویز پیشنهاد ات ترک و جرمن را مطالعه نکند جواب گفته نمی تواند و در عین زمان امیر حبیب الله اعلان کرد که می خواهد باهریک از اعضای هیات های سه گانه هندی، جرمنی و ترکیه بصورت انفرادی ملاقات نماید و بعد از آن قادر خواهد بود که تصمیم خود را اعلان نماید و جریان مذاکرات شخصیت های دربار به دو حوضه تقسیم شدند: در حرب جنگ نصر الله خان، امان الله خان، عنایت الله خان و محمود طرزی شامل بود که روحانیون عناصر طرفدار ترکیه را اکثریت قبایل از آن پشتیبانی میکرد و در گروه طرفدار انگلیس که در آن سردار محمد یوسف و محمد نادر و سردار عبدالعزیز، سردار عبدالقدوس، اعتمادالدوله و یک عده از تاجرانیکه با هندوستان تجارت داشته شامل بودند.

فن هنستک را پور داد که: نخستین ملاقات و بازدیدش با امیر در یافت که نصر الله در موضوع همسردی نشان می دهد، ولی بر تماس پسران سردار محمد یوسف که بسیاری از آنان موقوف های عالی حکومتی داشتند، بیشتر با قدرتهای بریتانیا و کمتر جانب خارجیان تمایل داشتند.

ملاقات نخستین با امیر حبیب الله که زمینه ملاقات های انفرادی را یاد کرده بود و امیر باهریک از پارتی های متذکره علی حده صحبت و باز دیده کرد تا دسمبر (نزد به پانزده) دوام نمود و مهندرا پراتاب می نویسد که بروز ملاقات امیر با هیات آزادیخواهان هندی یک پارتی از محصلان هندی به منظور کمک با مسلمانان ترکیه از هند فرار کرده بودند نیز مورد گفتگو قرار گرفت و امیر به رهائی آنان موافقه کرده به سردار

حضرت الله صدراعظم امر کرد که در ظرف چند روز زندانیان هندی رها و با آنان به حیث مهمان معامله شود (۱).

قابل یاد آور است که هیات در مصاحبه با میر در پیمان در مرور راه اکتوبر و در ملاقاتهای بعدی در کابل امیر را تشویق میکردند از اعلان جهاد جانبداری کرده و بانبروهای مرکزی علیه خصم عنعنوی خویش داخل پیکار گردد چنان اطلاع داده شد که نامه انور پاشاه نکات زیر را در بر داشت:

۱- جهاد را سلطان عثمانی اعلان کرده است ، از امیر سوال میشود که آیا به صدای سلطان عثمانی لبیک میگویید

۲- آیا امیر به لشکر کتی عثمانی اجازه میدهد که از راه افغانستان به هند برود ؟

۳- از افغانستان دعوت شده بود روابط خود را با امیر قطع کنند

۴- امیر به ملاهای پرنفوذ اجازه دهد جهاد را اعلان کنند

از زبان امیر حبیب الله اطلاع دادند که وی در جواب هیات گفته بود: افغانها مسلمانهای فداکارند اما وسایل جنگ ندارند ، افغانها به عقیده امیر همیشه برای جنگ آماده بوده اند اما مقاومت نتوانستند. امیر اظهار کرد :

افغانها رقیب و خصم پر قدرت شده میتوانند و برای دفاع از مملکت خود داوطلبانه قیام می نمایند افغانستان به عقیده امیر استقلال خود را به بهایی فقر و ناداری خریده است افغانستان از کسی مدیون نیست و بر هیچ مملکت خارجی متکی نمی باشد (۲).

اسمید سعدالدین ها شمس، نقش افغانستان در آزادی هند

۸۸ ص ۰۸۹

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر ، ص ۹۸.

مسلمانان در طی جریان مذاکرات امیر حبیب‌الله هیات به سه نفر صاحب‌منصب در بین زندانیان آستریایی بناهای کپتان سراینر لغنت ایمل و لغنت دوپلانده اجازه داد که تنهایی جرمنها در باغ بابر یکجا شوند (۱).

امیر خواست مذاکرات را با هیات سیاسی ترک و جرمنی طول دهد تا مقاصد سیاسی خود را برای ای انگلیس از راه مفاهمه بقبولاند، اما نمی‌خواست بر ضد انگلیس برای منظور اعلام جنگ دهد (۲) و لسی قسمی که گفتیم یک قسمت بزرگ فامیل امیر حبیب‌الله و در باریان و مامورین افغانستان به رهبری سردار نصرالله طرفدار اتحاد و شمولیت در جنگ به نفع جرمنی و ترک علیه انگلیس بودند. چنانچه در آئینای طرح این مسله در مجلس مشوره ((سردار نصرالله مقسم بر همه استاد شده و گفت: با انگلیس جنگ اعلان شود من در قندهار معین السطنه در محساذ خیبر ازمم گردیم تا به شمشیر استقلال اراضی از دست رفته افغانستان را مسترد کنیم، امیر صاحب در کابل قوت الظهر باشد)) (۳).

علاوتمآ توده‌های مردم سخن از جهاد می‌زدند و ملاما موضوع حمایت اسلام را به نفع ترک و جرمن تبلیغ می‌کردند. خاصه مردم وزیرستان مبارزه مسلحانه خود را علیه انگلیس ادامه می‌داند، امیر حبیب‌الله اعلان جنگ با انگلیس وارد کرد، هیات‌های اولی متذکره را ناکام و مایوس رجعت داد، ولی بر اثر فشار افکار عامه محض برای آبرو مندی هیات و در عین زمان خرسند ساختن (حزب جنگ) یک قرار داد مشروطی که

۱- لودیک آدمک، تاریخ روابط سیاسی افغانستان، صص ۱۱۸ -

۱۱۹.

۲- میر غلام محمد غبار «افغانستان در مسیر تاریخ»، صص ۷۳۹.

۳- همان اثر، صص ۴۶۰.

محض يك تركيه و جرمن فاتح ممكن از عهده تعميل آن برآمده می توانست
با هیات عقد کرد چارم جنوری سال نژده شانزده (۱).

این معاهده که دارای ده ماده بود با اعلامیه دوستی بین جرمنی و افغان-
ستان آغاز میگردد و جرمن و قدرت های محور استقلال افغانستان را به
رسمیت خواهند شناخت در حالیکه افغانستان موافقت کرد که منافع
نظامی و سیستم اداری خود را تکمیل نماید، افغانستان روابط سیاسی با
مردمان ایران، هند و ترکستان دوستی بر قرار نماید.

جرمنی بروی عهدیک صد هزار تفنگ، سیصد توپ، ده میلیون پونده
سترلنگ را به دسترس افغانستان می گذارد، و روابط بین افغانستان و
جرمنی تاسیس شد. و فن هنستنگ به حیث نماینده جرمنی در افغانستان
شناخته شد و در عین زمان فیصله گردید که یک نماینده افغانستان به
ایران مسافرت کند تا با نیرو های محور مذاکره کند. سپس در باره
مسایل مختلف در قونسلگری ها و تاسیس یک سفارت در کابل بصورت
مشروع به تفصیل سخن گفته شد (۲).

از جانب دیگر بتاريخ (بیست و پنج) جنوری (نژده شانزده) یکروز
بعد از امضای معاهده جرمن و افغانستان امیر حبیب الله نماینده برتانیه
در کابل حافظ سیف الله را احضار کرد و به او اطمینان داد که افغانستان
خودش را احضار میکند و نیز اظهار کرد که وی عزم دارد در دربار حضور
تمام سران و نماینده گان مردم افغانستان بیطرفی خود را اعلان کند.
بتاریخ (بیست و نو) جنوری (نژده شانزده) یعنی چهار روز بعد از
امضای قرار داد در باردایر شد و امیر با یک حرکت در اکتیک بمردم کابل
وسران مملکت گفت: وی نمی تواند از سیاست عنعنوی افغانستان در برابر

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۰.

۲- سید سعد الدین هاشمی، افغانستان در آزادی هند، ص ۹۱.

همسایه های خویش اعتراف کند، امیر اعلان داشت که وی بیطرفی خود را در جنگ حفظ کند. در این اجتماع وزیر مالیه مستوفی الممالک که از نظر مذهبی از انگلیسها تنفر داشت گفت که به تنهایی شش لک مرد مجهز تنها در کوه دامن و کوهستان کمک کرده میتواند، پس باید با ترکها کمک شود. نصرالله و عنایت الله نیز آنرا تایید کرد ولی یکی از مصاحبان وی پدر نادر خان عدم موافقه خود را ابراز کرد. (۱)

به این ترتیب هیات مذکور که به خیال تشویق امیر حبیب الله مبنی بر اینکه با انگلیسها قطع رابطه نماید و به هند حمله نماید آمده بودند چنین نشد که مقاصد خود را حاصل دارند و تما مذكراتی را که با هیات مذکور نموده بود آنرا حرف به حرف توسط قونسل انگلیسی به وایسرای هند ارسال نمود که انگلیسها هم در بدل این خدمت برای امیر پول هنگفتی فرستاد و نیز بر تادیات سالانه او بیافزود.

علاو تا امیر در پهلوی این مذاکره يك نتیجه دیگر را حاصل کرد که بایک تیر دوشکار نمود، به این معنی که برادر کوچک امیر حبیب الله سردار نصرالله نائب السلطنه بود. امیر ظاهرا به وی صلاحیت داد تا با این هیات هامذاکره نماید و از طرف دیگر به انگلیسها بفهماند که من حامی شما هستم. البته برادر من به طرف دیگر (خلاف شما) میلان دارد. در حقیقت امیر در این تدبیر خود مطلب دیگر نیز داشت تا ولیعهدی را برای پسر بزرگ خود سردار عنایت الله (به عوض سردار نصرالله) از انگلیس حاصل نماید. (۲)

((همینکه امیر با قدرت شاهانه خود فیصله سردار نصرالله را رد

- ۱- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص ۹۱-۹۲ و لودیک آدمک و روابط سیاسی افغانستان، صص ۱۲۵-۱۲۶.
- ۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۱۳-۱۴.

کرد اتحاد اعلیحضرت و سردار نایب السلطنه را شکست، در افغانها آثار انقلاب ظاهر گردید. سردار نایب السلطنه متیقن گردید که این کارها فقط برای این است که انگلیسها و لیبیدی ویرامنسوخ نماید، بنابراین سازش کاری شروع نمود (۱)

این روایات امیر دربین خلقهای افغانستان و مردمان قبایل که منتظر اعلان جهاد بودند تولید نفرت و انزجار عمیق نموده مخصوصاً صاروشن-فکران و آزادیخواهان جدا در حدود مخالفتهای مادی برآمدند.

محمود طرزی تحت عنوان استقلال علیه افغانستان در (نزده هژده) چنین نوشت:

دولت افغانستان دولت با استقلال و آزادی خواه بوده و هست خواهد بود (۲).

فقط پیش از آنکه جرمنها در ماه می سال (نزده شانزده) افغانستان را ترك دهند نصرالله برای آخرین بار سعی کرد هیات را معطل سازد، نصرالله به آنها اظهار داشت که وی برخلاف حبیب الله داخل اقدام می گردد. ورهبری قبایل سرحد را در دست گرفته علیه برتانیه پیکار آغاز میکنند. این اقدام نصرالله بعد از وقت بود جرمنها درك کرده بودند که افغانها به وعده های خثك و خالی و پیدون ضمانت و کم محسوس به کاری اقدام نمی کنند. بعد از مذاکرات طولانی خسته کننده هیات بدون اینکه بتواند چیزی به امیر تقدیم نماید افغانستان را ترك دادند و مصروف فعالیت های بسیار مشغول گردیدند.

این هیات در برآورده ساختن بعضی منظورهای شان در افغانستان موفق بودند هیات در اثر فعالیت های شان برتانیه و روسیه را مضطرب

۱- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۰.

۲- امیر غلام محمد غبار، افغانستان در میسر تاریخ، ص ۷۴.

ساخت و تبلیغات خصومت آمیزی رادر آن سرزمین های که تماما مربوط
 آن دنیروی اروپایی بود راه انداخت این هیات فقط بایک پیام با افغانستان
 آمدونزدیک بود موفق گردند که افغانستان راداخل جنگ نمایند(۱).
 بهرکیف در (بیست و یک) می (نزد ه شانزده) لیدر های هیات
 جرمنی، افغانستان را ترک کردند و بندر مایر از طریق ترکستان روسی
 به فارس رفته و از آنجا به قلمرو متصرفه ترکیه داخل شد.
 در حالیکه فن هستننگ جانب مشرق در حرکت افتاده و از طریق واخان، چین
 و بالاخره به امریکا واپس به جرمنی رفت. با آن همه ناکامی ها ورود هیات
 به کابل نه تنها بحران و ناآرامی رادر افغانستان خلق کرد، بلکه منبع
 بزرگ نارامی و طغیان در هند نیز گردید آزادی خواهان هندی در کابل
 به کلی مایوس شده و مهتد را بر اوتاب و مولوی برکت الله در افغانستان باقی
 ماندند. زیرا حالات تماما به ضرر آنها نبود بلکه آنها از حمایت جدی
 بعضی از اعضای فامیل امیر چون سردار نصرالله و دیگران برخوردار
 بودند.

در کنار آن محمود طرزی و سراج الاخبار افغان در افکار و اقدامات آنان
 حمایت میکرد، حتی امیر به نماینده برتانیه گفت که آنان در کابل باقی
 میمانند و مهمان امیر بوده دلیلی برای اخراج شان نمی بیند هیات
 هندی از این چانس استفاده کرد و یک حکومت آزاد هند در حال تبعید رادر
 کابل تاسیس کردند)) و یک هیجان برای آزادی و استقلال هند در کابل
 رهنمایی میشد. (۲)

۱-لودیک ادمک، تاریخ روابط سیاسی افغانستان، ص ۱۲۶.

۲-سید سعید الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۲.

تأسیس حکومت آزاد مؤقت هند در کابل

و فعالیت آن مصادف به دوره سلطنت امیر حبیب الله از (۱۹۱۵ - ۱۹۱۹)

به قول مولانا عبیدالله سندی ((هیات های ترک، جرمن و هند یک هفته قبل از رسیدن من به کابل آمده بودند و ملاقات های مفصل را انجام داده بودند. وقتیکه من به اعلیحضرت روبرو شدم بعد از آن بمن اجازه دادند تا با اعضای آن هیات ملاقی شوم.)) (۱) و از ملاقات های مفصلی که با هیات نمودم این حقیقت برآید دست داد که اعضای هندوستانی و اعضای جرمنی در مورد مستقبل هند در بین خود هم جهتی (اتفاق نظر) ندارند، چنانکه برای انجام همچو یک کار سیاسی مهم پنداشته میشد. اعضای هندوستانی همه ملامتی را بدوش اعضای جرمنی می انداختند، ولی اعضای جرمنی ثابت کردند، باغ سبزی که در بین برلین و استانبول نشان داده شده است یک برده هم حصه آن در این جامیس نیست (۲).

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال درس سفر، ص ۴۳.

۲- همان اثر، ص ۵۳-۵۴.

((درابتدا هیات بامن از روی خلوص نیت ملاقات نکردند مگر به تدریج افکار من بالای ایشان تأثیر نمود ... و من به اعضای هندوستانی بیشتر احترام می‌کردم و رفته رفته باهم نزدیک میشدیم)) (۱).

((نخستین بازدید مهندس راپراتاپ با عبیدالله در دفتر منیر بیگ سر طبیب شفاخانه کابل صورت گرفت)) (۲) « به قول مولانا عبیدالله سندی در نتیجه تبادل افکار با مهندس راپراتاپ یک حقیقت ناگوار برایم معلوم شد)) (۳) که نظریات راجا صاحب مبنی بود بر اینکه ((مسلمانان در هند کدام موجودیت قابل حساب نمی‌باشند... وی تأملتها به آن مفکوره باقی مانده بود... تا اینکه در نتیجه تبادل افکار که با او نمودم اواز نظر قبلی خویش متقاعد گردیده، چنانکه مسلمانان را در معاملات هندوستان شریک بداند)) (۴).

نقطه دیگر قابل توجه این است که شمولیت مهندس راپراتاپ در معیت هیات جرمنی نسبت به وی در هند این سوظن را بوجود آورده بود که خود را در خدمت قیصر المان گذاشته مهندس راپراتاپ که خیالی جز آزادی هند نداشت، برای رد این غوغا که توسط عمال انگلیس براه انداخته شده بود مضمونی تحت عنوان یک ضروری خط به مدیریت نشرات سراج الاخبار به این عبارت ارسال نمود:

یک نهایت ضروری خط: قصر باغ بابر شاه کابل!

دوست عزیز من جناب ایدیترا صاحب (مدیر مسوول جریده) سراج- الاخبار! معاف بفرمایید. من شمارا قدری تکلیف می‌دهم، من حیران

۱- همان اثر، ص ۴۴.

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۱۳.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۴۵.

۴- همان اثر، ص ۵۱.

شدم که در چند اخبار هندی، خواصخواه مراد نام می‌کنند، من می‌خواهم که بواسطه شما تردید سخن غلط را بکنم، گفته اند که من خود را یک بزرگ مها راجه ساخته درستاف اعلیحضرت قیصر داخل شدم این‌ها مرا ناحق تهمت می‌دهند من هرگز خود را مها راجه نه‌خیر، راجه‌هم نگفته‌ام و نه هیچ یا درستاف یا در نوکری دیگر داخل شدم. البته من به خیال دینن حالت جرمنی در وقت جنگ در آن ملک رفتم آنجا دولت جرمنی بسیار الطاف نمود و مرا موقع داد که من جنگ را از خندق پیش‌ترین و از طیاره (ایروپلین) دیدم بلکه اعلیحضرت قیصر خود مرادیدند، بعد از آن مساله هندوستان اشیا را با دولت عالی‌جرمنی درست کرده‌سند های ضروری را گرفته بطرف شرق حرکت نمودم باخدیوم مصر و شهزاده گان ووزار ام‌شهور و معروف. انور پادشاه با اعلیحضرت خلیفه مبارک سلطان المعظم ملاقات کردم از دولت عالی عثمانی هم مساله هندوستان و شرق را درست کرده ضروری‌سندها یافتم .

همراهی من افسران جرمنی و ترک و مولوی برکت‌الله فرستاده شدند و هنوز همراهی من هستند با وجود خطر ها تکلیف های سخت از مرحمت خدا براه بغداد، اصفهان به افغانستان آمدیم. حالا به موجب اعلان بی‌طرفی اعلیحضرت امیر صاحب با احترام مهمان دولت شان هستم ، باید که دوستان من این را دانسته باشند و اگر ممنون نمی‌شوند هرگز چیزی فضولی نگویند، من دشمن هیچ آدم یا قومی نیستم، من دوست عالم هستم. من فقط این‌را می‌خواهم که هر کس و هر قوم در خانه یا مملکت خود با آزادی و آرام باشد و جنگ و جدل از دنیا زایل شود . مهندس ایراتاب خادم عالم راقم هندوستان دوست بوده است)) (۱).

به قول مولانا عبیدالله: ((پیش از اینکه هیات رهسپار شود من با اعضای هیات جرمنی (گاه گاهی) ملاقات می نمودم که در این جریان همکاری درست من عبدالهادی (که مسولیت ترجمانی میان ما را رابه عهده داشت) بدرد من خورد و چون راجا صاحب نمی خواست که هندوستانی ها با اعضای جرمنی ملاقات کنند و همینکه ملاقات مسلسل ما را با هیات جرمنی دیده راجا صاحب (پلان) دعوت شمولیت در حکومت موقت هند رابه من پیش نمود، او چنین میپنداشت که شاید من این اشتراک را نپذیرم زیرا که برای شمولیت در این حکومت باراجا صاحب بجا آوردن حلف ضروری بود مگر من به بسیار خوشی آنرا قبول کردم و حلف نامه میان ما رد و بدل شد که منظور نمودند (۱).

((حکومت موقت هند در شام اول دسمبر (نزده پانزده) میلادی که مصادف با سالروز تولدی مهندر اپراتاب بود و یک تعداد رفقای هندی و جرمنی منجمله کپتان نیدر مایر، فن هسنتنگ، کپتان کاظم بیگ، داکتر منیر بیگ سرطیب شفا خانه ملکی کابل که تعداد شان بده نفر می رسیده، در اتاقی واقع باغ بابر اجتماع نموده بودند. این گروه هم آیی که سر آغاز نخستین حکومت موقت در کابل بود، در آن مهندر اپراتاب به حیث رئیس دولت، مولوی برکت الله به حیث صدراعظم و عبیدالله سندی که هنگام ورود هیات ترک و جرمنی از هند بکابل رسیده بود به صفت وزیر داخله و منیر بیگ کلمات تشویق کننده بیان داشتند)) (۲).

((حکومت موقت رابه این غرض بنا نهادند تا در نتیجه قیام پیروزمند هند اختیار را بدست گیرد.)) (۳)

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۶۶.

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۳.

۳- یو، ای، مانکوفسکی، تاریخ پاکستان، ج ۱، ص ۵۸.

حکومت موقت هند در ابتدا متشکل از همین سه نفر بودند و بعداً تعداد آن زیاد شد ((چنانچه مولوی بشیر (مولوی عبدالرحیم) به صفت وزیر دفاع، جام باکران پلاتی بحیث وزیر خارجه، محمدعلی به حیث وزیر مختار شمشیر سنگ (مهتراسنگ) عبد العزیز، عبد الباری و بسیاری دیگران ((۱)).

((علاوه از هندیان يك تعداد ترکان و المانها نیز در حکومت موقت شامل شده اند...))

متعاقباً حکومت موقت تجویز گرفت که علاوه از کابل در نیپال و بنگال نیز حکومت موقت آزاد تشکیل گردد. ((۲)).

اگر چه حبیب الله روابط سردمابانه با این تبعید شده گان داشت بسیر علاوه دولت حبیب الله فعالیتهای آن حکومت را در داخل افغانستان مجاز نشناخت و روسای آن به ممالک دیگر عزیمت کردند. ((۳)) «والی برعکس حبیب الله سردار نصرالله، شهزاده امان الله، اعضای پارٹی جنک باآنان تماس بسیار نزدیک داشتند... مساعی این حکومت موقت از همان بدو تاسیس و هتمایی مستقیم تبلیغات و واژگون ساختن برتانیه از هند و هم چنین ساختن انقلاب بیون هندی با بمب و اسلحه بود.

اعضای حکومت موقت غالباً با شهزاده امان الله و عنایت الله باز دیده نموده و در یکی از این ملاقات های اجتماعی کاظم بیگ نیز اشتراک داشت. همینکه حکومت موقت پایه عرصه وجود گذاشت، دست اندر کار شده و فیصله کردند که با قدرت های خارجی در تماس آیند و در عین زمان پیشنهاد کردند که اگر حبیب الله برضد برتانیه داخل جنگ شود، او را به پشتیبانی

۱- اکبر شاه، دآزادی تلاش، (کابل مطبعه دولتی سال ۱۳۶۶)، ص ۷.

۲- سید سعد الدین ها شمنی نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۴.

۳- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۶۶.

پادشاه انتخاب خواهند کرد و در مورد قدرت های خارجی تجویز گرفتند که نماینده گان خود را به روسیه، جرمنی، هند، چین و جاپان بفرستند همان بود که تجویز گرفتند هیاتی را به روسیه تزاری اعزام دارند)) (۱) که در ترتیب آن میتراسنک و خوشی محمد به آنها اعزام شدند که شرح مفصل آن (در بحث فعالیتهای سیاسی هیات با روسیه) خواهد آمد.

((پس از سفر این هیات مهندس ابراقاب تصمیم گرفت که هیات دیگری به ترکیه فرستاده شود ولی آنان در حوالی محمود آباد ایتران توسط گارد روسی دستگیر و به انگلیسها تسلیم داده شد)) (۲). هیات سومی که شامل عبدالقادر و داکتر میتراسنک بود از راه روسیه روانه چین و جاپان شدند. این هیات حامل خطوط مهینه و ابراقاب و پروکت الله عنوانی داکتر منیات سن (چین) و میکاد ور شهنشاه جاپان بود. آنها از راه ترکستان روسی سفر کردند و در آنجا بدست حکام تزاری گرفتار گردیده، در مشهد به جنرال قونسل بریتانیا سپرده و به لاهور آورده شدند)) (۳)

نتیجه اولین پروتست حکومت هند بر تانوی آن بود که شیخ محمد ابراهیم و مولوی محمد علی (ابن نضر غیر از میرزا علی است) از وظیفه شان در مکتب حبیبیه سبکدوش شدند. عزیز احمد برادر زاده مولانا عبیدالله که در مکتب حبیبیه محصل بود از مکتب اخراج گردید و شیخ محمد ابراهیم و مولوی محمد علی مقصودی در سرحد آزاد نزد حاجی ترنگ زایی رفتند و در آغاز در میان مجاهدین بود و باش می کردند، از جمله محمد ابراهیم بعد از سپری نمودن مدت چند تصمیم گرفت تا از راه افغانستان به روسیه برود ولی او حین سفر در باغستان از طرف دزدان یاب گمان

۱- سید سعد الدین ها شمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۶۴.

۲- محمد سیرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۸۵.

۳- عبد الحی حبیبیه، جنبش مشروطیت در افغانستان، ص ۹۶.

اغلب از طرف عمال انگلیسی به شهادت رسید (۱)
 برای اینکه به فعالیت‌های سیاسی حکومت موقت هند در کابل پی برده
 باشیم ضرورت می‌افتد تا اینگونه فعالیتها راالی سال نزده نزده که
 ختم دوره حبیب الله میباشد در نظر گرفته قرار ذیل به بحث میبر دازیم:
 ۱- تنظیم هندیان در کابل .

۲- فعالیت حکومت موقت هند در داخل هند .

۳- فعالیت حکومت موقت هند در کشورهای خارجی چون: روسیه،
 ترکیه، آلمان و سایر کشور ها.

تنظیم هندیان در کابل

طوریکه گفتیم قبل از تشکیل حکومت موقت هند دسته های مختلفی از هندیان وارد کابل شده بودند، با تاسیس حکومت موقت ایجاب مینمود تا میان این دسته های مختلف هندوستانی که آراسته اندیشه های گوناگون بودند اتحاد و همبستگی ایجاد شود. که پی ریزی این فعالیتها حکومت موقت را تحت عنوانین جمعیت محصلان لاهور و نهضت جنود ربانیه (الشکر - خداوند) ذیلا به شرح می رسانیم:

الف- جمعیت محصلان لاهور:

آغاز جنگ اول جهانی در (نزد چهارده میلادی) و شمولیت ترکیه در جنگ جهانی هیجانی را در بین مسلمانان سرتاسر هند تولید کرده که البته محصلان هندی نیز از آن مشتتنی مانده نمی توانستند. در کتاب تحریک شیخ الہند چنین تذکر داده شده است که روزی کار تون شیخ الاسلام ترکیه در اخبار گرافیک بنشر رسید او را در حالتی نشان می داد که فتوای جهاد را برای مسلمانان تبلیغ و نشر میکرد و در پهلوی تصویر بر سبیل تسمخر این الفاظ تحریر شده بود: (اللہ واکبر قیصر رسول - اللہ) محصلان از دیدن این کار تون متأثر شده آنرا یک عمل توهین انگیز

پرتانیہ بہ اسلام دانستند و مصلان بعد از جلسہ فیصلہ کردند کہ در کشوریکہ اینقدر توهین با اسلام نماید باید از آن ہجرت کرد (بمنظور این ہدف) اولاً بہ افغانستان رفتہ و از آنجا بہ کمک حکومت افغانستان بہ ترکیہ بروند و بہ جہاد شامل شوند، این عہدو پیمان شان با سوگند و امضا صورت گرفت اسمای شان قرار ذیل است :

- ۱- عبدالحمید پسر محمد حسین از ناحیہ لودیانہ (بنام مستعار یحیی) محصل سال دوم لاہور .
- ۲- خوشی محمد پسر جان محمد از جلندر (بنام مستعار محمد علی) محصل سال دوم لاہور .
- ۳- رحمت ولی پسر کرم الہی از لاہور (بنام مستعار ذکریا) محصل سال دوم لاہور .
- ۴- محمد حسن پسر غلام نبی از لاہور (بنام مستعار یعقوب) محصل سال دوم لاہور .
- ۵- نواحسین بی، ای پسر سید اکبر شاہ از پوہنخی حقوق لاہور .
- ۶- شیخ عبداللہ پسر شیخ عبدالقادر (بنام مستعار صادق) از سال چہارم تورنمنت کالج لاہور .
- ۷- اللہ نواز پسر خان بہادر نواز از شہر ملتان (بنام مستعار محمد عزیز) تورنمنت کالج لاہور .
- ۸- نظیر حسن پسر حافظ عظیم الدین آریں از کرنال محصل سال چہارم تورنمنت کالج لاہور .
- ۹- عبدالرشید سید حافظ عبداللطیف از لاہور (بنام مستعار یوسف) محصل سال چہارم از تورنمنت کالج لاہور .
- ۱۰- محمد حسین بنام مستعار (عبدالباری) از نعل پور .
- ۱۱- شیخ عبدالقادر (بنام مستعار اسمعیل) از تورنمنت کالج لاہور .

۱۲- عبدالله بی، ای (بنام مستعار، صادق) سال چهارم تورنمنت کالج

لاهور.

۱۳- شجاع الله (بنام مستعار محمد یونس) از لاهور سال دوم پوهنشی کالج لاهور.

۱۴- شجاع نواز برادر الله نواز (بنام مستعار محمد) که شخص بسی سواد بود.

۱۵- شیخ عبدالحق جدید السلام (بنام مستعار الیاس) (۱).

((محصلان مذکور برهنمایی یک نفر بنام علم الدین نخست به اسمش مرکز مجاهدین در سرحد آزاد رسیدند ...)) (۲).

با مولوی نعمت الله جانشین مولوی عبدالکریم امیر المجاهدین صحبت کردند، آنان اراده داشتند که از طریق علاقه بنیر در سرحد راه ورود عساکر ترکیه را باز نمایند، تا جایکه اسناد نشان می دهد محصلان در اسمش در یافتند که مولانا ابوالکلام آزاد در صحبت خود به شیخ عبدالله مشوره داده بود که نباید از هند خارج شوند ولی به اثر اصرار عبدالمجید و عبیدالله این مهاجرت صورت گرفت. محصلان مذکور از اسمش نخست روانه جلال آباد شدند و او را خرمارج (نزده پانزده) به آنجا رسیدند چون پاسپورت نداشتند مورد سوال پولیس قرار گرفته و زندانی شدند. مامورین مسوول آنانرا درمی نزده پانزده به کابل فرستادند ابتدا در تو اتوالی و بعد در کوچ، عاشقیان و عارفان تحت نظارت گرفته شدند. چندی بعد از آنها تقاضا به عمل آمد که یا بدهند باز گردند یا اینکه تمهید نمایند که بدسته های پیش از دوسه نفری گشت و گذار نکرده با هندیان کابل هیچ نوع ارتباط نداشته باشند هم زمان باز زندانی شدن آنها یک گروپ

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص

۱۱۹-۱۲۰.

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص ۱۲۱.

چهار نفری متعلمین کوهات نیز از راه تیرا وارد افغانستان شدند (۱) که اسمای شان قرار ذیل است:

۱- فقیر شاه متعلم مکتب کوهات.

۲- عبداللطیف از کوهات محصل اسلامیة کالج

۳- عبدالحمید کشمیری از پولیس کوهات. (۲)

این هر دو گروه در کابل یکجاذندانی بودند ، این وضع تا زمان آمدن مولوی عبدالرحیم پیام آور امیر المجاهدین بکابل دوام کرد، مولوی مذکور با سردار نصر الله تماس گرفت و این وضع باعث شد تا فشار بر محصلان مورد نظر تخفیف یابد و بایشان گفته شد که با حاجی عبدالرزاق نفر مورد اعتماد و اطمینان سردار نصر الله مامور خفیه رابطه داشته باشند. البته این زمان مصادف به ورود هیات ترک و جرمنی مهندرانرا- تاب و مولانا عبیدالله سنندی بکابل بود، و ورود آنان به کابل و مجاهدت شان (در آزادی محصلان) لاهور موثر افتاد.

با وجود هدایات جدی امیر حبیب الله در قسمت علم تماس محصلان با اعضای هیات ترک و جرمن تماسهای مخفی آنان با این هیات و اعضای حکومت موقت آغاز شده و فعالیت آنان که سازمان عبیدالله یعنی اگست (۱۹۱۵) بدون هدف مانده بود و او با مساعی خویش ایشانرا برای یک هدف مشترک دعوت نمود (۳).

((به قول عبیدالله سنندی از جمله اینها یک نفر شاگرد تعلیم یافته هندی وستانی (به اسم عبدالباری) که در کابل بود در نظر داشت که به ترکیه رفته شریک جنگ شود و او در کابل محبوس گردید. چنانکه من (عبیدالله) که با حسن ملاقات با سردار نصر الله او را از حراست پولیس آزاد

۱- همان اثر، ص ۱۲۲.

۲- همان اثر، ص ۱۲۰.

۳- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۲.

ساختم و برای بودا و بوش وی خانه ای که مادر آن بر سر می بردیم تعیین گردیده و وی باز هم خیال رفتن به ترکیه را در سر داشت من از او خواهش کردم که خیال رفتن به ترکیه را از سر خود ترک کند و در کابل تا جا بیکه حکومت (افغان) اجازه می دهد همراه ما کار کند ... در این وقت در بین جوانان لاهوری چند جوان پشاور می بود که بعد از آنکه دودستگی پیدا شده و رفته رفته نسبت عامل بیکاری بین خود جوانان لاهوری نیز کشیدگی به میان آمد ... بناء من آنها را تنظیم بخشیدم و از جمله آنها یکنفر جوان عبدالباری نام را در صدر آن جماعت تعیین نمودم که واسطه و برابطه من با این جمعیت همین جوان بود (۱).

((از این تاریخ به بعد آنها سهم بارز گرفتند و در مجلس سری که غالباً در دفتر منیر بیگ و یا منزل حاجی عبدالرزاق صورت می گرفت اشتراک می ورزیدند . مولوی عبدالرحیم نیز در همین مشوره گاه مخفی با اعضای حکومت موقت هند و هیات ترک و جرمنی ملاقات میکرد و با غالب اعضای پارتنی جنگ تماس پیدا داشتند...)) (۲).

باید افزود که اینها تنها نبودند قبل از ایشان و بعد ازین هایک تعداد زیاد افغانهای هندی و هندیها وارد کابل شدند (۳) که تحت تأسیس حکومت موقت به فعالیتهای سیاسی می پرداختند که عبارت بودند از:

((قاضی عبدالولی ، مولوی سیف الرحمن ایوبندی (اصلاً قندهاری) ، دکتر فقیر محمد بنوتی ، مولوی عبداللطیف کوهاتی ، حکیم اسلام خان ، قاضی محمود خان سنجری ، صاحبزاده ذکریا ، فقیر احمد ، غلامرضا ، ذوالفقار ، میر محمد صدیق ، تورن علی دوست ، مولوی محمد علی ، بروقیسود تاریخ مولوی محمد صدیق ، محمد یعقوب سکاوت معاون شعبه تبلیغات

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۶۱ .

۲- سعید سعدالدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۱۲۲ .

۳- همان اثر ، ص ۱۱۹ .

سرورس کویته ، افضل قادر پشاورى ، شیرعلی ، میربخش کوهاتی ، محمد نعیم ، میرصاحب خان ، برادرش ، چند نفر سرداران سدوزایی پنجاب ، و سرداران کویته ، شیخ محمد ابراهیم سندی ، مولوی محمد علی منصورى ، علی عباس بخارى ، مولوی فضل ربی دیوبندی پنجابی ، عبدالرزاق ، مولوی محمد اکبر ، داکتر نور محمد ، سید عبدالله ، معروف به شاه چی که نام اصلی اش قربان حسین بود ، و مولوی جمال الدین و داکتر قریشی داکتر سید عبدالغنی شاه ، داکتر سید سعد الدین ، داکتر عبدالرؤف ، داکتر احمد علی داکتر عبدالحمید ، داکتر محمد علی ، داکتر جوا هری ، داکتر عبیدالله ، داکتر دلاور علی خان ، داکتر هاشمی ، عبدالخالق ، بابو خان ، حاجی عبدالغفور ، حاجی عباس و امثال هم (۱)

جنود ربانیه (شکر خاندنی):

در نژده شانزده میلادی حکومت موقت هند در کابل برای آزادی هند از چنگال استعمار برتانیه پلان دیگری را طرح کردند که نام آن را (جنود ربانیه) دادند (۲) ((حزب جنود الله هم در اول مرکب از مجاهدین هندی بود بعدا یکمده افغانهای پیرو حاجی ترنگ زایی در کابل آمده در این حزب شامل شدند)) (۳).

((تهداب این نهضت را محصلان مهاجر هندی تشکیل می دادند چنانچه هر یک از آنان وظایف بزرگ نظامی را در آن حاصل کردند ، مرکز اصلی و عمومی آن مدینه و قاید (جنرال آن) محمد الحسن تعیین شد. مراکز ثانوی آن قسطنطنیه ، تهران و کابل تعیین گردید ، مولانا عبیدالله قوماندان و قاید مقام جنرال را در کابل دارا بود و مراکز درجه سوم که مقام نفتت

۱- میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۶۶۳ .

۲- سید سعد الدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۱۲ .

۳- میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۶۶۱ .

جنرال را دارابود ودر سایر دولتهای اسلامی تحت اثر کفار تعیین گردید.
 در جدول سونفر حامی (سلطان ترکیه ، سلطان احمد قاجار شاه فارس
 وامیر حبیب الله) دوازده فیلدمارشال که با بعضی از آنان حتی مشنوره
 هم نشسته بود ، عباس حلیمی پاشا، شریف مکه ، سردار نصر دار ، سردار
 عنایت الله ، نظام حیدر آباد والی بهود پال ، نواب رام پور ، نظام بهاو-
 لپور ، رئیس مجاهدین ، و لیبعد عثمانی ، صدر اعظم دولت عثمانی ،
 دونفر جنرال (مولانا محمود الحسن و مولانا عبیدالله سنندی) سی نفر
 لفسنتت جنرال ، مولانا محی الدین ، مولانا عبدالرحیم ، مولانا غلام محمد
 از بهاو لپو ، مولانا تاج محمد سنندی ، مولانا حسین احمد مدنی ، مولوی
 حمدالله ، حاجی ترانگ زایی ، دا کتر انصاری ، حکیم
 عبدالرزاق ، ملا صاحب بابراکه در بین قبایل سالار زایی وهلمند نفوذ
 زیاد داشت ، ملا کوهستانی (در دسمبر نژده پانزده در سوات بر قوچ بر تانیه
 حمله کرد) جان صاحب باجور ، مولوی ابراهیم ، مولوی محمود میان ، حاجی
 بصیر احمد ، شیخ عبد العزیز حلیم آبادی ، مولوی عبد الرحیم عظیم
 آبادی ، مولوی عبدالله غازی پور ، نواب مشیرالدین احمد مولوی عبدا-
 لباری ، ابوالکلام آزاد ، مولانا محمد علی مولانا شوکت علی ، مولانا ناظر علی ،
 حسرت موهانی ، مولوی عبدالقادر قصوری ، مولوی برکت الله بهوپالی ،
 پیر اسد الله شاه (سنندی) ده نفر لفسنتت کرنیل ، افضل محمود ، محمد
 حسن بی. ای مهاجر ، شیخ عبدالله بی. ای مهاجر ، ظفر حسن بی. ای مها
 جر ، الله نواز بی. ای مهاجر ، رحمت علی بی. ای مهاجر ، حاجی شاه بخش
 سنندی ، مولوی عبدالقادر دین پوری ، مولوی غلام نبی ، محمد علی سنندی ،
 پنج نفر مجر : شاه نواز ، عبدالرحمن ، عبدالحق ، دونفر کپتان (محمد سلیم ،
 کریم بخش) یک نفر لفسنتت نادر شاه .

نظری به جدول فوق نشان می دهد که از تعداد تورن ها ، تعداد جنرالها
 اضافه تر بنظر می رسد وغالباً هدف آن بود که رتبه پایین را به افسران و
 مامورین جدید الورود واگذارند .

به هر کس که حکومت موقت جنود برتانیه در پی آن بود که افغانستان را
بطرفداری جرمنی و ترکیه در جنگ شامل سازند در عین زمان مردم
سرحد آزاد مسلمانان نیم قاره هند را تشویق به طغیان و قیام علیه امپیر-
یالزم برتانیه نمایند .

ولی اعلان بی طرفی امیر حبیب الله پیشرفت این پلان هارا خنثی ساخت
و مانند این بود که آب بر آتش و هیجانان ریخته شد (۱).

فعالیت در داخل هند

در صفحات قبل تذکر داده شد که کابل مرکز فعالیت‌های سیاسی و تحریکات ضد انگلیس قرار گرفت تا سپس حکومت موقت هند در کابل یکی از پلان‌های این حکومت آن بود که از یکطرف خود را با حکومت ترکیه متحد سازد و از سوی دیگر با آزادی خواهان هند مکاتبه داشته باشند تا مطابق پلان ناآرامی ها و مشکلات در خاک هند علیه برتانیه را ایجاد نمایند (۱).

بنابراین برای معلومات مزید در این مبحث این گونه فعالیت‌های حکومت موقت هند را تحت عناوین نامه های ابریشمی و تحریکات در سرحد آزاد ذیلا مطالعه می نمایم:

الف نامه های ابریشمی:

با امید اینکه عنقریب از طرف افغانستان حملات نظامی بر هند بریتانیا در خاک هند آغاز خواهد گردید و در آنجا در هندوستان آشوب ها و بغاوت ها شروع خواهد شد آمدند ، مکاتیب ابریشمی عبارت از طرفداران خود در هند در تماس حکومت آزاد موقتی هند با دوستان آن‌ها و ادواتی بود که از طرف عبیدالله بنام مولانا محمد حسن شیخ الهندی به مکه معظمه صورت می گرفت (۲).

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۳.

۲- دکتوراس، این، پراسارد، مجله ادب، سال ۱۳۴۵، ص ۱۸۹.

((مولانا عبیدالله سنندی شخصیت برجسته و وزیر داخله در حکومت موقت در کابل کوشید که ارتباط خود را با رفیق و همکار قبلی خود محمود الحسن قایم سازد همان بود که يك نامه مطولی به ضمیمه نامه های دیگری به اسم عین شخص که تاریخ آن (نه جولای نزده شا نزده) بود قبلا توسط محمد میان انصاری که در این وقت در کابل بود نوشته شده بود

مکاتیب سه گانه با ابریشم زرد روی پارچه هابود واضح بزبان اردو نگاشته شده بود.

از ترس آنکه مبادا بدست برتانویان افتد، بطور غیر مستقیم به هدف اصلی رسانیده شود)) (۱)

و قضیه این مکاتیب چنان است که عبیدالله سنندی خطوط را بر دستمالهای ابریشمی مینوشت که ظاهرا دیده نمی شد و الی مرسل- الیه میتوانست بعد از انجام يك عمل کیمیای آنرا بخواند. (۲). این نامه بامضا مولانا عبیدالله سنندی بنام عبدالرحیم و مولانا محمد اسحق آدرس مضمون شده بود نامه را عبیدالله سنندی به عبدالحق سپرد تا او آنها را به محمد میان انصاری در مهرانپور برساند او به نوبه خود آنها را به حیدر آباد سنده به شیخ عبدالرحیم بفرستد عبدالرحیم آخرین شخص بود که نامه ها را با کمال مهارت توسط کدام نفر به حاجی مولانا محمود- الحسن در مدینه تسلیم دهد .

البته مکتوب سومی نامه توضیحی برای عبدالرحیم بود، در این نامه تذکر رفته بود که به مولانا محمود الحسن تحریری و شفاهی خبر داده شود که

۱- سعید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۳.

۲- عبدالحی حبیبی، جنبش مشروطیت در افغانستان، ص ۹۴.

بکابل بیاید و نیز مولوی عبدالرحیم کوشش نماید که خود رابه کابل
برساند و با عبیدالله ملاقات نماید. (۱)

در مکاتیب دوگانه محمود الحسن از اهداف و پروگرامهای حکومت
موقت هند و جنودالله (لشکر خداوندی) گذارش داده شده بود و جنودالله
سه حامی داشت و آنها عبارت بودند از سلطان ترکیه، شاه فارس و امیر
افغانستان.

در این نامه ها معلومات داده شده بود که هیات جرمنی بازگشت کردند
و ترکها هامنوز موجوداند، ولی بدون آنکه کدام کاری را انجام دهند
محصلان مهاجرا از هند فرار کرده اند و آتش طغیان رادر علاقه سند،
باجور، سوات و مناطق دیگر برافروخته اند و توزیع (غالب نامه) درین
مناطق تاثیر بارز نموده است. حکومت موقت هند تشکیل شده است
و شروع تاسیس مراکز در هند و طرح اتحاد با قدرتهای دیگری نموده است
و در این راه کامیابی هایی نصیب شده است و محصلان مذکور اعضای فعال
این پلان ها میباشند بعدا نویسنده مکتوب معلومات مفصل راجع به جنود
ر بانیه میداد)) (۲) و در آن ((پلانی طرح گردیده بود که مردم هند اعم
از مسلمانان و هندوها بایک اشاره معین قیام نمایند البته مردم پشتون قبایله
یل سرحدی و دسته های نظامی افغانستان به کمک ایشان خواهند شتافت
و از طرف سایر ممالک اسلامی نیز به ایشان کمک صورت میگیرد. اگر
در نتیجه این قیام هند پیروز گردد در هند برای تمام مردم آن به خاطر
تأمین حقوق دیموکراتیک جمهوریت اعلان خواهد گردید و به این ترتیب
محمود الحسن و عبیدالله سندی و سایر دسیسه کاران اندر این قیام

۱- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۳ و

مجله ادب، سال ۵۴، ص ۱۸۹.

۲- همان اثر، ص ۱۲۴

عمومی هند کسانی بودند که با مردم هند رابطه نزدیک داشتند (۱).
 ((سلسله مکاتیب ابریشمی از هم گسیخت و به ناکامی مواجه شد زیرا
 شیخ عبدالحق که همراه محصلان پنجابی به کابل آمده بود و ملازم الله-
 نواز بود خیانت کرد و به عوض اینکه این نامه های سری و خصوصی را به
 هدف اصلی اش برساند بدست خان بهادر، رب نواز ملتانی، پدرالله نواز
 (بعدها که سفیر افغانستان در برلین بود) داد. نامه ها توسط رب نواز به
 مایکل ادوایر گورنر جنرال پنجاب تقدیم شد، گورنر مذکور پی برد که
 نامه ها واجد اهمیت فروان است لذا آنها را به سمله فرستاد. دفتر جرایم
 ضبط احوالات پی برد که يك توطیه و پلان عظیم در جریان است لذا در پی
 خنثی کردن آن برآمد و بدین ترتیب اسرار تحریک شیخ الهند و مولانا
 عبیدالله بر ملا شد پولیس با دریافت نامه ها دست با اقدامات زدودر حدود
 پنجاب نفرا بازداشت و زندانی نمود. برتانوی هادر حجاز شریف مکی را
 بر ضد خلیفه در استانبول برافروخت و بدین ترتیب نهضت اسلامی را
 ضعیف ساختند.

در دسمبر (نزده شانزده) مولانا محمود الحسن قبل از آنکه به سرحد
 آزاد برسد با چهار نفر همکارا نش در محل دستگیر گردید. نخست به
 مصر و بعدا به مالتا فرستاده شد و در آنجا زندانی گردید و بدینسان این
 اقدام نا کام ساخته شد محمود الحسن بعد از سه سال و هفت ماه
 یعنی در (هشت) جون (نزده بیست) رها شد و به هند بازگشت ((۲).

این نکته رانیز باید بخاطر داشت که احساس این نامه ها باعث
 ((احتجاج انگلیس بالای حکومت افغانستان و حکومت موقت هند شد
 که در نتیجه آن باید منصور انصاری و مولانا سیف الرحمن به باغستان

۱- یو.دی کانکوفسکی، تاریخ پاکستان، جلد اول، ص ۵۹.

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص

۱۲۴-۱۲۵، و مجله ادب، سال ۱۳۵۴، ص ۱۹۰.

اعزام شوند آن دو تاجلال آباد باهم همراه بودند و امادر جلال آباد سیف الرحمن را انگلیس باخود گرفت (و باهم وعده همکاری دادند). و بعدا مهمان مستوفی الممالک بود و تا آخر حکومت حبیب الله باوی باقی ماند کاری که مستوفی الممالک برای تایید انگلیسها انجام می داد سیف الرحمن او را یاری می رساند (۱) چنانکه در واقعہ بدست آوردن غالب نامه در هند مستوفی الممالک را همین شخص رهنمایی کرده بود که شرح آن در بخش روابط حکومت موقت با ترکیه خواهد آمد .

ب- تحریکات در قبایل آزاد :

طوریکه که گفتیم از شروع قرن (نزدۀ) دسته های مختلف و مبارز هندوستانی به منظور آزادی هند در سرحدات افغانستان سرازیر شدند و در حقیقت مبارزین آزادیخواه هند چون مولوی سید احمد شمید و مولوی اسمعیل شمید و سایرین به آن مفکوره بودند که بهترین محل جهت برآوردن انداختن فعالیتها و مبارزات شان مناطق قبایلی یا سرحدی می باشد که بین افغانستان و هند قرار داشته است و آنها این منطقه را به حیث مرکز فعالیتها خویش انتخاب کردند تا در آنجا اسلحه و سپاهی جانباز بسیج نمایند علاوه بر آن جوانان قبایل همیشه آماده جهاد اند و نیز قوی هیكل و جانباز میباشند. (۲)

آغاز قرن بیستم حرکت آزادی خواهی کانگرس در هند بود (۳) که مصادف با دوره حبیب الله بود. امیر مذکور روابط دوستانه با انگلیسها داشت ، در چنین شرایطی ناآرامی هادر مناطق قبایل آزاد همجوار بروز می نمود و در عقب این ناآرامی ها از جانب افغانستان سردار نصر الله

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۸۹ .

۲- همان اثر ، ص ۱۰ .

۳- عبدالحی حبیبی ، جنبش مشروطیت ، ص ۷۹ .

که شخص مذهبی و یکی از مخالفین سرسخت انگلیس بود قرار داشت چنانکه در سال (۱۹۰۷ میلادی) ذکاخیل افریدی از کابل بازدید نمود و نصرالله خان علاوه از اینکه معاشات آنان را زیاد کرد با ایشان در قسمت خرید تفنگ و اسلحه و تفنگهای جدید که از طریق خلیج فارس بدست آورده میشد کمک مینمود و باین اسلحه بود که در (نزده هشت) پیروان ذکاخیل برپشاور حمله کردند و برتانیه را مجبور باجرای بعضی تقاضاها و خواهشات خود نمودند (۱).

((مخصوصا با شروع جنگ اول جهانی که ترکیه به طرفداری آلمان و برضد برتانیه داخل جنگ شده مفکوره پان اسلامیک (سید جمال الدین افغان) به طرفداری ترکیه اوج گرفت از جمله مبارزین هند را به این فکر انداخت تا طرفداری دولت افغانستان را در این معامله کسب نمایند دست به تحرکات ضد انگلیس به سرحدات بزنند تا باشد که از طرف دولت افغانستان از این جابر بالای هند حمله صورت گیرد در چنین فرصت بود که در هند رهبر آزادیخواهان هند شیخ الهند که خود را خلف سیاسی سید احمد بریلوی شهید و محمد اسمعیل شهید همکار او می دانست فیصله کرد که انگلیسها را بزور اسلحه باید از هند خارج کرد (۲).

((برخی از پیشوایان مسلمانان هند به اشاره و تلقین شیخ الهند مولانا محمود الحسن حرکات آزادی خواهی را در داخل هند و خارج هند ادامه دادند که از آن جمله مولانا ابوالکلام آزاد و مولانا محمد علی جوهر و قاسم اجمل خان و نواب وقار الملک و دکتر مختار احمد انصاری و مولانا تاج محمود امرواتی و غیره بودند (۳).

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۶۱.

۲- عبدالحی حبیبی، جنبش مشروطیت، ص ۸۰.

۳- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۴۶۱.

((بنا شیخ المهند محمود الحسن حاجی ترنگ زایی را از موضوع مطلع ساخت و لازم دانست که به باغستان برود و حتمی قرار داد که حاجی مذکور روحیه جهاد را در بین مردم سرحد تقویت کند و علیه انگلیس تحریک شان نماید. او به باغستان رفت و در آنجا جمع کثیری از مجاهدین را گرد آورد.)) (۱) شیخ المهند ((به این مقصد یک عده آزادیخواهان هند را در کابل و سرحدات آزاد افغانی که روحیه جهاد در آن قوی نگه داشته شده بود و نیز به غرض استمداد و فعالیت اعزام نمود چنانچه در جون (نزده پانزده) چهار نفر محرکین به شمول حاجی ترنگ زایی که قبلا ذکرش رفت و مولوی های مهاجر یعنی مولوی سیف الرحمن مدرس مسجد فتح پور دهلوی، مولوی فضل ربی و مولوی فضل محمود به سرحد روانه شدند، آنان وظیفه داشتند تا بین قبایل مفکوره جهاد را تحریک نمایند و علیه برتانیه طغیان را برآوردند. همه اینان لیدرهای مجرب و خطرناک جهاد در صوبه سرحد محسوب شدند (۲).

((بعد از چند مدتی جنگ شروع شد و مجاهدین پیروزی های شایانی بدست آوردند ولی در این اثنا انگلیس از راه دیپلوماسی سرداران قبایل را باز داشت و آنها را شکست داد نتیجه این شد که مجاهدین به شیخ المهند این پیغام را فرستادند که: ((الحمد لله ما بهادران بسیار داریم ولی اسلحه وجود ندارد آنچه که مواد و خوار و بار و اسلحه با خود آورده بودند در شرف ختتام است، اگر کار توس میسر شود ما باتوپ و تفنگ و تانک مقابله کرده میتوانیم... شما آنرا مهیا دارید... بنا بر آن اراده شیخ المهند تغییر یافته و مولانا عبید الله را به آن مقصد به کابل اعزام نمود)) (۳)، «خرد شیخ المهند نیز در این باره خواست که به سرحد آزاد برود ولی

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۱.

۲- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۸.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۱۲.

بعداً به لحاظ اینکه حکام برتانوی در آن زمان فعالیت زیاد در سرحد داشتند و به جزیی ترین اشتباه مردم را توقیف میکردند، از این مفکوره منصرف شد و عازم حجاز گردید. و در عربستان با انور پاشا و جمال پادشاه داخل مذاکره شد و اعلان جهاد بنام مسلمانان بر ضد استعمار ارو پایسی ها به امضا غالب پادشاه ترکیه در مکه بنام غالب نامه معروف شده است فرستاد... که توسط سیف الرحمن در قبایل پخش شد که آنرا به تعرض بالای پنجاب تشویق میکرد. این نامه ها و تبلیغات مؤثر افتاد و نارامی ها توسط قبایل شروع شد)) (۱) ولی در مقابل انگلیسها فعالیت های تدا فعی و تعرضی را علیه مبارزین آغاز کردند و آن بدین ترتیب:

((عساکر زیادی از نقاط مختلف هند جمع و به سرحد رسانیدند بین عوام تبلیغ کردند که جهاد بدون حکم پادشاه جوا ز ندارد پول را مثل آب مصرف نمودند، نماینده گان خود را به سردازن قبایل فرستادند تا که در دادن پول و مال مردم دیگر را که برای مجاهدین و حاجی ترنگ زبانی کمک می کردند مانع شوند در بین عوام مردم سرحد تبلیغ کردند که پادشاه افغانستان، پادشاهان مردمان مسلمان سرحد است.

مسلمانان باید به امیر حبیب الله بیعت و جهاد بکنند و باید مردم تا وقتی انتظار بکشند که امیر دوسوف بیرق جهاد را بلند کند، لازم است بیعت جهاد به کاغذ نوشته شود و امضا شود و در مقابل به امیر حبیب الله باغ های سبز رانشان دادند که بعد از جنگ فلان و یا فلان و عده را عملی میکند (۲).

((همچنان ورود هیات ترک و جرمن نه تنها بحران و ناآرامی را در افغانستان خلق کرد بلکه منبع ناآرامی ها و اضطراب در سرحد آزاد هند

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۹.

۲- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۲۹.

گردید. (۱) و از طرف هم امیر حبیب الله نظر به ملحوظات سیاسی و اقتصادی نیز تصمیم گرفت تا بتاريخ (بیست و نو) جنوری (نزده شانزده) در لویه جرگه اعلان کند که وی بیطرفی خود را حفظ میکند. مردم افغانستان و سرحد آزاد که منتظر اعلان جهاد بودند از این تصمیم مایوس شدند، ولی اقدامات افغانها در طرد نفوذ استعمار به اینجا خاموش نشد فعالیتهای شان ادامه داشت چنانچه سردار نصرالله خان که شخصی بانفوذی بود به هیات ترك و جرمن اظهار داشت که او برخلاف تصمیم امیر حبیب الله داخل اقدام شده رهبری قبایل سرحد را در دست گرفته است و علیه برتانیه به پیکار آغاز نموده است و اعضای هیات ترك و جرمن نیز که باز بانهای محلی آشنایی داشتند و بدان وسیله می توانستند با مردم تماس گیرند بصورت موثر در بین قبایل سرحد اعمال نفوذ کردند. (۲) در این زمان کابل مرکز فعالیتهای آزادیخواهان هند گردید و قسمیکه قبلا نیز تذکر داده شده است حکومت موقت هند حزب (جنودالله) جمعیت مجاهدین هندی در همین جا با تایید سردار نصرالله به میان آمد و یکتعداد زیاد هندیان و افغانهای سرحد آزاد در اینجا گرد هم جمع شدند و به فعالیت های جدی پرداختند. (۳)

بنا در ارتباط بانچه که تاکنون گفته آمدیم در حقیقت تشکیل حکومت موقت هند در کابل بر بنای یکی از این پایه های فکری (تحریکات در بین قبایل سرحدات آزاد) استوار بود و به این ترتیب اعضای فعال و سایر کسانی که بعدا ذکر فعالیت های شان می آید در ارتباط با حکومت موقت هند اشتراك مساعی همه جانبه داشته اند و دوشا دوش هم قدم می گذاشتند

۱- همان اثر، ص ۱۲.

۲- همان اثر، ص ۱۲۸.

۳- همان اثر، ص ۱۳۰.

می‌توان ادعا نمود که چنین شخصیت‌های مبارز هندی در حقیقت امریکی باز جمله مشمولین و یا از جمله اعضای مهم حکومت موقت هند بشمار می‌روند. چنانکه به این مقصد (حکومت موقت هند در کابل به عبید الله و فتح محمد سندی يك تعداد مکاتیب و پیام‌ها را تسلیم کرد تا آنرا به هند برده به شیخ عبدالرحیم سندی و احمد علی دهلوی و فضل الحق برسانند و در زمره این مکاتیب نامه‌ای بود که بزبان دری بنام مولانا ابوالکلام آزاد و فضل الحق و داکنر انصاری نوشته شده بود و در آن تجار و مقاصد خود را توضیح داده بود)) (۱) و نیز مبارزین و مجاهدین سرشناس هند را از قبیل، مولوی عبدالرحیم لاهوری، مولوی محمد بشیر و کیل المجاهدین (که مسولیت وزارت دفاع حکومت موقت را به‌وش داشت) و رفقه‌ایش در چهر کنند (یکی زمره اکرم مجاهدین) مولوی یعقوب حسن، عبیدالله رشید، نعمت الله و تقریباً هشتاد نفر دیگر در باجور، تیرا، وزیرستان و غیره (۲) تحت رهنمایی و اشتراک مساعی حکومت موقت هند در کابل به فعالیت می‌پرداختند، از جمله مولوی عبدالرحیم مبارز مشهور هندی در اوایل سال (نزدۀ شانزده) پول و اسلحه از کابل با خود گرفته و به قبایل سرحد رسانید و سپس از اشتراک در جنگی که کالا سنگ (عضو حکومت موقت) نیز در آن حصه داشت دوباره بکابل آمدند و در این جنگ مجاهدین بنیره و مهمند داخل جنگ بودند و حاجی ترنگ زایی سرکرده قبایل مهمند بوده مولوی عبدالرحیم قبایل آزاد را متحد ساخته و وعده وفاداری به امیر افغانستان و جهاد علیه برتانیه را از آنها حاصل کرد.

این اسناد توسط او به سر دار نصرالله سپرده شده، شجاع الله پسر شیخ حبیب الله در راپور خود تذکر داده است که مولوی عبدالرحیم

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۱۴.

۲- میرغلام محمد غبار، افغانستان در میسر تاریخ، ص ۴۶۲.

معروف به مولوی محمد بشیر پسر رحیم بخش یکی از شخصیت های بسیار متعصب و احساساتی بوده در تحریکات انقلابی سرحدات آزاد سیم فعال داشت و در قسمت کمک در فرار مجاهدین و مهاجرت طلاب لاهور با افغانستان به منظور اشتراک در جهاد علیه برتانیه تعهد خاص شانرا نموده بود، اساس آنرا او گذاشت وی در غیاب عبدالکریم رئیس مجاهدین وظیفه اش را انجام می داد و گاه گاهی به کابل غرض اخذ کمک و مشوره می آمد و در کابل (با اعضای حکومت موقت) و با سردار نصرالله و حاجی عبدالرزاق باز دید می کرد و در حقیقت نماینده سردار نصرالله در سرحد بود، سردار نصرالله به او صلاحیت داده بود که هر شخص را که با خود می آورد مستقیماً پاسپورت افغانی برایش داده شود.

او مکاتیب و نامه های نصرالله خان را به خوانین قبایل سرحد می برد معاش سالانه خوانین متذکره از طرف سردار نصرالله پرداخته میشد غالب مجالس او در منزل حاجی عبدالرزاق صورت می گرفت و مولوی عبدالرحیم فعالیت خود را بی حد مخفی نگه میداشت. در جولای (نزد به شانزده) مولوی مذکور محمد حسین، عبدالرشید، شهنواز، محمد علی کندی و دونفر مهاجر دیگر را به علاقه های سرحد آزاد روانه کرد تا در آنجا مطبعه ای برای چاپ اوراق باغیانیه تاسیس کند. راپور متذکره علاوه میکند که مولوی عبدالرحیم پول امدادی را که از سردار نصرالله بدست می آورد از آن در خرید اسلحه از قبیل تفنگ، تفنگچه، شمشیر ساخت سرحد آزاد، ساخت کارخانه کابل و ساخت اروپا در دکان های اسلحه فروش کابل صرف میکرد. چنانچه که او روزی به خانه عبدالرحیم رفته بود در حدود هفتاد عدد تفنگ مار تین و انباری گلوله کارتوس را در منزل وی مشاهده کرده بود، این اسلحه

به مردم قبایل فرستاده میشد هم‌رای مو لوی عبدالرحیم، داکتر گوجر سنگ که در سال (۱۹۱۶) هم‌رای مولوی عبدالرحیم، داکتر صدرالدین بکابل رسیده بود... و در (۱۹۱۸) در جنگهای سرحدی شرکت داشت. داکتر میترا سنگ، داکتر صدرالدین و آزادینخواهان دیگر او را کمک میکردند. (۱)

((از فعالیتهای دیگر مو لوی عبدالرحیم در سرحدات قبایل عبدالرزاق صاحب گفت: ((وقتیکه به کابل رسیدم متوجه شدم که مولانا عبدالرحیم که نام خود را محمد بشیر نهاده بود به هم‌رای چند مجاهدین و چند قاطر در مقابل من تصادف کرد مرا دید و گفت: پس برو! من به بنیره رفتم و در آنجا مولوی محمد ولی نیز آمده بود و من در خانه او بصورت خفیه بسر می بردم بر علاوه او این کار را نیز بمن حواله نمود تا به هندوستان رفته و از راه های خفیه مجاهدین را به سرحد بیاورم، من به این کار اقدام کردم... در مدت دو سال پنجصد مجاهد را به علاقه قبایل رسانیدم. مولوی بشیر احمد گفت که مجاهدین با سواد و تعلیم و تربیه یافته ضرورت است تا به آنها تعلیم جنگ گوریلائی داده شود و ساختن بم و بکار بردن آنها بیاموزند...)) (۲)

هر نام سنگ و داکتر میترا سنگ که هر دو اعضای حکومت وقت و نیز دربارتی ضد بریتانیه در کابل شامل بودند به سرحد آزاد رفته و مشترکاً مقالات انقلابی برای جریده (گاید زمردان) که مدیر آن هرچون

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

ص ص ۱۳۴ - ۱۳۵.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال سفر، ص ۱۱۳.

سنگ بود می نوشتند ، اکثر مسایل مربوط قبایل آزاد را سردار نصرالله توسط معتمد خود حاجی عبدالرزاق اجرا میکرد ... قدرت و صلاحیت او به اندازه‌ی بود که پاسپورت بعضی از انقلابیون هندی به امضای او صادر میشد... و حاجی مذکور که بین نصرالله و قبایل سرحد آزاد واسطه بود چنان این وظیفه مهم و خطیر را انجام داده که يك نو بت مورد قهر و عتاب امیر حبیب الله قرار گرفت و امر به کندن ریش او نمود . (۱)

و بالاخره در اثر فعالیت چنین مبارزین راه آزادی بود که در (نزده هفده) تاخت و تازهای متشست و پراکنده به يك رستاخیز و قیام عمومی قبيله مسعود منجر گردید و در سهر شدید برای برتانیه خلق کردند. (۳)

باقی فعالیتها را در سرحد آزاد در بخش دوره امانیه مورد بحث قرار خواهیم داد .

با این همه فعالیتها ی که در سرحدات آزاد به منظور آزادی هند در مناطق باغستان برآه انداخته شد چه نتایجی را با خود داشت که به جواب این سوال در کتاب هفت سال در سفر پرداخته شده است که از قول عبیدالله سنلی چنین تذکر به عمل آمده است :

((در این وقت نه تنها مردم هند بلکه خواص آن مثل مولانا محمد علی ، مولانا ابوالکلام آزاد ، حضرت شیخ الہند و دیگر بزرگان در چنین يك اشتباهی در گیر بودند و فکر میکردند که باغستان را به حیث

۱- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند،

ص ص ۱۳۴-۱۳۵ .

۲- همان اثر، ص ۱۳۴ .

مرکز مبارزه خویش انتخاب کنند و این منطقه ایست که در بین افغان-
 نستان و هندوستان واقع شده که مردم آنجا همیشه برای جهاد آماده
 اند و اگر آنها متحد و متفق گردانیده شوند و روح جهاد در آنها دمیده
 شود يك طاقت بزرگی را خواهد ساخت .

این چنین طرز تلقی و اشتباه آمیز از اکنون بمیان نیامده بود
 بلکه از آن موقعیکه حکومت هند از دست آنها رفته بود به آن اشتباه
 افتاده بودند، چنانکه حضرت سید احمد شهید و حضرت شاه -
 اسمعیل شهید فدا و قربانی چنین يك اشتباهی گردیدند .

مولانا سید حسین احمد در (نزده پانزده) در مورد مجاهدین
 هند (که به این مقصد و فکر به باغستان رفته بودند) چنین یاد آور
 میشود: ((مجاهدین کی صبر کرده میتوانند آنها بی هم حملات متواتر
 را انجام نموده اند . دسته دسته دشمنان را مانند زردک و ملی سر
 بریدند و همینکه این لشکر یان به پیش رفتند ، امداد و سایر مواد
 غذایی و سلاح بالای شان بند شد، دیگر هزار هانه بلکه صد هزارها
 نابود شدند و صد ها هزار روپیه اموال تلف شد .

ولی گذشت تاریخ این را نشان داد که مردم قبایل آزاد آنقدر در
 بین خود بی اتفاق اند که اصلاً متحد و متفق ساختن آنها محال خواهد
 بود ولی همینکه بالای اینها از جانب شرق یا غرب حمله ای صورت گرفته
 حمله آوران آتاب مقاومت آنها را نداشته اند . چه اگر این حمله از جانب
 مغلها یا بابر یا سکها بوده باشد یا از جانب پادشاهان ایران و دیگران .
 همچنانی که این قبایل دارای يك اخوت مجتمع نیستند و از طرف دیگر

باتفنگهای دست داشته مقابله کردن باتوپ و سلاح مدرن دلیل شکست آشکار است .

علاوه برین جادوی پول بالای این قبایل آنقدر تاثیر دارد که ضرورت به تذکر آن نیست همچنان به آسانی میتوان آنها را باهم انداخت که با يك باد سرسری متلاشی میشوند که امید به داشتن این چنین يك قوت جز ساده لوحی چیز بیـش نیست .

به اساس همین سنجش غلط در مورد طاقت قبایل بود که از همه بیشتر حضرت سید احمد شهید و رفقایش انجام دادند و به این ترتیب که این بزرگان در (هژده هژده) میلادی يك تحريك بزرگ اسلامي را ایجاد کردند که نظیر آن وجود ندارد و آنها برای جان نثاری و جان فشانی مجاهدین زیادی را گرد آورده به باغستان آوردند که تا از آنجا بالای هندوستان حمله نمایند ، مسلمانان بار دیگر آزادی از دست رفته خود را بدست آورند . ولی این همه جدوجهد نابود شد ، به این مفهوم که حضرت شیخ الـمـهـند و رفقایش در سنه (هژده سی و هفت) شهید شدند و در این موقع این همان قبایل آزاد بودند که بعضی مجاهدین هندو ستانی را چورو و چپاول و غارت کردند)) (۱) چنانکه موضوع را خان عبدالغفار خان زعيم ملی پشتونها در سرحد آزاد نیز چنین تایید کرده که سید احمد نسبت بی حرمتی که از جانب سکها به نوامیس پشتونها صورت گرفته بود ... کمر غیرت بسته و ننگ پشتونها را بجا آورد و علیه سکها اعلان جهاد نمود ولی پشتونها در پشتیبانی او و طرفدارانش همت و غیرت نکردند ... وقتی این مردم بی خبر قبایل به اتهام و هابیت (اصلاحات مذهبی) بسیاری از آنان را کشتند و یا بسیاری از آنها را در علاقه هزاره در حوالی دریای اباسیند متواری ساختند و یا اینکه عده ازین مردم را به سکها سپردند تا بدست

آنها چوروچپاوال و بقتل رسانیده شدند (۱) البته خواننده محترم جهت معلومات مزید در این رابطه به کتاب (زماژوندا وجد وجهد) خان عبدالغفار خان صفحات (۸-۹) مراجعه نمایند .

به قول مولانا عبید الله بنا به توجه اینکه در کوه های باغستان شد اگر درس زمین همجوار صورت میگرفت آیا حال مسلمانان به این حالت میبود ؟ ...

آیندهگان نیز این بد قسمتی را که ناشی از بزرگان شان بود... باز هم باغستان را مرکز فعالیتهای خود قرار دادند و از جمله شیخ المهند که خود نیز مرتکب چنین سهوی گردید

ولسی آنها دیدند (۲۰) یا (سی) سالی که در آنجا تکلیف کشیدند و موهای سر خود را سفید ساختند ، بالاخره نا امیدانه دل شکسته به وطن خود عودت نمودند و به بسیار تاسف اظهار نمودند : ای کاش !!! آن قدر کار رادر وطن خود مینمودیم ... (۲)

۱- خان عبدالغفار خان ، زماژوندا وجد وجهد ، صص ۸-۹ .
 ۲- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، صص ۱۶-۱۷ .

فعالیت در کشورهای خارجی

یکی دیگر از جهات اساسی فعالیت حکومت موقت هند فعالیت و تحکیم روابط سیاسی با کشورهای خارجی چون ترکیه، المان، روسیه، جاپان و سایر کشورها بوده که ماینگونه روابط و فعالیتها را در هر یک از کشورهای مذکور به ترتیب هم مورد بحث قرار میدهیم .

الف - روابط و فعالیت سیاسی با ترکیه:

باید گفت که همدردی مسلمانان هند با ترکیه سابقه طولانی داشته و این همدردی مخصوصاً از مفکران و رهبران اسلام - میزم سید جمال الدین افغان در قرن نوزدهم شروع شد و بیشتر اوج گرفت .

در حقیقت حمایت از خلافت عثمانی یک شعار ضد انگلیس و همچون ضربه بود هاست که مسلمانان روشنفکر فعال هند در مبارزات ناسیونالیسم استعماری از آن استفاده می کردند . عامل دوم موجب پدید آمدن این نهضت همانا روشن شدن خصلت شیطانیت استعمار انگلیس و دولتهای کوچک از جانب دیگر در تجزیه دولت مقتدر از جمله اسلامی

به دولتهای کوچک از جانب دیگر بوده لذا انگیزه روح مسلمانان و به الهام روشن بینی و دقت نظر خود نهضت خلافت را براه انداخت و به حمایت از دولت عثمانی برخاسته بود بعد از زمانیکه مغلوبیت ترکیه در جنگ ایتالیا و تریبون سال (نزده یازده) و جنگهای بالقان (نزده دوازده و نزده سیزده) به گوش آنان رسید مخالفت کشورهای اسلامی از جمله هند شروع شد. (۱)

ابوالکلام آزاد از طریق جریده اردو زبان الهلال (نزده دوازده) و مولانا محمدعلی از طریق اخبار انگلیسی عامرید (نزده یک) و همدرد (نزده یازده)، مظفر علی خان توسط اخبار (زمین داور) لاهور علیه انگلیس ها مشاجره کرد و از جمله در سال (نزده دوازده) یک هیات بزرگ طبیبی به سرکردگی داکتر انصاری به ترکیه همراه با پول امدادی و کمکی اعانه که حتی فقیرترین مردم داوطلبان داده بودند فرستاده شد (۲)

که در قطار اول ملیت خواهان هند احراز موقع کرده بود. رهبری این هیات و وظیفه داشت تأمین جیگری میان ترکیه و ایتالیا را ایفا نماید و حتی که به کشور خود هند بازگشت درجه انزجار و نفرت او از دولت برتانیه دوبالا شده بود که در این وقت نهضت ملی اسلامی در هندستان بیش از پیش تقویه یافته بود و این نهضت از موقوف ترکیه جدا حمایت می کرد (۳) « به تعقیب آن ... آغاز جنگ عمومی اول و هند احساسات همنوایی و همدردی که نسبت به ترکیه وجود داشت زیرا

۱- فضل الدین توفیق، نقش افغانستان در جنبش آزادیخواهان،

هند، ص ۱۵.

۲- جواهر لعل نهرو، نگاهی بتاریخ جهان، ص ۱۴۲۲.

۳- فضل الدین توفیق، نقش افغانستان در جنبش آزادی خواهان هند

ص ۲۰.

ترکیه مرکز خلافت اسلامی در مورد علاقه مسلمانان هند بود بر علاوه از کشور آسیای بود که در مقابل بریتانیا و متفقین اروپایی اش قرار گرفته بود می جنگید ، همه دلشنان می خواست که المان شکست سختی بر بریتانیا وارد سازد)) (۱).

به این ترتیب ((باجریان جنگ عمومی اول ، پلان براه انداختن برتانیه تهیه گردید محمود الحسن از دیوبند ، به کمک داکتر انصاری و دیگران ، عبیدالله سندی (فتح محمد ، محمد علی) را غرض اخذ کمک به افغانستان فرستادند متعاقباً حکومت موقت هند در کابل تأسیس شد و محمود الحسن برای حصول کمک (در دسمبر سال نژده پانزده) رهسپار مکه معظمه شد. در مورد یاد داشتهای سری بریتانیای هند این واقعه گزارش یافته است... محمود الحسن با یکدسته از مولویان می خواهند که در جهاد با افسران ترکی ملاقات و مشوره بنمایند ... محمود حسن با نایب پا شاه در حال چیدن توطیه برضد بریتانیا است ، در حجاز فتوای برای جهاد داده شده که بنام نویسند اش (غالب پاشا) به غالبنامه مسمی است که در هند وستان بود و به محمد میان انصاری که در سہانپور که یک عضوی از دسته محمود حسن است

به هند وستان فرستاد... از این غالبنامه برای تحریک در بین قبایل میان هند - افغانستان به اندازه کافی استفاده به عمل آمده و نسخه های تکثیر شده در بین مردم هند وستان نیز پخش شده است (۲).

((در راپور نوشته شده بود در دسامبر (۱۹۱۶) مولانا محمد حسن و چهار رفیق وی بدست بریتانوی ها گرفتار شدند که حالا به حیث اسیر جنگی در یک مستعمره انگلیس بنام جزیره مالتا نظر بند هستند و غالب -

۱- جواهر لعل نہرو ، نگاہی بتاریخ جهان ، ص ۱۴۲۲ .

۲- فضل الدین توفیق ، نقش افغانستان در جنبش آزادی خواهانہ

پاشا که درین نامه اعضا نموده بودند نیز به حیث يك اسیر جنگی میباشد و اقرار نموده است که محمود حسن و جماعتش بویك یادداشت را تقدیم کرده بودند بالای آن اعضا نمودم که متن این نامه قرار ذیل است :

مسلمانان آسیا ، افریقا و اروپا انواع خوب سلاح را بدست گرفته برای جهاد برآیند. سپاس مرخدای بزرگ است که . . . و میجا- هدین بر بالا دشمنان اسلام غالب شده اند . پس ای مسلمانان بر ضد حکومت ظالم کفر قیام کنید که در غلامی اش گرفتار هستید و به عزم راسخ و سرعت تمام دشمن را در پرتگاه مرگ بیندازید .

و بدین طریق نفرت و عداوت خود را نسبت به این دشمن مکار به اثبات برسانید و این برای شما معلوم خواهد بود که مولوی حسن احمد که مدرس سابق دیوبند بود نزد ما آمده و به ما مشوره نموده و رای ما را طلب نمود مادرین باره باوی متفق هستیم و به وی هدایت لازم داده ایم و اگر آنها را کمک کنید ... (۱)

بهر حال حکومت دولت هند که در کابل تاسیس یافته بود با شیخ محمد الحسن و سایر مبارزین در تماس بود چنانچه يك نسخه ازین نامه عنوانی عبیدالله سنهوی و حکومت موقت هند نیز ارسال یافته بود . در موقعیکه به حکومت هندوستان اطلاع رسید که مولانا شیخ الهند خط را از انور پاشاه مبنی به فتوای جهاد علیه انگلیس گرفته به هند وستان ارسال داشته است، آن خط به نزد اکا بر دیو بند در کدام جایی محفوظ است برای بدست آوردن این خط هر قدر کوشش که از جانب انگلیس در هند صورت گرفت ، کامیابی بدست نیامد و از حکومت حبیب الله درین مورد کمک مطالبه نموده بناء برای انجام اینکار هستو- فی الممالک به استشاره سیف الرحمن این شخصی نخست عضویت حکومت

موقت را دارا بود ... و بعد با انگلیسها پیوسته که قبلا به آن اشاره شده است یکنفر را که شاگرد قدیمی شیخ‌الهند بود ... و با او خصوصیات داشت در داخل افغانستان پیدا نمود و برای وی گفته شد که اعلیحضرت کاغذی رامیخواهد و او را به این مقصد به هند اعزام کرده گویند که برای نامبره شك و شبه ای پیدا شد ... ازینرو خط بدست نیامد بعد ازین مردم احتیاط پسند آن خط را سوختاندند (۱).

بر علاوه فعالیت فوق تاسیس حزب جنود با نیه و ارسال نامه های ابریشمی نیز موید این حقیقت است که حکومت موقت هند از طریق محمود حسن و رفقایش با حکومت عثمانی با هم در ارتباط بوده و مقدماتی را برای آزادی هند طرح نموده بودند.

از طرف دیگر هیات ترك و جرمنی مادامیکه مقاصد اولیه خود را در افغانستان عملی نتوانست بنابر پیشبرد اهداف آینده شان موقعیکه حکومت موقت هند تاسیس شد در عضویت این حکومت شامل شدند و به کمک و رهنمایی هایی سردار نصرالله خان نایب السلطنه به فعالیت آغاز نمودند و حکومت موقت هند نیز بنا بر اهم بودن رابطه با ترکیه عثمانی تصمیم گرفت که هیات سیاسی خویش را جانب استانبول اعزام دارد که در ترکیب آن داکتر شجاع و عبدالباری شامل بودند. هیات مذکور در حوالی محمود آباد ایران دستگیر و به انگلیس سپرده شد و این فعالیت عمیق ساخته شد.

والی آنعه ترکها که در عضویت حکومت موقت هند شامل بودند بیکار نه نشستند و برای اینکه به سود خود از توقف اجباری در آن سامان استفاده نموده باشند مصمم شدند تا مسلمانان ترکستان - به خصوص ترکمن ها را تحریک کنند و بخواهند ... که کاظم بی

عضوترکی ((حکومت موقت)) وبرکت الله این فعالیت را تحریک می نمودند (۱) .

بر علاوه آنها دست به فعالیتها در بین قبایل آزاد نیز زدند در ماه جنوری (۱۹۱۶م) نماینده برتانیه در کابل اطلاع داد که چهار نفر از اعضای هیات ترکی اجازه حاصل کردند که از جلال آباد دیدن نموده و مراکز نظامی را در بخش شرقی معاینه کنند، یک هفته بعد تر همین نماینده را پور داد که بعضی از اعضای هیات به حیث نماینده موظف گردیده اند تا از منطقه مپمند و وزیردین نمایند (((۲) همچنان کمشنر بر-یتانوی در سرحد شمال غرب در ماه جولای (۱۹۱۶) اطلاع داد که بر علاوه دسته هاییکه به تیرا وبا جورفر ستاده شده دسته های دیگر ترکها به همراهی افریدی های فراری به سرحد مسعود ونزدیک چمن رفته اند و در ماه اگست سال (۱۹۱۶) روز کیپیل یاد داشت نموده بود : ... چنان می نماید که ترکها بر بیسم و حراس روزهای نخست شان چیره شده و حالا بیشتر فعال گردیده اند آنها در بین اورکزی و قبایل کوچکتری که به سرحد کرم واقع است ، مسافرقت نموده اند. اگر آنها این مبارزه را در اوایل تابستان شروع میکردند باعث آزار و اذیت بیشتری می گردیدند. اما حالا وقت به آنها همدردی نمی کند ، هواسرد شده میرود و آنها قرار معمول در چنین موسم رهسپار دیار هند می گردند .

... این کمشنر عقیده داشت که همکاری بین ترکها ونصرالله برقرار است زیرا ارتباط کاروانهای پسته به صورت آشکار بین نصرالله و ترکها عطف توجه مینمود (۳)

همچنان در حکومت موقت چهار قطعه فتوای شیخ السلام (ترکیه را)

۱- لودیک آدمک ، تاریخ روابط سیاسی افغانستان ، صص ۱۲۹-۱۳۰.

۲- همان اثر، ص ۱۲۸.

۳- ایضا ، صص ۱۳۰-۱۱۳.

که به چاپ رسیده بود این فتواها به حمدالله، فضل الحق و ابوالکلام- آزاد فرستاده شد در نامه فتوای که به اسمی ابوالکلام آزاد فرستاده شده بود از آمدن وی به کابل ذکری به عمل آمده بود و قتیکه این نامه به ابوالکلام آزاد رسید او حاضر شد به کابل سفر کند ((۱)).

همین طور نهضت خلافت که در اثنای جنگ جهانی اول (۱۹۱۴) بوقوع پیوست و این نهضت مدت سه سال (۱۹۲۰ تا ۱۹۲۳) پی در پی قوت میگرفت (۲) حکومت موقت نیز ازین نهضت پشتیبانی کامل نموده و بادرست اندر کاران این نهضت تماس مستقیم داشته تا مسلمانان با نهضت های ملی هند متحد و ممزوج گشته و یک جبهه واحد بر علیه انگلستان تشکیل دهند.

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۱۴.

۲- علی اصغر حکمت، سرزمین هند ...، ص ۳۷۲.

رابطه حکومت مؤقت با جرمنی

مبارزات پی هم و انقلابی مردم هند روز تاروز علیه بریتانیا افزون میشد (این همه به مامورین مخفی و سیاسی جرمنی فرصت داد که ازین همه عوامل دریک وقت مناسب و نار زك بر ضد بریتانیا استفاده عمل بکنند) البته طرح آنها ازین قرار بود که در داخل خاک هند برای بریتانیا چنان دردسری ایجاد نمایند که بریتانیا مجبور شود قسمت از قوای خود را به عوض میدان اصلی جنگ با اروپا به این صوب برای دفاع در هند معطوف و گسیل دارند. (۱)

((عده ای از هندیان که در آلمان و سایر کشورهای اروپا بودند در برلین گرد آمدند تا با بلشمنان انگلستان کمک و برای این منظور کمیته ای ترتیب دهند. به این ترتیب حکومت آلمان هم برای قبول هر نوع کشمکش آماده بود در این جهت ازین انقلاب بیپهای هندی مقیم آلمان حسن استقبال کرد (۲) ((تا اینکه جرمنی ها با دو کنتور چامپا کرمان پیلانی در تا سیس یک جمعیت به نام کمیته طرفدار در هنداز کمک ها و مسافرهای لازم دریغ نداشتند. (۳) و نیز آلمانهایک موافقتنامه رسمی میان

۱- دکتور اسس . ان پراساد ، مجله ادب ، سال ۵۴ ، صص ۱۸۴-۱۸۵

۲- جواهر لعل نهرو، نگاهی به تاریخ جهان ، ص ۱۴۲۳

۳- دکتور اسس . ان پراساد ، مجله ادب ، سال ۵۴ ، ص ۱۸۵

طرفین حکومت آلمان و کمیته هندی با امضا رسید که در ضمن آن هندی ها وعده می دادند که در زمان جنگ به حکومت آلمان کمک دهند و آلمان نیز در صورت پیروزی استقلال هند را برسمیت خواهد شناخت (۱).

((کمیته مذکور در زوریخ تشکیل یافته بود ریاست آنرا دکتور چامپا-گرامان پیلاتی به عهده داشت دوکتور ادوارد بریر به حیت نایب رییس و سترالیند کراشنا و رماکارل طیب تریوبیث همکاران آنها اجرای وظیفه می کردند. که در آغاز این کمیته مخفی چند مقاله بر ضد بریتانوی که در مطبوعات سویس و جرمنی به نشر سپردند و در ۱۹۱۳ نشریه های جرمنی و فرانسوی آن با شرح مفصل مقالات توزیع شد .

در سال (۱۹۱۴) چامپا گرامان پیلاتی نزد قونسل جرمنی رفته و او تلاین جنبش انقلابیون هندی را به او تفویض کرد قونسل مذکور وعده داد که از حکومت خویش اجازه نشر مقالات ضد بریتانوی را در جرمنی حاصل کند ، این تجویز مورد قبول واقع شد و در اکتوبر همان سال چامپا کارهان پیلاتی از زوریخ به برلین رفت و در آنجا قسمیکه در بالا تذکر داده شد تحت نظر وزارت خارجه جرمنی بکار خود دوام داد از (۱۹۱۴) به بعد کمیته سابق الذکر که به نام های جمعیت هندی برلین یا حزب ملی هند ، برلین شناخته شد شهرت یافت چهار عضو معروف این حزب در آغاز تاسیس آن عبارت بودند از چامپا گرامان پیلاتی و پیر-تدانات پارهایا، داکتر باب ها کرو و داکتر عبدالحفیظ به تعقیب آن یک تعداد انقلابیون دیگر هندی خود را از اروپا ، امریکا و هند به برلین رسانیدند ، (۲) راجامهندرا پراناب محمد برکت الله رهبران دسته هندی کامل که در هند بر ضد حکومت حکمروایان بریتانوی بودند نیز به

۱- جواهر لعل نهرو، نگاهی به تاریخ جهان ، ص ۱۴۲۳ .

۲- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۸۴.

برالین رسیدند)) (۱) به این حزب پیوستند و از جمله سرشناسان جدی و فعال آن حزب گردیدند .

((جرمنها در مرام خود که می خواستند انقلابیون هند بانیست با نهضت اسلامی ائتلاف نمایند و متحداً بر ضد دشمن مشترك عملاً داخل اقدام شوند خیلی موفق گردیدند ، يك تعداد زیاد آنها در پی آن بودند تا بتوانند همکاریها و مساعدههای ترکیه را نیز به نفع ملیت خواهان هندی جلب کنند ... البته درین مرام خود نیز موفق شدند و انور پاشا وزیر دفاع ترکیه بدین امر موافقه نمود که هیات سیاسی به افغانستان فرستاده شود تا افغانستان را تشویق کند که برای تحقیق مرام مذکور در کنار ترکیه داخل جنگ گردد . (۲)

طوریکه گفتیم هیات ترك و جرمن وارد افغانستان شدند و در مقاصد خود در افغانستان به کدام نتیجه ای نرسیدند بازهم در تلاش موقع مناسب بودند جهت فعالیتهای آتی شان تا اینکه متعاقباً حکومت موقت هند ... تاسیس و عضویت آنرا حاصل کردند که از ساحه این حکومت به فعالیت پرداختند از جمله دو واگن را میتوان نام برد که نمایندگان به بخارا ، چار جوی و سمرقند فرستاد تا مردم آن سامان را به بلوا علیه انگلیس و ارد که درین کار کاظم بیگ (ترکی) و محمد برکت الله (صنذر اعظم حکومت موقت) باو همکاری کردند . (۳)

همچنان ، مهند راپراتاب به اساس رابطه قبلی دیرینه که در آلمان داشت و نیز در هیاتات ترك و جرمنی در رهبری اعضای هندی

۱- دکتور . اس . ان . پراساد ، مجله ادب ، ص ۵۴ ، ص ۱۸۵ .

۲- فضل الدین توفیق ، روابط آزادی خواهانه ... ص ۸۵ .

۳- لودیک آدمک ، تاریخ سیاسی افغانستان از محمد عبدالرحمن ،

در افغانستان ایفا نمود . بعد از تاسیس حکومت موقت بازهم توجه خود را به طرف آلمان معطوف نمود «مکررا هیات سفارتی به جرمنی فرستاده» (۱) و خود نیز تصمیم گرفت تاجتخت اخذ کمک به آلمان سفری نماید بنام با کمیته هندی در برلین در تماس شده تا از دولت آلمان اسلحه بدست آورد و آنرا از طریق مناطق قبایلی پشتو نهب برضد حکومت بریتا نوی هند و به مقصد آزادی هند به کار برده مسگرتزار روسی برای مذکور اجازه گذشتن از روس را نداد و موقعیکه انقلاب بوژوا دموکراتیک دوم (در جریان انقلاب ۱۹۱۷) به پیروزی رسید باز هم گر سنگی به سفر مهند را پراتاب از راه روسیه به آلمان موافقه کرد تا اینکه با پیروزی انقلاب اکتوبر (۱۹۱۷) خود بلژویکها حاضر به انجام هر نوع همکاری با حکومت موقت هند در کابل گردیدند. (۲) و نیز علاوه بر آن و موقعیکه بین مهند را پراتاب و حکومت شوراها موافقه به عمل آمد که جنرال سقاف جرمنی صلاحیت پنجمصد هزار روبل را به دفتر خارجه شوروی برای پیشرفت این جنبش غرض خود ارادیت هند تسلیم کرد و ده عدد طیاره جرمنی به اثر تقاضای کمیته مسکو به مسکو فرستاده شد . تا آمادگی برای تعرض بزرگ بر هند گرفته شده مواضع برای نخایر پترول و غیره مواد در شهرها، قراوقصبات تعیین شد ولی مغلوبیت جرمنی در جنگ نوامبر (۱۹۱۸) تمام آرزوها و طرح های مهند را پراتاب را نقش بر آب ساخت (((۳).

علاوه بر آن حکومت موقت برای پیشبرد اهداف سیاسی خویش با دولت آلمان از طریق اعضای جرمنی شامل حکومت موقت و با سایر آلمانهای که به این منظور وارد سرحد افغانستان میشدند تماس داشت.

۱- عبدالحی حبیبی ، جنبش مشروطیت در افغانستان ، ص ۱۶.

۲- یو . دی کاتگوفسکی ، دآزادی په تلاش کی ، ص ۶.

۳- سید سعدالدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۱۰.

این تنها نبود بلکه دولت آلمان خود نیز به اساس این ارتباطات و جواسیس خود را جهت اخذ معلومات از وضع جنگ در هند ویا تماسهای لازم با حکومت موقت عندالزوم اعزام می نمودند چنانچه جریده سراج الاخبار پرده از روی اینگونه فعالیتها برداشته است که نیلا به شرح آن میپردازیم :

((از تیلگراف ریویتر واضح میشود که در اواخر ماه فیروزی (۱۹۱۷) کاره اکرزن به دیوان عام در خصوص سرگر می جاسوسان جرمنی در هندوستان یک نطق خوانده بود ، بعد از آن لارد کوپو وزیر هند خیالات هند را درین باب ظاهر کرد و سامعین را به بسیار حیرت انداخت. نتیجه نطق لارد کوپو در این بود که در ممالک مشرق به خصوص سازشهای جرمنی را هیچ علم نیست . ریوتر برین در این زمینه می نویسد که درین معاملات باید که زیاد تر از کمک کوپو دیگر هیچ کس واقفیت نمی داشت . ریوتر درین باب یک مقاله مطبوعه اخبار تایمز پیش کرده ظاهر میکند که سازشهای جرمنی در هندوستان بکلام حد رسیده بود و مینویسد که کاغذات نظارت خارجه و دفتر های خبر رسانی و تفتیش جرایم هندوستان در کاروایی های جاسوسان جرمنی مملو هستند و بلا خوف و تردید گفته میشود که در ضمن خسارات سنه (۱۹۱۷) دست سازشهای جرمنی هم میان شان بود و این ضرورت هم محسوس شده بود که اتاشی قونسل جنرال جرمنی مقیم شده بود . کلان - کلان شهر هندوستان هر قدر که سوداگران و ملاها و مالکان ، بنک ودالاتهای جرمنی هستند ، این همگی احوال نویسان خفیه می باشند و نیز این معلوم شده بود که بعضی اخبارات هندوستان که رویه اش به طبع مقاله های مغویانه مایل بود مدیران او همراه جرمنیان مذکور ربط و ضبط می داشتند و سر کرده

شورش پسندان مسلمانان هند وستان همراهی انور پاشا که زیر اثر جرمنی کار می کردند خط و کتابت می داشتند چند سال شده بود که در کارخانه اسلحه سازی افغانستان يك سرکرده کارخانه گروپ سررشته دار اسلحه خانه مذکور بود ... در سرحد شمالغرب هندوستان هم از اداره های جرمنی متعبد به انکشاف شده است و یقیناً از ده سال گذشته جرمنان درین باب این قدر سرگرمی ظاهر کرده اند که لا علمی لارد کوپو و اوم رادر حیرت انداخته نمی تواند درین خصوص غیر ازین دیگر چه گفته میشود که ارگان وزارت سابقه درین سختی ها دیده و دانسته چشم پوشی می کردند یا سراسر غافل و بی خبر بودند و با وجود سرباز تنبیه کردن هیچ تأثیر نمیشد (۱).

در جای دیگر تحت عنوان جرمنها تا کجا می روند اینطور به نظر می رسد :

((گرفتاری دونفر جاسوسان جرمنی - به همین روزها خبر و وصول شده که از کوهستان کشمیر دو جرمنی جاسوس گرفتار شدند ، کیفیت چنین است که این هر دو تا کوه منبزه علاقه چترال رشیده راه را غلط کردند و يك شخص چترالی را پنجصد روپیه داده وعده کردند که ما هر دو را راه کابل نشان بدهید لکن شخص مذکور به بهانه اینکه من کالای خود را از خانه می آورم در ده خودرفته سر کرده منبزه را خبر کرد و سرکرده مذکور به پولیتگل ایجنت اطلاع رساند . پو - لیتگل هم امر کرد که این هر دو گرفتار کرده شوند چنانچه هر دو را زیر حراست نزد پولیتگل ایجنت رساندند او آنها را تا

مقام باندهای پوره زیر نگرانی خود آورد ... که یکی جرنیل است
 و این هر دو لباس مردم چترال را پوشیده بودند. ((۱))
 يك مثال و نمونه مداخله امیر برای جلوگیری از فعالیتهای متها-
 جمین افغان در قلمرو برتانیه در يك تلگراف بتاريخ (۲۰) ماه جون سال
 ۱۹۱۶ به قوماندانی عمومی نظامی دوسیمله چنین اطلاع داده شده:
 ((بعد از شنیدن خبر فتح امیر امر داد: هیچ کسی زیر اثر جرمها
 اسم نویسی نکنند و جرمها به سوی کابل حرکت نه نمایند ...
 در آن فرصتی که جرمها قله گنگ را (برای استفاده) درست و آماده
 می کردند سردار های وادی هیرمند آماده گمی میگرفتند تا به پست ها
 و خطوط ارتباطات و مخابرات برتانیه که در غرب کویته واقع بود بسازند،
 این خبر به امیر رسید و او به نایب الحکومه قندهار امر داد تا
 سردار های مزبور را دستگیر نموده به کابل بفرستند ...)) (۲)
 و بالاخره آنچه درین مورد وجود دارد در بخش فعالیت های این حکومت
 در زمان دولت امان الله مورد بحث قرار خواهیم داد .

۱-ب . ن . جرمی ها تا کجا میروند ، سراج الاخبار ، سال ۶
 شماره ۱۶ .

۲- لودیک آدمک، تاریخ سیاسی افغانستان از ... ، ص ۱۲۹ .

روابط حکومت موقت باروسیه

روابط حکومت موقت هند در کابل با کشور روسیه پیوسته بنا بر تحولاتی که در آن کشور روی داده است مطالعه میشود که حالات جداگانه را سپری نموده است. حالت اول کشاندن توجه دولت تزار به وضع مبارزات در هندوستان علیه بریتانیا و تشویق آن دولت برضد بریتانیا و نیز غرض اخذ کمک از آن دولت به منظور ادامه فعالیتهای حکومت وقت بود.

طوریکه گفتیم حکومت موقت در کابل تاسیس و برای اولین بار تصمیم گرفت تا هیاتی را بروسیه تزاری اعزام دارد که سردار نصرالله و حاجی عبدالرزاق نیز درین مشوره شریک بودند، فیصله مذکور در

منزل حاجی عبدالرزاق صورت گرفت. (((۱)

و (۱) سردار نصرالله نایب السلطنه این امر را منظور کرد و این معلوم نبود که کدام یک از هندوستانی ها را برای انجام این ماموریت اعزام دارند که از عهده آن بدرشود. به قول مولانا عبیدالله -

سندی که می گفت ما با هر یک از اشخاص مورد نظر روبرو صحبت کردیم و بالاخره ... در نتیجه مذاکرات روز دوم ... راجا صاحب تجویز گرفت که داکتر میترا سنگ (بنام مستعار شیر سنگ) را به صفت هیات روسی اعزام دارد که مولوی برکت الله این تجویز راجا صاحب را

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۶۴.

تایید کرد. چون اعضای دیگر این حکومت نیز به مساله ملی داخل هند دلچسپی نداشتند. آنها هم موافق این نظر شدند و تقریباً این مساله به فیصله قطعی رسیده بود. من (عبیدالله سندي) از موقف سیاسی میترا سنگ خوب با خبر بودم ازین جهت تصمیم گرفتم تا به همراهی وی یک جوان مسلمان نیز باشد، راجا صاحب به مباحثه شروع کرد. اصلاً هدف من از اشتراك مسلمانان به آن خاطر نبود که در جماعت تاریخی یک اقلیت مسلمانان هم باشد و امور مربوط را غیر مسلم پیش ببرد بلکه (به منظور اتحاد هندو و مسلمانان) در کارهای عملی شرکت مسلمانان ضروری است. این مناظره میان ما تا آن جا بالا گرفت که تا کنون هیچگاه با چنین تلخی با راجا صاحب صحبت نه نموده بودم موضوع به سردار نصرالله خان تقدیم شد (۱) و به اثر تجویز نصرالله خان بود که یک نفر مسلمان همراه میترا سنگ به روسیه فرستاده شدند (۲) مولانا گوید از رئیس نوجوان (جهت تحصیل لاهور) برای بسر رساندن این ماموریت یک عضو خواستم او بعد از مشوره با جماعت خود داکتر خوشی محمد را انتخاب کرد نام مستعار او میرزامحمد علی تجویز گردید و به حیث عضو دوم در پهلوی داکتر میترا سنگ انتخاب گردید (۳).

(دو نفر مذکور به صفت هیات و نیز دو نفر مستخدم با ایشان همراه ساخته شد که خادم میترا سنگ یک سگ کابلی و خادم خوشی محمد یک افغان بود تا به روسیه اعزام شوند (۴) چنانکه (حکومت موقت بعد از جلسه تصمیم غرض استمداد و جلب همکاری روسیه برای آزادی

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۶۱-۶۲.

۲- همان اثر، ص ۶۴.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۶۴.

۴- همان اثر، صص ۸۱-۸۲.

هند مکتوبی که در آن تعریف و توصیف نیکلای دوم تزاری برلوحه ای از طلا نوشته توسط میرزا محمد علی (خوشی محمد) و دستپرسنگ (میترا سنگ) بروسیه فرستادند. مهند راپراتاب در فعالیت خود برای برقراری روابط حسنه بین روسیه و جرمنی از آماده گی خود اطمینان داده بود و نیز تذکر داده شده بود که اگر افغانستان به طرفداری جرمنی در جنگ شامل شود و روسیه مداخله نکند و نیز علاوه شده بود که این خط باید توسط گورنر جنرال روسیه تزار برسد ((۱)).

بر علاوه پلیت والا - خطوط دیگر نیز به امضای برکت الله صدراعظم،

بنام گورنر جنرال تاشکند و صدر اعظم روسیه نیز با هیات بود. آنان از راه ترمز به تاشکند رسیدند و حکومت تزار را از موضوع آگاه ساخت هیات با ماموران رسمی بطور خیلی جدی و فصیح و صمیمی صحبت کردند و به مقامات روسی گفتند که افغانستان در جنگ جهاد به هیچ وجه بی علاقه مانده نمی تواند.

وقتیکه به این هیات گفته شد که روسیه نمی خواهد با جرمنی متحد شود زیرا چانس موفقیت آنها به نظر نمی رسد آنها در جواب گفتند که در مبارزه هندیان در مقابل بریتانوی ها اطمینان دادند که آنان در هندیان تسلط ندارند و شکست خواهند خورد ((۲)).

درین وقت انگلیسها مطالبات زیادی از حکومت تزاری به عمل آورده و هیات مذکور راجعل قلمداد کردند، اگرچه تزار روسیه روی خوشی به هیات نشان نداد ولی ورود هیات بی اثر نبود چه در اتحاد بین روسیه و انگلیس مشکلات ایجاد شد و برای رفع این معضله سفر ره رد کچند حتمی پنداشته شد، انقلابیون روسیه يك پا مفلیت نشر کردند و نیز یاد داشتی به گورنر تاشکند فرستادند ((۳)).

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند ص ۶۴.

۲- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان، در ...، ص ۹۵.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۸۱-۸۲.

وقتیکه این هیات واپس بکابل عودت نمود داکتر میترا سنگ نزد سردار نایب السلطنه رفت ، نایب السلطنه از چگونگی نتایج سفر آنها از او سوالاتی نمود مگر میترا سنگ در پاسخ فقط همین قدر میگفت که به خیر رفتیم و به خیر آمدیم و بعدا آن سردار نایب السلطنه خوشی محمد را نزد خود خواست و کیفیت سفر را از او پرسید احمد علی تمام واقعات را بصورت مختصر نوشته کرده بود کتاب خود را از جیب کشیده و برای امیر تقدیم کرد (که کیفیت سفر در آن بود) و همه گفته ها را برایش شرح نمود . بعد از آن نایب السلطنه از شخص من (عبیدالله) قدردانی زیادی نمود و به اشخاص خود گفت که اگر ماسخن مولانا عبیدالله را قبول نمی کردیم نفر راجا صاحب يك حرف هم بامن گفته نمیتوانست (۱) .

بعد از آن قرار بود راپراتاب رییس حکومت موقت که به منظور جلب کمک روسیه تزاری در خزان سال (۱۹۱۶) عازم آن کشور شود چنانچه او به این نیت عازم مزار شریف گردیده و در آنجا از طرف سردار سلیمان نایب الحکومه آن والا استقبال نیک از وی به عمل آمد . آزادخواه مذکور به موافقه نایب الحکومه افغان کوچارسنگ (کلا-سنگ) رابه روسیه فرستاد . موصوف سرحد افغان و روسیه را عبور کرده با جنرال اکو و خادم انگلیسس ملاقات کرد مگر نماینده مذکور در بازگشت خود به مزار شریف پیامی با خود آورد که در آن تذکر داده شده بود که رفتن مهند راپراتاب به قلمرو روسیه تزاری خطرناک است . به تعقیب آن در بهار (۱۹۱۷) مهند راپراتاب به همراهی از رفقا-یش در حالیکه يك گروه چهار نفری محافظین افغانی آنان را همراهی میکرد عازم پامیر شدند ... (۲) .

۱- همان اثر ، ص ۱۸۲ .

۲- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در ... ، ص ۹۸ .

حالت دوم - استفاده بهتر از وضعی بود که در نتیجه انقلابات بورژوازیسمو کارتیک روسیه بمیان آمده بود. لنین هنگام بررسی مبارزات ضد استعماری و آسیای جنبشها را پیروزی آسیا نامید چنانچه بالا گرفتن مبارزه آزا دیبخس هند نیز تحت تاثیر انقلاب (۱۹۰۷ و ۱۹۰۵) روسیه بود که خلقهای ستمدیده هند را مانند بسیاری خ لقمهای دیگر در خاوربه حرکت آورد (۱). چون سیر مبارزات حکومت موقت هند شاخه ای از مبارزات آزادیخواهانه هند محسوب میشود ناگزیر بر تاثیر این تحول در فعالیت های اعضای حکومت موقت نیز بی نتیجه نمانده و رشد یافت تا اینکه بعد از انقلاب اکتوبر به وضاحت ملاحظه گردید.

پیروزی انقلاب اکتوبر که شعار ضد استعماری و ضد استثمار را با خود آورده و طرفداری خود را از رهایی خلقهای تحت مستقیم اعلان نمود مورد توجه مزید آزادیخواهان هند قرار گرفت طوریکه (اخبار رویداد های این انقلاب نه تنها از راه مطبوعاتی) بلکه شفاهی هم برای مردم هند رسید « (۲) و تاثیر خود را بر مبارزات پیگیر هند به جا گذاشت و نیز در جنبش شرایطی بود که زمینه فعالیتهای حکومت موقت هند بیش از هر وقت دیگر در روسیه تزاری مساعد تر شد ، چنانکه ظفر حسن می نویسد :

((در سال ۱۹۱۷ در روسیه انقلاب بلشویک صورت گرفت ، این حکومت یعنی اداره بلشویکی با انگلستان دشمنی داشت و ازین جهت

- ۱- لنین و جنبشهای آزادیبخش ملی در شرق ، ترجمه محمدخوان ، بخش سوم و چارم ، کابل : مطبعه دولتی ، س ۱۳۶۳ ، ص ۱۰۴ .
- ۲- لنین و جنبشهای آزادیبخش ص ۱۱۲ .

مولانای مرحوم با این حکومت رابطه پیدا کردند و از او در امر آزادی هندوستان کمک خواست ((۱) در جای دیگر می نویسد :

((... از طرف دیگر مولانا عبیدالله و رفقایش به حزب بلشویک مناسبات قایم کرده بودند و درین جا موقع بدست آمد که اثر کمونیزم در هندوستان انتشار یابد، درچنین حالات نازک در خود هندوستان نیز بر ضد انگلیس تحریک عموماً جریان داشت که این امر برای منافع استعماری انگلیس یک مساله بزرگ خطرناک و قابل تشویش گردید)) (۲)

برای اینکه این قسمت از مبارزات اعضای حکومت موقت را از نظر بگذرانیم لازم دانستیم تا چگونگی این فعالیت‌های را الی ختم دوره - حبیب‌الله استقلال افغانستان در نظر بگیریم زیرا از طرف دیگر با آزادی افغانستان در (۱۹۱۹) شکل و ما هیت تماسها حکومت موقت با اتحاد شوروی نیز به طور موثر تغییر می نماید .

((باروی کار آمدن حکومت موقت در روسیه مهند راپراتاب بار دیگره آرزو کرد که با مامورین روسیه در ترمز ارتباط حاصل نماید ولی درین نوبت نیز جواب منفی از حکومت حاصل کرد . بان هم ما - یو سیت ها دامنگیر هیات هندی نشد و بالاخره بابر سرحدات رسیدن دولت شورا از دولت هندی دعوت بعمل آمد تا به ترکستان روسی سفر نماید . قراریکه مهند راپراتاب می نویسد در آن فرصت روسیه احتیاج زیاد به غله افغانستان داشت و در مقابل بطرول خود را عرضه مینمود و هیات هندی از تا شکند توسط قطار آهن به پتروگراد رفتند و با تراتسکی کمیسار جنگ ملاقات کرد (اول مارچ ۱۹۱۸ در یک اجتماع بزرگ در شهر پتروگراد که سالگرد انقلاب اکتوبر برگذار

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۷۵ .

۲- همان اثر ، ص ۷۵ .

میشد و (۱۳) مارچ (۱۹۱۸) مهند راپراتاب بصورت خلاصه و مختصر هدف سفر خود را به کشور شورا بیان داشت : (روسیه آزاد باید ضرور باجرمنی همکاری نماید ... افکار عامه در هند تماما بر ضد انگلستان بود .) او تقاضا کرد که دولت شورا ها در تطبیق و تعمیل پلانیکه توسط وی پی ریزی شده بود کمک کند ، البته درین پلان همکاری جرمنی در آزادی هند آرزو برده شده بود .

طرح بدین منوال بود که يك سپاه بین المللی سوسیالیستی که شامل آستریایی ها ، بلغاریها ، جرمنها ، ترکها و سوسیالیستهای کشور های شورا باشد ترتیب و تهیه گردد این سپاه از جنوب سرزمین شوروی عبور کرده هند را آزاد نماید ، به این ارتباط قرابت فزیکي سرزمین شوراها باهند مهند راپراتاب از روسیه شوروی آرزو نمود که وسایل و لوازم ترانزیتی این سپاه را تهیه بدارد . حکومت شوروی به دو دلیل به تقاضای او جواب مثبت داد : نخست اینکه به گفته مهند راپراتاب شوروی بوسر قدرت است و آنان غله افغانی را در مقابل پترول خریدار بودند ... دوم اینکه پلان مهند راپراتاب به يك طبقه انقلابی ارتباط داشت (۱).

این قسمت فعالیت مهند راپراتاب تا ختم دوره حبیب الله در نظر گرفته شده ، عضو دیگر هیات موقت به اسم رحمت علی ذکر یا است که درچنین محدوده ای نیز عازم شو روی گردیده است که ذیلاً آنرا به شرح می رسانیم :

((در باره فرار رحمتعلی مذکریاظر حسن در (آپ بیتی) می نگارد: رحمت علی بسیار آدم خوب و جوان بود طبیعت او از حالات بسیار به تنگ می آمد و بر ضد ماحول خود بغاوت میکرد بعد از نظر بندی

۱- سید سعده الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند ، صص

به تنگ آمده اراده کرد که به هر ترتیب باشد از کابل فرا رکنند، او مولانا را از اراده خود باخبر ساخت مولانا او را ممانعت نکرد، برای اینکه الزام فرار او بالای مولانا نیاید مولانا (روزی تدبیر) از حکومت افغانستان تقاضا کرد که او را از ایشان جدا سازد و کدام جای دیگر را برای سکونت وی تعیین کند. حکومت برای وی در سراچه خانه مرزا محمد حسین مستوفی المالک جای داد، این مستوفی الممالک بسیار انگلیس پرست بود. ... وی در آنجا زنده گی میکرد. در نوامبر سال (۱۹۱۷) رحمت علی بواسطه يك ريسمان از سراچه خانه (مستوفی الممالک) خارج شد و به همراهی يك عضو جماعت مجاهدین بنام عبدالرزاق که باوی قبلا مشوره کرده بود از کابل گریخت و به طرف مزار شریف رفت، در آنجا به حضور نایب الحکومه سردار محمد یوسف خان رسید و به وی گفت: مرا حاجی عبدالرزاق رییس محکمه شرعیه به روس فرستاده است و ازین جهت به مزار آمدم که به روسیه بروم در آن وقت در روس انقلاب بلشویکی صورت گرفته بود، کمونیست ها حکومت تزار را سقوط داده بود اختیارات را بدست گرفته بود نایب الحکومه از رحمت علی معرفی خط خواست، او گفت که برای من از حبیب الله خان از جهت اینکه من برای کار خفیه مامور شده ام خط نداد ولی از جهت نشانی بمن گفته بود که شما برای او اسپ را به طور تحفه ارسال نموده بودید او از شما اظهار امتنان کرد نایب الحکومه به سخن او اعتماد کرد زیرا که او به حاجی عبدالرزاق يك اسپ ترکی روان کرده بود ولی در حقیقت رحمت علی این معلومات را از ضمن صحبت های مولانا عبیدالله در نهن داشت وی ازین راز استفاده نموده بدین وسیله راه روس را برای خود مهیا ساخت :

محمد سرور کاتب میگوید که ما (هر دو) با عبور از دریای آمو به بخارا رسیدیم ... در آنجا از ما سئوالاتی به میان آمد ... و با ما

يك نامه سفیر ترکی مقیم کابل موجود بود ... و آنرا نشان دادو گفت که برای ملاقات سفیر ترك آمده ایم ... در ین جا با مولا برکت الله که به روسیه آمده بود ملاقات نمودیم و این وقت مصادف به امضای معاهده صلح عارض بود که در ختم جنگ اول به میان آمده بود از آنجا به سمرقند رفتیم و از آنجا با مولانا محمد میامنصور (عضو حکومت موقت) که در ریل خلعت میکرد ملاقی شدیم متعاقبا از سمرقند به تاشکند رسیدیم و در ایستگاه آنجا روسها از ما استقبال خوبی به عمل آوردند . در ین وقت خبر رسید که امیر حبیب الله فوت نمود و سفیر روسی قصد رفتن بکابل را دارد خود را واپس به بخارا رسانیدیم تا با سفیر مذکور عازم کابل شویم ، ولی حکومت افغان به سفیر روسی اجازه نداد من (محمد سرور کاتب) به کابل مراجعت کردیم در حالیکه ذکر یا (جهت ادامه فعلا- لیتهای بعدی اش) راه مسکو رادر پیش گرفت (۱).

سلسله روابط با جاپان

درین رابطه در یکی از مقالات سراج الاخبار تحت عنوان اخوت هندوستانیا و جاپانی ها در توکیو آمده است :

((در توکیو پایتخت جاپان حالا بسیار هندوستانیاها اقامت مستقل اختیار کرده اند و پهلوی حسرت- ازگیز آن اقامت اینست که تعلقات آنها با ژاپانیاها بسیار خوب معلوم میشود ... در توکیو انجمن بنام (اندو ژاپانیزاسوی ایشین) قایم شده است که اغراض و مقاصد آنرا در پیش نظر داشته. این خیال و اندیشه بیجانخواهد بود که توکیو هنقریب به یک مرکز بزرگ اخوت ژاپانی و هندوستانی تبدیل خواهند شد ... (۱)

در مورد روابط هند با جاپان یاد آور میشویم که قبل از تشکیل حکومت موقت اعضای آن جهت آزادی هند در آنجا به فعالیتهایی مشغول بودند، چنانچه مهند راپر اتاب بدین منظور در سال (۱۹۰۷) به جاپان سفر نمود (۲) همچنان مولوی برکت‌الله در سال (۱۹۰۹) به حیث پروفیسور در نیورستی توکیو به حیث استاد دری مقرر شد و در آنجا در سال (۱۹۱۰) بحیث مدیر نشریه ای به نام ((اخوت اسلامی))

-
- ۱- محمود طرزی ، ((اخوت هندوستانی ها و جاپانی ها)) سر-اج الاخبار افغانیه ، شس ۲ ، سال چهارم ، سس ۱۲۹۳ ، ص ۱۳ .
 - ۲- سید سعدالدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص ۹۷ .

آغاز کرد . این اخبار که با ضدیت برتانیه ، پان اسلامیزم و پان آسیاتیک تبلیغات میکرد توانست نظریات خود را در سراج الاخبار به نشر برساند در جون (۱۹۱۱) برکت الله توکیورا به مقصد قسطنطنیه و قاهره ترک کرد .

در اکتوبر (۱۹۱۱) دوباره به توکیو مراجعت کرده و به نشر يك اخبار پرداخت در شماره سه همین سال راجع به يك اتحاد بزرگ یان اسلامیک که بزعم او روزی تشکیل خواهد شد صحبت کرد و تذکر داد که این اتحاد شامل افغانستان ، جاپان آینده و آسیای مرکزی خواهد بود .

مساله دینی ، سیاسی و اجتماعی که به امضای محمد برکت الله از توکیو به پایتخت افغانستان ارسال نموده است در قسمتی از آن می خوانیم: ((... برکت الله راجع به ضرورت يك مدرسه دینی و طبیعی بپرای چاپانیان و مسلمانان تبصره کرده است . پس از امیر افغانستان که مرجع آمال و آرزو های مسلمانان عالم است بنا بر آن و باید در تحصیل علوم دینی ، طبیعی مساعی بخرج بدهد و در سیاست خارجی حقایق مربوط به اسلام را پخش و پروپاگند نماید و تبلیغات دشمنان را خنثی نماید . برکت الله تجویز کرده بود که امیر حبیب الله باید اقلای یکصد نفر جوان افغانی (پنج پنج نفر از هر قبیله) برای تحصیل علوم دینی ، طبیعی به مدرسه اسلامی توکیو برونند ، شاگردان متذکره بعد از تحصیل در جاپان به اروپا برونند سپس به کشور خود افغانستان برگردند .

همچنان برکت الله از امیر افغانستان تقاضا روابط تجارتي بسا جاپان را نموده این مقاله به امضای برکت الله تاریخی (۱۸ می ۱۹۱۳) از جاپان به کابل فرستاده شد . (۱)

بناء به اساس همین ارتباط قبلی بود که با تاسیس حکومت موقت در کابل تصمیم گرفته شد تا هیاتی را که در آن عبدالقادر و دکتر میترا سنگ شامل بودند به چایان اعزام دارند، چنانکه این هیات از طرف انگلیس دستگیر و از جمله هیات میترا سنگ اعدام شد و عبدالقادر که شخص وطنپرستی بود از غصه زیاد بمردو این فعالیت عقیم ساخته شد.

سلسله روابط با سایر کشورها

به جا خواهد بود که اگر گفته شود که اعضای حکومت موقت پیش از تاسیس و بعد از تاسیس در ممالک مختلف جهت برآورده ساختن آرمانهای ملی شان در تکاپو بودند و به مسافرت های گوناگون به کشورهای مختلفه پرداختند که ما اینگونه ارتباطات را که اعضای حکومت موقت انجام داده اند درین محدوده زمانی به طور خلاصه بیان می نمایم :

مهندس راپراتاب به منظور اهداف سیاسی خویش در سال (۱۹۰۸) یک سفر به کشورهای خارجی از جمله فرانسه ، ایتالیا ، جرمنی ، انگلستان ، ایالات متحده امریکا ، کانادا ، جاپان و چین نمود و سفر دوم وی در کشورهای اروپایی در سال (۱۹۱۱) صورت گرفت (۱) در سال (۱۹۱۷) مهندس راپراتاب همراهی از رفقایش در حالیکه یک گروه از محافظین چهار نفری سواره افغانی آنانرا همراهی میکرد وارد پامیر شدند . هیات هندی به کمک حکمران خان آباد پلان ارسال یک هیات رابه نیپال پی ریزی کردند (۲) .

عضو دیگر مولوی برکت الله است که در سال (۱۸۹۷) در لندن در جلسه مجمع وطنپرستان مسلمان شرکت ورزیده در (۱۹۰۳) به امریکا

۱- سید سعدالدین هاشمی ، نقش افغانستان در آزادی هند ، ص

سفر نمود در (۱۹۰۶) در نیویارک يك سلسله فعاليتها و تبليغات را عليه بریتانیا و به نفع آزادی هند انجام داد ((... (۱)
 ((... دسمبر (۱۹۱۴) از اجتماعات هندیان در ایالات متحده برکت الله و دیگر رفقاییش اعلان کردند: هند وها به خانه برگردیدتا برای انقلاب بجنگید! آنان هندیان را تشویق می کردند تا به برادران دیگر خود بگویند و ابلاغ کنند که وقت انقلاب فرا رسیده است (۲).
 و امثالهم

۱- همان اثر ، ص ۱۰۶ .

۲- سید سعد الدین هاشمی نقش افغانستان در آزادی هند،

روابط اعضای حکومت موقت و سران دولت حبیب الله

((وقتیکه امیر حبیب الله پادشاه شد برادر خورد خود سردار نصرالله را ولیعهد خود قرار داد و به اتفاق هردو برادر کار پیش میبرد. ولی همینکه جنگ اول جهانی شروع شد حبیب الله تمام معاملات ضد برتانیوی را به نایب السلطنه سردار نصرالله برادر خورد خود سپرد و خود معاملات به نفع برتانیوها را بدوش گرفت (۱) و تنها معین- السلطنه سردار عنایت الله پسر ارشد امیر طرفدار نظر پدرش بود . (۲)

طوریکه در فصل قبلی یاد آور شدیم امیر حبیب الله حین ملاقاتهای خویش با هندیان این کلمه را توصیه میکرد که محب وطن یعنی وطنپرست هندوستانی باشند که این کلمه در اتحاد میان هندو و مسلمان چه در داخل کابل و چه در داخل هند تاثیر خود را بخشید و نیز به اعضای هیات هندی که با هیات ترك و جرمنی وارد کابل شده بود اجازه تاسیس حکومت موقت هند در کابل را داد . ولی (مشروط بر اینکه در داخل افغانستان فعالیت نه نمایند و در کشورهای خارجه به فعالیت پردازند ولی برعکس امیر حبیب الله و پسرانش سردار نصرالله و

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ۹۷ .

۲- همان اثر ، ص ۹۸ .

شهبزاده امان‌الله و سایر اعضای پارتنی جنگ با حکومت موقت هند تماس های بسیار نزدیک داشتند)) (۱).

بعد از آنکه حکومت موقت هند در کابل تشکیل شد اعضای آن منجمه مهند راپرتاب ملاقاتها ی رسمی با سردار نصرالله انجام می دادند و یکنفر به نام عبدالرزاق انوری که شخص مورد اعتماد سردار مذکور بود تعیین گردیده بود تا در حل پرابلم های هندویان از طریق غیر رسمی کمک و همکاری نماید و به همین علت بود که منزل وی مرکز مجالس بحث و گفتگو ها گردید.

علاوه از صدر اعظم ملاقات های زیادی با شهبزاده عنایت‌الله و شهبزاده امان‌الله صورت گرفته و قراریکه مهند راپرتاب در کتاب خود می نویسد : شهبزاده گان مذکور بدیدن وی د رباغ بابر محل اقامتش می رفتند (...)) (۲).

هچنان سردار نصرالله خان علاوه ازینکه در رهایی محصلان هندی رول مهم داشت يك مقدار پول را غرض مصارف یو میه محصلین مهاجر که عضویت حکومت موقت را حاصل کردند تعیین و مقرر کردند)) (۳). و نیز به این ترتیب سردار نصرالله یکنعداد زیاد هندیان و افغانهای سرحد آزاد که درین جاگز د هم جمع شده بودند و به اثر رهنمایی سردار نصرالله به فعالیتهای جدی پرداختند . (۴).

به قول عبیدالله سندی شخصیت دیگر حکومت حبیب‌الله سردار-

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۹۴

۲- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ص

۹۷-۹۸.

۳- همان اثر، ۱۲۳.

۴- همان اثر، ص ۱۳.

محمّد نادر خان بود که مسوولیت سرپرستی هندوستانی ها را به عهده داشت او به هر مشکل ماسرسیده گی میکرد ، او این خلعتش را اظهار میکرد و نه به طمع آن بود که ما او را ستایش نمایم ... او به معاشرت هندوستانی علاقه داشت . (۱)

از طرف دیگر اعضای حکومت موقت حین اجرای فعالیت های شان بعضاً تحت فشار و مشکلات حکومت حبیب الله نیز واقع گردیده اند و آن به این ترتیب :

بعد از اینکه حکومت موقت هیات سه گانه را جانب روسیه ، ترکیه و ژاپان گسیل نمود. از جمله هیات اولی با نتایجی وارد کابل شد و اما دوگروپ هیات های دیگر در حین راه از طرف انگلیس دستگیر و نتیجه آن شد تا انگلیس بر دولت افغانستان اعتراض نماید و سبب شد تا حکومت امیر حبیب الله تا دست شیخ محمد ابراهیم و مولوی محمد علی را که مدرسین مکتب حبیبیه (عضو حکومت موقت هند) بودند از کار بگیرد و نیز عزیز احمد برادرزاده مولانا عبیدالله سندی را که متعلم مکتب حبیبیه بود از مکتب اخراج نماید .

به قول مولانا عبیدالله ... « موقعیکه مولوی منصور انصاری از افغانستان جانب باغستان روانه شد ... بعد از آن ما را به اول رمضان (۱۳۳۵) به یک مکان تنگ آوردند و بندی کردند ، چنانکه در یک اطاقی که گنجایشش بیش از ده نفر رانده داشت (۲۵) تن ما را به آن انداختند مگر محافظت ما بدوش سردار سپهسالار نسا در خان بود که او با ما توجه زیادی نمود و حتی به خیمه ما تشریف می آورد بعد از چند وقت محافظت ما بدوش مستوفی الممالک سپرده شد که ما تحت مواظبت سیف الرحمن (هندی) در خانه مستوفی بسر می بردیم .
رفقه های ما آنقدر در محافظت شدید کوتوال قرار داشتند که

حتی يك تن از اعضای ما به اسم رحمت علی ذکریا تصمیم بر فرار گرفت ، من ترسیدم که الزام فرار او بالای دا عاید نشود بناء از روی ((تدبیر سنجیدم)) و از سیف الرحمن خواهش نمودم تا او را بجای دیگر ببرند ... همان بود که رحمتعلی ذکریا از ما جدا ساخته شد ... همان بود که مذکور از حبس گریخت و بعد از انقلاب روس به بخارا رفت .

محمد سرور می نویسد : بعد از فرار ذکریا سخت گیری بالای ما زیاد شد و پهره سختتر گردید . در سنه (۱۹۱۸) که ما در کوجه بد بوی زنده گی می کردیم درین وقت جنگ عظیم به پایان رسید حکومت عثمانیه شکست خورد و قتیکه خبر متارکه به کابل رسید، مستوفی الممالک مولانا عبیدالله را پیش خود خواست و به استهزا پرایش گفت : ((اینه ترکی تمام شد) به این سخن مولانا رنجیده شد که بیان رنج او در پنجاه از حدود امکان خارج است . (۱)

یکی دیگر از نمونه های که اعضای حکومت موقت تحت فشار حکومت حبیب الله قرار داشتند متذکر میشویم : (در جون ۱۹۱۷) سید علی عباس بخاری از پشاور هجرت کرد و به کابل رسید در پشاور در مخالفت با انگلیسها بسیار مشهور بود . در مسلمانان هندوستان از لحاظ جذبات قوم پرستی يك شخصی قابل قدر دانسته میشد او به داکتر انصاری مرحوم و مولوی محمد علی جوهر رابطه داشت به مولانا عبیدالله در دهلی ملاقات کرده بود و قتیکه به (جهت مشوره با حکومت موقت) به کابل آمده بود ویرا حبیب الله نظر بند ساخت . نظر بندی وی از نظر بندی ما سختتر بود او تنها در یکخانه زنده گی میکرد ، برای او اجازه بازار رفتن نبود و نه کسی به خانه او

۱- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، ص ص ۹۳-۹۴.

۲- همان اثر ، ص ۱۰۱ .

رفته میتوانست . معلوم میشود که امیر افغانستان به اشاره انگلیسی بالای وی چنین نظر بندی را مقرر ساخته است ما يك دوبار به بهره دارهای خود رشوت دادیم و مهماندار اورا و ادا ساز ساخته تا که با وی ملاقات کردیم ... به سبب تنهایی و قید و بند حراس وی مختل شده بود. مولانا نیز يك بار به دیدن وی کا میاب شده بود که بدین وسیله او بسیار تسلی یافته بود .

او يك شخص ایمان دار و دردمند اسلام و شیرا بود و يك شخصیت حساس داشت ، حالات کنونی به عالم اسلام و نتیجه جنگ ترکیه به وی صدمه سخت رسانده بودند ... بعد ها به قول مولانا عبیدالله در عهد سلطنت امیر حبیب الله موقعیکه من با محمد ابراهیم مدرس مکتب حبیبیه مقابل شدم وی به من در باره تمام اراکین افغانیه معلومات مفصل داده بود ... وی در باره سردار نصرالله و نایب - لسطنه و سردار عنایت الله (معین السلطنه) صحبت نمود و در احیر این را اضافه کرد که پشت پرده يك قوت دیگر است که با بسیار سنجیده گی بمیان می آید و او سردار امان الله خان است ... موقعیکه ما با سردار امان الله خان ملاقی شدیم طوری بود که با یک شهزاده ایکه در آینده پادشاه میشود صحبت نمودیم . وقتیکه حبیب الله خان کشته شد در آن وقت ما در خانه مستوفی المالك نظر بند بودیم وزیر نظر مولانا سیف الرحمن بسر می بردیم ما از کار های مولانا سیف - الرحمن چشم پوشی می نمودیم ... ظاهرا با وی معا مته نیک می کردیم در چنین وقتی تکالیف زیادی به ما عاید شد مولانا سیف الرحمن نمی خواست که از احوال و حوادث روز با خبر شویم ، ولی پرنده های

هوایی بر شانه های ما نشستہ برای ما معلومات داد (۱) . یعنی اینکه ((شہزادہ امان اللہ از طریق مختلف کمک می رساند)) (۲) به قول مولانا عبیداللہ کی می گوید : ((وقتیکہ بہ جلال آباد رسیدیم در یک ہفتہ در دہات گشت و گذار نمودیم وقتیکہ اعلیحضرت امان اللہ در کابل پادشاہ شد او ما را از جلال آباد خواست و ہمینکہ بہ نزدش حضور یافتیم خندہ کنان فرمود : راضی ہمان ہستم . کہ منظور وی اشارہ بہ صحبت های قبلی میان ما و خودش بود)) (۳) .

- ۱- محمد سرور کاتب ، ہفت سال در سفر ، ص ۱۰۱-۱۰۲ .
- ۲- سید سعد الدین ہاشمی ، نقش افغانستان در آزادی ہند ، ص ۱۱۴ .
- ۳- محمد سرور کاتب ، ہفت سال در سفر ، ص ۱۰۲ .

فصل سوم

سلطنت شاه امان الله و رابطه حکومت موقت در کابل

اول - سلطنت شاه امان الله فروری ۱۹۱۹ - ۱۹۲۶ :

((امیر حبیب الله شب پنجشنبه ۱۸ جمادی الاول (۳۳۷ هـ - ۱۹۱۹ م) از شکار گاه کله گوش به ضرب تفنگچه دار فانی را وداع گفت : برادرش سردار نصرالله خان در جلال آباد اعلان پادشاهی کرد ولی مردم افغانستان برای بازیابی استقلال و حفظ تمامیت کشور نهضت قهرمانانه نمودند و آزادیخواهان افغان فرزند دوم امیر فقیر سردار امان الله را به تخت نشاندهند.)) (۱)

دولت افغانستان بعد از جلوس امان الله خان به ده روزنامه ای (۳ مارچ ۱۹۱۹) به لار چلمغور نایب السلطنه هند فرستاد و گفت که بایستی در معاهده (۱۹۰۵ م) دولتین افغان و انگلیس تجدید نظر به عمل آید.

و افغانستان برای عقد يك معاهده جدید با دولت انگلیس با حقوق مساوی طرفین آماده است . دولت افغانستان منتظر نه نشست متعاقبا يك هیات سیاسی به اتحاد شوروی اعزام نمود و دولت شوروی هم مواد اتلامیه (۲۷ مارچ ۱۹۱۹) به حیث نخستین دولت جهان استقلال افغانستان را شناخت (۱) .

((به مجرد اعلان استقلال افغانستان در (فبروری ۱۹۱۹) سو- قیات کابل در اپریل سال مذکور به استقامت سرحدی هند با آنکه هنوز حرب اعلان نشده بودو سفرای دولتین در دهلی (سردار عبدالرحمن خان) در کابل (حافظ سیف الله خان) بقییم بودند و نخست در طول سر- حدات آزاد افغانی هزاران نفر افغان مسلح آماده جنگ گردیدند و متعاقبا رهبران مردم چون حاجی ترنگزائی و ملا چکنور از سرحدات آزاد وارد جلال آباد شدند .

اعلامیه های دولت افغانستان و مکاتیب شاه امان الله در تمام قشله های نظامی انگلیس درواری سر حدات دست بدست ملیشایشهای مسلح میگشت و همه از عقب جبهه برای حمله برسپاه انگلیس حاضر و آماده شد)) (۲) .

جنگ در سرحد آغاز شد :

((بعد از ختم جنگ و بعد از ارسال مرسول يك سلسله مکاتبات بین حکومت افغانستان و حکومت انگلیس هندوستانی بیاخره يك هیات که عبارت از علی احمد خان داوی بود وارد لاورپندی شد ... در نتیجه در (اگست ۱۹۱۹) معاهده صلح دولتین از طرف علی احمد خان

۱- میرغلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۷۵۶ .

۲- میر غلام محمد غبار ، افغانستان در مسیر تاریخ ، ص ۷۵۷ .

و هملتن کرانت در پنج ماده امضا شد ((۱)) که نتیجه آن به نفع انگلیس تمام شد .

((در اپریل (۱۹۲۰) جریده حریت هند فتوای عبدالهادی خان را منتشر ساخت که : آن مسلمانانیکه با اطمینان نمی‌توانند درهند باشند ازین کشور هجرت کرده به جایی‌روند که قوانین اسلام و خدمت به اسلام بوجه بهتری میسر باشد ، البته این جای مناسب هم افغانستان بود خصوصا که شاه امان‌الله درطی نطقی دروازه افغانستان را بروی سیل مهاجرین هندی باز گشود)) (۲) .

حکومت انگلیس بعد از تصفیه حساب با دولت انگلیس مشغول اصلاحات داخلی گردید . . . مردم همراهی دولت از ریفورمهای جدید استقبال کردند (((۳) و نیز امان‌الله به سفرهای متعدد در خارج پرداخت .

سر انجام تشنج اوضاع نظامی-سیاسی و انفجار اجتماعی (شورش بچه سقاو) باعث از بین رفتن دولت جوانان افغان گردید . شاه امان‌الله از سلطنت استعفا داد (۱۳ جنوری ۱۹۲۹ مطابق ۲۴ جدی ۱۳۱۷) حبیب‌الله کلکانی پسر عبدالرحمن خان با نیروی خود داخل کابل شد و لقب امیر حبیب‌الله غازی برایش داده شد . (۴)

۱- همان اثر ، ص ۷۷۴ .

۲- همان اثر ، ص ۸۰۱ .

۳- همان اثر ، ۷۸۶ .

۴- سید سعید الدین هاشمی، تاریخ نوین افغانستان ، ص ص

حکومت موقت هند در کابل و شاه امان الله (۱۹۱۹-۱۹۲۲) :

((وقتی که امان الله به پادشاهی رسید روابط سابقه خود را با حکومت موقت هند در کابل حفظ کرد و کمک های خود را از طریق امر پولیس مخفی خود با آنان دوام داد)) (۱).

به قول مولانا عبیدالله ((در وقت سلطنت شاه امان الله ما چند مدتی را در روشنی آن متقبل حکومت موقت را مشاهده کردیم که روز نه امید برای آزادی هند دست داده باشد. شاه امان الله آنقدر که با صف اول وزرای خود اعتماد می کرد در معامله خود با ما نیز چنین بود ما در مجالس خصوصی وی اشتراک می کردیم اما بمانند بزرگان قومی و خاندانی اش با ما احترام می گذاشت (۲).

((با رویکار آمدن شاه امان الله عبیدالله سندی خود را آزاد احساس کرد و حتی به مجالس خصوصی وی اشتراک داشت امان الله که مراسم فاتحه خوانی شیخ الهند را در کابل برگزار کرد راجع به محمود الحسن اظهار کرد مولانا محمود الحسن کاری را که آغاز کرده بود من آنرا به انجام می رسانم (۳).

جناب ظفر حسین بیگ در کتاب خود به نام (آپ بیتی) چاپ (۱۹۶۴) پرده از روی حقایق برداشته و می نویسد :

((امیر امان الله خان وقتی که بر سر اقتدار آمد به ملت و عساکر خود وعده داد که کشورش را از چنگال انگلیسها آزاد خواهد ساخت. درین زمان در هندوستان بدامنی بسود چنانکه در پنجاب به نسبت واقعات باغ جلیان والا شو و غلظه زیاد گردیده بود اما درین فرصت انگلیس

۱- همان اثر، ص ۹۴.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۰۳.

۳- همان اثر، ص ۸۶ و نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۱۴.

100-100

Government of the District of Columbia
Department of the General Services
1000 Maryland Drive, N.W.
Washington, D.C. 20004

Request for Proposals No. GS-100-100
Contract for the purchase of office supplies

The Department of the General Services is seeking proposals for the purchase of office supplies. The items to be purchased are listed in the attached schedule of items.

Proposals should be submitted to the Department of the General Services, Office of Procurement, Room 1000, 1000 Maryland Drive, N.W., Washington, D.C. 20004, on or before 12/31/71.

Proposals will be opened at 10:00 A.M. on the date specified above. The Department of the General Services reserves the right to reject any or all proposals and to award the contract to the proposer deemed to be the most advantageous to the Government.

The Department of the General Services is an Equal Opportunity Employer. Minorities and women are encouraged to apply.

For more information regarding this contract, contact the Office of Procurement, Room 1000, 1000 Maryland Drive, N.W., Washington, D.C. 20004.

Enclosure

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

يك دربار خاص را كه در آن شخصيتهاى مشهور افغانستان شريك داشتند دايرو درين مجلس نامه ايرا كه از هند آمده بود واقعاً قتل عام جاليان ولا باغ و ديگر طرفيان ها را بيان ميداشت قرائت نمود. مى گويند هر كلمه را كه ميخواند احساس همدردي نشان داده گزيه ميكرد. شاه امان الله در آن جمله بيان داشت كه استبداد در سرزمين برادر هند چه چيز را انجام داده است. توسط آنها ماكن مقدسه اشغال شده است، من از شما مى پرسم كه اگر براى جنگ مقدس آماده هستيد كمر هاى تان را ببنديد. كه وقت آن رسيده است از حاضرين مجلس غريو برخاست كه غزا - جهاد! (۱).

به قول محمد سرور كاتب: «امير عبدالرحمن و امير حبيب الله خان در عهد شان اجازه نداشتند تا مناسبات سفارتى با كشور هاى خارجه داشته باشنند در حاليكه شاه امان الله خان با انگليس ها به مبارزه برخاست تصميم گرفت تا با كشور هاى خارجه روابط سفارتى را قايم سازد، بنا عهده دوستي هاى مقيم كابل ببرد او خورد و هيأتى كه بروسيه بلشويك اعزام گرديده در آن هندوستانى ها نيز شامل آن بودند. (((۲) و از جمله شخصيت هاى برجسته يعنى صدر اعظم

حکومت موقت مولوی برکت الله در آن ستم داشت. برکت الله دربر قرائی مناسبات افغانستان و اتحاد شوروی نقش بزرگی را ایفا کرد در ماه می ۱۹۱۹ يك هیات افغانی بسر کردگی برکت الله به منكو رسیده او به حیث نماینده افغانستان به آنکشور فرستاده شده بود موصوف درین سفر خود را يك شنالیست آسیایی معرفی کرد آرزوی خود را در اخراج برتانیه از نیم قاره ابراز نمود و به این ارتباط

۱- فضل الدین توفیق، نقش افغانستان در جنبش آزادی هند،

ص ۴.

۲- محمد سرور كاتب، هفت سال در سفر، ص ۶۹.

۶۰

اعلان کرد که شوروی و نشنالینست‌های شوروی متحدین طبیعی اند. روزنامه اور اوزستیا در شمار ۶ ششم ماه می ۱۹۱۹ راجع به او نوشت: او به حیث یکی از اشخاص بسیا و مورد اعتماد امیر جدید و به منظور استقرار مناسبات دایمی با روسیه شوروی به حیث سفیر فوق‌العاده به مسکو فرستاده شد (۱).

((بعد از بسر اقتدار آمان شاه امان‌الله برای مولانا عبیدالله سفیدی یکخانه بزرگ و آرام داده شد همچنان بالای (ظفر حسین) و دیگر طالب‌العلماء نیز کدام قید و بندی نبود و در موقعیکه شاه امان‌الله علیه انگلیسها مقدمات جنگ را گرفت درین باره ظفر حسین در (آپ بیتی) می نویسد: مولانا صاحب عبیدالله و خوشی محمد خان، مشاوران صالح محمد خان مقرر شدند و به صالح محمد خان حکم داده شد که به مشوره مولانا عمل کند.

در سمت جنوبی وزیرستان، کوهات و گرم سردار محمد نادر خان خواست که من (ظفر حسین) را با خود به حیث مشاور ببرد ولی من جواب دادم و گفتم که این امر بعد از اجازه مولانا ممکن است. وقتیکه من این خواهش سپه سالار را به مولانا مشوره نمودم و او فرمود:

لازم بود که به جای این جواب تجویز او را قبول می کردی (((۲).

بنا با لشکر سپه سالار محمد نادر خان ظفر حسین صاحب نیز به محاذ جنگ رفته بود خود می نویسد:

سردار سپه سالار مراد خیمه خود جای داد و بالای من اعتماد زیاد داشت که من از او سپاس گذاری کردم ازین مهربانی که او نسبت به من داشت و رسوخ من در بین سر افسران افغانی نیز بیشتر

۱- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزاد ی هند،

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly unrecognizable due to low contrast and blurriness.

100-1000

تجاویز مولانا عیدالله عمل نکردند با آنها به تدابیر هندوستانی ها و جان نثاری های شان افغانستان آزاد گردید ولی افسوس است که هندوستانی ها هم نظیر برده ماندند، چنانچه قبلاً بود و بعد از این افغانستان حلیف جنگی قدیم خویش یعنی هندوستان را به همت خود شان واگذاشت بعد از آن انگلیسها چه نبود که بر هند و ستان نکردند و این به همه جهانیان معلوم است. ولی امانالله پادشاه مستقل شده تاج این کامیابی را بالای سر خود نهاد ((۱).

((بعد از آنکه شاه امانالله در کابل پادشاهی را منعقد ساخت و درین جلسه سردار سپه سالار محمد نادر خان به حضور شاه امانالله بود افسران نظامی و سرداران قبایل و آن کسانی را که در جنگ از خود شایستگی نشان داده بودند معرفی نمود و شاه امانالله هر یک را به حضور پذیرفته و به بزرگان شان خلعت، انعام و پول نقد داد. ظفر حسن گوید: سردار سپه سالار مرا به حضور امیر پیشش نمود و الفاظی را ادا نمود به این قسم: عمر این نو جوان کم است ولی او چنین بهادری و شهامت را از خود نشان داد که افسران را شرمند ساخته است او یک مسلمان مهاجر هندوستانی است ...

چند روز بعد از جنگ سردار محمد نادر سپه سالار به حیث وزیر حرب تمام قوای مسلح افغانستان تعیین شد و مرا امیر صاحب دروزارت خارجه مقرر کرد که به اثر سفارش وی (سپه سالار) سه چند معاش برایم داده میشد ولی متعاقباً سپه سالار به حضور اعلیحضرت پیشنهاد کرد و بلائیر مرا بخود به وزارت حربیه برد و به حیث سکرتر خاص خود تعیین نمود که من در آنجا به ترجمه اخبارهای انگلیسی می پرداختم. (۲).

۱- همان اثر . ۸۰.

۲- محمد سرور کاتب ، هفت سال در سفر ، صص ۷۱-۷۲.

به قول ظفر حسن: (موقعیکه سپه سالار در جلال آباد بحیث نایب الحکومه سمت مشرقی مقرر شد يك اخبار را به نام «اتحاد مشرقی» جاری ساخت من به حیث ناشر آن عهده دار بودم ولی نام خود را در تحت این اخبار مذکور نمی کردم زیرا وزارت خارجه افغانستان بنا بر این توافق (جدید) با انگلیس این شرط را بالایم قبولانده بود. مدیرمسوول اخبار ظاهر ابراهان - الدین کشککی يك ملای افغان بود که تعلیمات مذهبی را در هندوستان حاصل کرده بود و او زبان اردو را به طور شکسته، شکسته می فهمید و از دنیای اخبار هیچ اطلاعی نداشت فقط همینقدر میدانست که اداره اخبار را بدست خود گرفته و آنرا بچلانند در حالیکه همه بار بالای شانیه های من بود، این اخبار در ابتدا هفته وار نشر میشد و بعد در هفته دو بار به نشر میرسید بر علاوه ترتیب سر مقاله، ترجمه اخبار از انگلیسی وارد و نیز بدوش من بود سر مقاله های راکه من می نوشتم مجموعا در باره اتحاد مردم مشرقی بود که باید آنها متحد و متفق باشند و در برقراری امن ساعی باشند و زبانی راکه از ناحیه جنگ افغان را انگلیس بر جلال آباد وارد آمده آنرا تلافی نمایند. در اخبار خارجی اضافه تر در باره حالات هندوستان بود و در باره تبلیغ و شکست ترکها در جنگ در نتیجه جنگ اول جهانی قومی مضامین به نشر می رساندم از نشر اخبار چند هفته گذشته بود که بتا ریخ (۱۶ مارچ ۱۹۲۰) متحدین یعنی برتانیه، فرانسه و غیره بر استانبول مسلط شدند... که در يك حمله (۲۱) هزار عساکر ترك به شهادت رسیدند، این خبر برای من مبالغه آمیز تلقی شد ولی آنچه برای من گفته شده بود که انگلیسها به دارالخلاقه ترك حمله نموده و در شهر قتل عام را بر انداخته و غارتگری را آغاز نموده و خلیفه المسلمین را زندانی نموده و جویهای خون در شهر جاری شده است.

من بالای این خبریک مضمون نوشتم و مردم قبایل را تحریک نموده به جهاد واداشتم از اثراتش را این مضمون در مردم سرحد نفرت و دشمنی شدید علیه برتانیه آغاز شد. احتمال داشت که وزیر وافریدی بغاوت کنند، بنابراین انگلیسها سخت اعتراض کرده و از وزارت خارجه خواهش کردند که این اخبار را از نشر بازدارد اما سپه‌لار محمد نادر خان اخبار را از نشر بازنداشت ولی مرا از ایدیتری یا ناشری آن دور کرد (۱)

« جناب ظفر حسین نگاشته است که درین وقت افغانستان کدام نقشه منظم نداشت که از آن در مکاتب و دفاتر کار گرفته شود، وی به تقاضای سپه سالار یک نقشه رنگین را ترتیب نمود و موقعی که این نقشه باید به چاپ می‌رسید ظفر حسن به ترک کابل مجبور شد و آن نقشه فایده نماند.

یکنفر رفیق خلیفه حسن الله نواز خان نام داشت که او هم همراهی وی در ۱۹۱۵ از لاهور گریخته به کابل آمده بود و مولانا عبیدالله ویرابه سردار هاشم خان سپرده بود مثلیکه ظفر حسن را به سپه سالار نادر خان تسلیم کرده بود. در محمد هاشم خان از کار الله نواز آنقدر خوش بود که ویرا از خود جدا نمی‌ساخت.

ظفر حسن از یک هندو ستا نی دیگر بنام داکتر عبدالحفیظ نام می‌برد که برادر وکیل میا عبدالعزیز بود که فارغ‌علیگر بود و در رشته استخراج معدن به انگلستان رفته و از آنجا در جرمنی داکتری کیمیا را بدست آورد، بعدا به امریکا رفت و در آنجا به حیث محقق کیمیا کار کرد و در سنه (۱۹۱۴) او را انور پادشاه به ترکیه دعوت داد و وی آنجا رفت و انور پادشاه عبدالحفیظ را جهت آموزش و تعلیم باروت سازی و سایر مواد انفجاریه به جرمنی اعزام داشت از آنجا واپس آمده تا (۱۹۱۸) در ترکیه و بعد تا (۱۹۲۰) در کارخانه جات

کیمیا در آستریا کار می کرد، جمال پادشاه (که ذکرش در بحث روابط حکومت موقت با ترکیه می آید) توسط دکتر عبدالحفیظ به کابل رسیده بود (۱). «بعد از معاهده منصور و معاهده بادا پس در حکومت جدید افغانستان کسای نی بر روی کار آمدند که بطرف انگلیسها میلان داشتند، چنانکه به مخالفتها علیه مولانا و دیگر هندو ستانهای خدا پرست آغاز گردید» (۲). بنیاد سیاست و موقوف دولت اما نی در سازش کاری با انگلیس در مقابل فعالیتهای اعضای حکومت موقت و سایر هندیان رویه سردی را در پیش گرفت چنانکه کتاب هفت سال در سفر از قول مولانا عبیده انله می نگارد:

« .. در سال (۱۹۲۱) در هندوستان گرفتار یهای رهبران مسلمان عملی گردید و این وقت در حقیقت مصادف بود با آن زمانیکه سردار محمود طرزی در راس یک هیات وارد هندوستان شده بود... ظفر حسن می گوید:

وقتی که من از جلال آباد به کابل آمدم دستگیری بسیاری از رهبران مسلمان را شنیدم متأثر گردیدم مولانا علت گرفتار یهای مذکور را این طور بیان داشت: سردار محمود طرزی قبل از اینکه به منصوری رهسپار شود اسمای بعضی از دوستان و رهبران مسلمان در هند را از من پرسید و بنیاد داشت کرد و نیز نامه های عنوانی آنها از من گرفت بعدا برای من چنین وانمود کرد که اگر با انگلیس به یک موافقه نرسیم توسط همین مردم بغاوت برآه انداخته شود.

وقتی که هیات واپس به کابل مراجعت کرد مو صوف بمن در باره نامه ها چیزی نگفت که وی آن نامه ها را رسا نده یا خیر؟ یا اینکه آنها را

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر صص ۱۱۰ - ۱۱۱.

۲- همان اثر، صص ۱۳۲.

واپس به من مسترد نماید. من هم از روی نزاکت در باره نامه ها از محمود طرزی چیزی نه پرسیدم ولی از شاگردش عبد الهانی داوی که باوی درین سفر همراه بود پرسیدم او یک جواب گنگ برابم ارا به کرد و از جوابش برابم شبهه شک پیدا شد، به این معنی که هیات مذکور برای اینکه در مذاکرات با انگلیس بعضی امتیازات را کمایی کنند نامه مرا به انگلیسها سپرده است که بدان وسیله دوستان من در هندوستان گرفتار شدند و بالای آنها اتهام غداری و خیانت بر حکومت انگلیسی هندو سازش با حکومت دیگران زده شده است. (۱))

در باره تغییر روابط حکومت امانی با اعضای حکومت مولانا عبیدالله در یاد داشت خود نگاشته است: ((من از اعلیحضرت افتتاح یسک یونورستی را در کابل تقاضا نمودم سفیر بر تانیه، وزیر خارجه افغانستان محمود بیگ طرزی را راضی ساخت که افتتاح این یونورستی داده نشود.

جناب ظفر حسن در آب بیتی خود می نویسد: مولانا پروگرام این یونورستی را آماده ساخته بود و آنرا به محمود طرزی سپرد و او وعده کرد تا منظوری آنرا از شاه حاصل نماید بعد از امضای معاهده ۱۹۳۱ مولانا بی هم اسرار مینمود تا ایجاد این یونورستی منظور گردد وی (ظفر حسن) ادا می دهد که بجای این یونورستی یک مکتب ابتدا ئیه به اجازه سردار سپه سالار در علی آباد افتتاح شد که مصارف آن از ملکیت سپه سالار که نسبت فداکار یهایش در جنگ از طرف دولت صاحب شده بود پرداخته میشد.

ظفر حسن بعد از انجام کار خود در وزارت حربیه درین مکتب درس میداد بنا این مکتب به اساس خوب استوار گردید... ولی در سرمای سال ۱۹۲۱ - ۱۹۲۲ عایدات معینه برای مصارف مکتب کفایت نکرد از اینرو مولانا برای تامین آن از سفارت روس کمک خواست.

مساله ديگر اينست كه ظفر - رحسن ميگويد : وزارت خارجۀ افغان -
 نستان به خاطر مولانا بر ضد خوشي محمد به كدام كار يا تهديد نپرداد -
 خت. اگر مولانا نمى بود حكومت افغانستان وى را از افغانستان خارج
 ميكرد و يا در قيد مى انداخت. (۱).

بهر حال مكتبى كه به كمك سپهسالار تا سپس شده بود، در قلعه
 على آباد موقعيت داشت و زبان اردو در آن تدريس ميشد كه
 مسئوليت آنرا مولانا بدوش گرفته بود. طرفداران انگليس در اين
 مكتب (بر ضد اصول تدريس هندی) محصلين را تحريك نمودند. و نتيجه
 آن شد تا محصلين آن اعتصاب بنمايند از بن لحاظ مكتب مسدود شد.
 تمصيل اين واقعه را ظفر - رحسن اين طور شرح ميدهد :

در افغانها اشخاص صاف - برسوخى وجود آمد، بود كه به
 ظاهر دم از قوم پرستى مى زدند و لى در اصل عروسك هاى دست
 انگليسى بودند اين اشخاص به ظاهر تحت احساسات ملي خود
 نمايى مى كردند و لى در حقيقت به اشاره انگليس سازش كاري خفيه
 را با اين قدرت استعماري شرح كردند و نسبت به اصول تدريس در اين
 مكتب پروپا گند ميكردند كه گويي مكتب على آباد كه زبان اردو در
 آنجا تدريس ميشود يك روز شكل پوهنتونى را اختيار خواهد كرد
 و لكچر هندوستانى در آن بر مليت افغانى غلبه حاصل خواهد نمود و
 روزى از لحاظ علمى محكوم هندوستان خواهد گرديد، از چنين اشخاص
 يكي هم عبدالمغنى خان سر معلم مكتب على آباد بود كه قبلا شاگرد
 تفسير قرآن نزد مولانا عبیدالله بود مغر ضمين ويرا وريب داد تا به
 حيث آله دست آنها عليه معلمين هندوستانى و زبان اردو دست
 به تحريكات زند كه بر اثر تحريكات مذكور محصلين اعتصاب نموده به

خانه های خود رفتند و وزیر معارف فیصله کرد که مکتب مذکور الی آمدن سپه سالار مسدود گردد (۱)

از تغییر سیاست حکومت اما نی در برابر اعضای حکومت مو قت مثال دیگر این است که در سال ۱۹۲۲ جمال پاد شاه به روس رفت درغیاب وی حکومت افغانستان با هیئت انگلیسی به امضای معاهده صلح رسیدو... آنها از دادن کارخانه باروت سازی به افغانستان انکسار کرده و حکومت افغانستان خواست تا این کار خانه را خود بسازد چنانچه این حکومت داکتر عبدا لحفیظ را برای خریداری ماشین به ارو پا اعزام نمود، وی در سال ۱۹۲۱ به جرمنی رسید نماینده مقیم افغانی در جرمنی گفت که سفارت افغانستان دور ساخته شد زیرا از مخا پول ندارد، این یک بها نه بود و به همین سبب بود که حکومت افغانستان معاهده صلح با انگلیس را امضاء نموده بود بناء به تاس می از آن داکتر عبدا لحفیظ از افغانستان دور ساخته شد زیرا از مخا لفین سه رسخت انگلیس بود شاید انگلیسها با افغانها به آن موا فقه رسیده بودند که آهسته آهسته مخالفان انگلیس را از کابل اخراج نماید.

(۲)

((بدین ترتیب دولت افغانستان می خواست از داکتر عبدا لحفیظ و سایر اشخاص مانند آن گریبان خود را رها سازد و اکنون نوبت به مولانا عبیدالله سندی و دیگر مجاهدین آزادی رسیدو این هم از آن جهت در نظر گرفته شده بود که انگلیسها به شاه امان الله گفتند که انسان سلطنت او را تخریب نمی کنند مشروط بر اینکه از فعالیت های افغانستان در نیم قاره هند جلو گیری شود... بنا دولت امانی مجبور شد که دامنه فعالیت های شان را مسدود سازد.)) (۳)

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۱۲۳ - ۱۲۴.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۱۲۱.

۳- سید سعدالدین ها شمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص

((به قول مولانا عبیدالله سندی: وقتیکه اعلیحضرت کار حکومت مو-
قت را توقف داد کمیته کانگرس کابل را بنا نهادیم که روح و روان آن
نور محمد بود که آمر کمیته کانگرس ما بود و سکرتر آن داکتر انصاری
بود این اولین کمیته می بود که در خارج از امپراتوری انگلیس در خارج
تاسیس گردیده بود.)) (۱) که تفصیل آن در بخش فعالیت‌های حکو-
مت وقت در هند می آید.

مولانا عبیدالله میگوید در ایام آخری زنده گی مادر کابل مولانا
محمد علی و مولانا شوکت علی و مولانا حسین احمد در زندان بودند
و تجویز جدایی رفقای ما از طرف سلطنت امانی گرفته شده بود. (۲)
((خلاصه اینکه مولانا در نتیجه نهایی متوجه شد که انجام فعالیت
های تعلیمی و سیاسی او در افغانستان ناممکن گردیده بناچار راهی
نداشت بدون آنکه افغانستان را ترک کند.

ظفر حسن می گوید بعد از اینکه حکومت افغانستان از دادن اجازه
در تاسیس پوهنتون به مولانا - اجواب رد داد برای وی فقط دو راه
باقی مانده بود یا در افغانستان باقی مانده از سیاست دست بردارد که
این طریق مرادف به مرگ سیاسی وی خواهد بود یا اینکه افغانستان
را ترک بگوید و به جای دیگر برای پیشبرد مرامش بسر برود و از آنجا
بر ضد انگلیسها کار خود را ادامه دهد. درین مورد مولانا قرینا یک
سال غور نمود و بعد از به این فیصله رسید که از افغانستان برود و به
مملکت اسلامی ترکیه رهسپار شود (۳) مولانا مو قعیکه تصمیم رفتن
خود را از افغانستان اتخاذ کرد بان همه مسایلی که به آن برخورد
محبت و غلایقی که نسبت به افغانستان داشت چنین ابراز میکرد:

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۰۵.

۲- همان اثر، ص ۱۰۶.

۳- سید سعیدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص

((اگر آینده رفقای جوان من در مقابل من نمی بود و برخی از فعالیت های حکومت موقت باعث شکست من نمی گردید شاید من را ضعیف نمی شدم که از حدود سلطنت اعلیحضرت بروم)) (۱)

رفتن مولانا به ترکیه از راه ایران ناممکن بود زیرا در آن زمان روسیه انگلیسها در آنجا زیاد بودند بناء تصمیم گرفت که از راه روسیه به ترکیه سفر نماید مولانا و همراهان وی در اکتوبر (۱۹۲۲) از کابل روان شدند حکومت افغان بر اساس مصلحت های خصوصی تا سرحد اتحاد شوروی با ایشان همکاری و همراهی نمود و آنها را سالم از سرحد عبور دادند اول به بخارا وارد شدند و از آنجا به تاشکند رسید و بتاريخ (۱۰ نوامبر ۱۹۲۲) به مسکو مواصلت نموده بالاخره در (۱۹۲۳) به استانبول رهسپار گردید مصادف با ختم کار حکومت موقت در کابل مهندراپراتاب و برکت الله در فعالیت های آزادی خواهی در دنیا معروف بود، از جمله مهندراپراتاب چند بار دیگر نیز به کابل سفر نمود.

۱- فعالیت حکومت موقت هند در سرحدات آزاد در داخل هند :

همینکه شاه امان الله رویکار آمد این وجیبه پیش آمد تا اتحاد و همبستگی بین حکومت موقت هند و دولت امانی تحکیم بیشتر یابد، زیرا آنها تاریخ مشترک داشتند و درین جنگ دشمن شان نیز مشترک بود، بنا جهت آزادی کشورهای شان لازم و ملزوم یکدیگر بودند و برای این منظور فعلاً نیت های مشترک را به سرحدات قبایل آزاد و داخل هند بر راه انداختند چنانکه با اعلان استقلال افغانستان رهبران مردم از داخل افغانستان و سرحدات آزاد چون حاجی ترنگزایی که عضویت حکومت موقت را نیز دارا بود از سرحدات آزاد وارد جلال آباد شدند و به ایمن ترتیب آنها در سرحدات آمده گی نظامی برای مقابله با انگلیس را

گرفتند و بر علاوه در چنین شرایطی بود که شاه امان الله به مولانا عبید الله سندی اجازه داد که مردم هند را از حملات آبنده افغانستان با خبر سازد و آماده علیه انگلیس سازند چنانکه مولانا اعلامیه های مبنی بر اتحاد حکومت موقت و لشکر یان افغانی را که برای آزادی هند علیه انگلیس اقدام می نمایند ذریعه اعضای حکومت موقت در پنجاب فرستاده و تکثیر نمود که ذکر آن گذشت.

به این ترتیب (در اواخر اپریل ۱۹۱۹) در سرحدات آزاد هیجان ملی پدیدار گردید در شهر پشاور کمیته سی و دو نفری بانصدا اعضای انقلابی متشکل و بر محور نماینده افغانستان میرزا غلام حیدر خان در (پس پسته خانه افغانی) بگردش افتاد و در ماه می در اطراف پشاور قیامهای مسلح بر ضد انگلیس به عمل آمد اعلامیه های دولت افغانستان و مکاتیب شاه امان الله خان در تمام قشله های نظامی/انگلیس در طول سرحدات دست بدست ملیشاهای مسلح می گشت و همه از عقب جبهه بر سپاه انگلیس حاضر و آماده میشد

همینطور از نیمه اپریل نعره آزاد یخواهی و مبارز طلبی افغانستان در سرا سر کشور پهناور هند چنین طنین انداخت و در لاهور مردم قیام کردند ... و در دو خط آهن عمده از دهلی تا لاهور شور شمای سختی پدیدار شد تا آنکه حکومت نظامی اعلام و سرکوب گردیدند. در کجرانواله بر خاستند و کلیسای مسیو نری و استیشن خط آهن را آتش زدند در وزیر آباد مردم به استیشن های مهم انگلیسی حمله می کردند و زد و خورد های زیاد بین مردم و حکومت انگلیس به عمل آمده البته انگلیس توانست با اسلحه و با عساکر این مردم ستم یده و غیر مسلح و پراکنده با شلشت و فشار برخورد نماید. معینا مردم هند در طول راه های خط آهن از بمبئی تا پشاور دست به فعالیت ضد انگلیسی و تخریب ایستگاه زیل زدند و حتی در بین دهلی و بمبئی قیامهای شدید

مردم در احمد آباد به عمل آمدو دردهلی حوادث ضد انگلیسی‌پد -
 بیدار گردید. (۱)

همان طور یکه گفتیم به اساس اشتراك مساعی که بین حکومت
 امانی و حکومت موقت موجود بود اعضای حکومت موقت با نیاقت و
 شایستگی های تمام وقابل ستایش در جبهات سه گانه لشکر یان افغان
 جان نثار انه اشتراك ورزیدند تا کسب استقلال افغانستان جمله
 سنگر را ترك نگفتند و لی با خاتمه جنگ در نتیجه معاهده که میان انگلیس
 و حکومت افغان صورت گرفت دیگر افغان نستانان از جمله
 مستقیم سرحدات آزاد باز داشته شد ولی با آنهم اعضای هیئت تماس های
 شان را با مجاهدین سرحدات آزاد کما فی المسابق حفظ نمودند.

((ظفر حسن عضو حکومت موقت میگوید: من وقتیکه با سپه سالار
 نادر خان (حکمران سمت شرقی) در جلال آباد بودم به منظور تحریک
 در هندوستان یک رساله ای ترتیب نمودم تا بدین وسیله مردم را بیشتر
 بر ضد انگلیس بشورانم ولی هر بار یکه به این کار اقدام کردم رساله
 از طریق مرده می که حریض پول بودند بدست انگلیسها می رسید. بهر
 حال انگلیسها بالای حکومت افغانستان اعتراض کردند که بنابراین
 آن وزارت خارجه افغانستان مرا زجر و تو بیخ نمود. (۲)

همچنان ظفر حسن در جای دیگری می نویسد: ((موقعیکه انگلیسها و
 متحدینش بر ترکیه حمله کردند و قتل و قتال و غارتگری را در آنجا
 براه انداختند من بالای این خبریک مضمون نوشتم و آنرا در اخبار
 اتحاد و ترقی جلال آباد بچاپ رساندم تا مردم قبایل را تحریک
 و به جهاد وا دارم، چنانکه همین طور شد و از تا ثیر آن در مردم سرحد
 نفرت شدید و دشمنی سختی علیه انگلیس ایجاد شد و احتمال داشت

۱- میر غلام محمد غبار، افغانستان در مسیر تاریخ، ص ۷۵۷.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال درسفر، ص ۷۳.

که وزیری و افریدی بغاوت کنند بنا برین انگلیسها بار دیگر به حکومت افغانستان احتجاج نمود و از وزارت خارجه افغانستان خواست تا این اخبار را از نشر باز دارد. (۱).

قرار یکه مهند را پراتاب در کتاب خود می نویسد: در جریان اقامت خویش در افغانستان در زمان شاه امان الله يك تعداد زیاد مقالات (به منظور آزادی هند) در جرایدهندی به نشر می رسا ندم که حتی بعضی آنها دو باره به چاپ رسانیده شده بود، از جمله زمینداورو اخبارهای کاپنتور - لاهور و امرتسر (۲).

ظفر حسن می گوید: شاه امان الله به سردار سلیمان (پسر کاکای نادر خان) که امور مصارف را به عهده داشت هدایت داد تا جهت تدریس مکتب حبیبیه يك استاد از هند بخواهد و مقرر نماید، چنانکه پرو- فیسور محمد حسین پنجا بی برای این منظور به کابل آمد و تاچندی در مکتب حبیبیه تدریس می نمود ولی خوشی محمد از جمله اعضای حکومت وقت که بحیث طرفدار کمو نیزم بودو یرا تحت تأثیر خود آورد و به او هدایت داد تا به پنجاپ رفته اخبار پیرا مون این نظریات کمو نیستی رادر هند بخش نماید بناء پروفیسور حسین محمد از وظیفه خویش از مکتب حبیبیه استعفا داد و به پنجاپ رفت و در آنجا يك اخبار هفته را بنام انقلاب در سال ۱۹۲۲ پیرا مون کمو نیستی به نشر رساند ... هنوز مدت کم از پخش این اخبار گذشته بود که مورد عتاب انگلیس قرار گرفت... **وبعدا پرو فیسور غلام-**

محمد حسین و چند نفر دیگر رازندانی نمودند (((۳) در حقیقت پخش این اخبار با نظریات کمو نیستی تأثیر خود را در مبارزات هندوستانی هابجا گذاشت و نیز قابل یادآور یست که: ((عبیدالله سندی گذشته

۱- همان اثر، ص ۷۵.

۲- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۰۳.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال درسفر، ص ۱۲۴-۱۲۵.

از فعاليتهاى ديگرش در كابل يك گروه از هندیان را از كابل به هند فرستاد تا در بين كارگران، دهقانان، محصلان و روشنفكران يك جنبش را ايجاد كنند.)) (۱)

همچنان قبل از اينكه كار حكومت مؤقت هند در كابل از طرف شاه امان الله متوقف ساخته شود اعضاى اين حكومت تصميم گرفتند تا به منظور ارتباط با مسلمانان هند اولين كميته كانگرس ملي هند را در خارج از امپراتورى انگليس ايجاد نمايند ... عبيدالله توانست كه در كابل عضويت كانگرس ملي تمام هند را حاصل كند و يكي از تبليغات چيان آن گردد در (۱۹۲۲) او يك شاخه اى از كانگرس را در كابل اساس گذاشت و خودش رياست آن را به عهده داشت اين نخستين شاخه كانگرس خارج از سرحدات امپراتورى بر تانيه بود درين كميته داکتر نور محمد كه كاندې كانگرس او را خوب ميشناختند سهم فعال داشته چنانچه لقب روح روان كميته را به خود گرفت داکتر انصارى (عضو حكومت مؤقت) يكى از دوستان صميمى عبيدالله محسوب ميشد سكرتري اين كميته بود و از طريق او بود كه الحاق و توان صلبيت كميته كانگرس كابل به دفتر آل انديا نشنل كانگرس به سهولت صورت گرفت. (۲).

مولانا عبيدالله سندی كه پس از تاسيس كميته كانگرس عازم

۱- سيد سعدالدین ها شمى، نقش افغانستان در آزادی هند،

۲- سيد سعد الدین ها شمى، نقش افغانستان در آزادی هند، ص

شوروی و بعد در سال ۱۹۲۳ به ترکیه رفت و بالاخره در سال ۱۹۳۹ به هند رهسپار شد ... طوریکه جواهر لعل نهرو در اتوپایو گرافتی خود او را توصیف کرده می نویسد: او یک انقلابی هندی است که بیشتر وقت خود (۲۴) سال را در تبعید بسر برده و در مزاجت به هند عضو کانگرس ملی هند گردید و بار دیگر به فعالیت های سیاسی شروع کرد و به نوشتن کتب، مقالات، خطا به ها پرداخت ... (۱)

روابط حکومت مؤقت با کشور های خارج مصادف به سلطنت امان الله

الف - روابط با اثر کیه:

طوریکه می دانیم ((بعد از معزولی سلطان عبدا لحمید قدرت بدست حزب اتحاد و ترقی افتاد و در جنگ اول حکومت بدست این حزب بود که طلعت پاشاه به حیث صدراعظم، انور پاشا وزیر جنگ و جمال پادشاه نخست وزیر داخله و بعد بحیث گورنر علاقه های غرب امپراتوری عثمانی ایفای وظیفه مینمودند... موقعیکه در هند به حمایت ترک علیه انگلیس بغاوت شروع گردیده بود درین موقع هیاتی مرکزی از مولانا محمد علی جوهر و داکتر انصاری به اروپا سفر نمود و در آنجا داکتر انصاری به رهبران اتحاد و ترقی اطلاع داد که یکی از رهبران سه گانه اتحاد و ترقی چون طلعت پاشاه یا انور پاشا هوای جمال پاشاه به کابل (جائیکه مرکز فعالیتها ی حکومت مؤقت هند است) بیایند و تحریک مسلمانان را در هند تقوی و تسریع نمایند.

جمال پاشا در موسوم خز ان ۱۹۲۰ و به کمک داکتر انصاری به کابل آمد... ظفر حسن نگاشته است که با آمدن جمال پاشا مولانا برکت الله، مولانا عبیده الله را به وی معرفی نمود و ازین پس مولانا عبیده الله با جمال پاشا در تماس بود و او هدف آمدن خود را به مولانا پیمان داشته بود. (((۱).

((جمال پاشا خواست تا از اوضاع و اخبار داخل هند با خبر شود و یکنفر تعیین شد تا مجلات هندوستان را ترجمه نماید و نیز خود جمال پاشا در مدت بسیار کم توانست زبان اردو را بیاموزد و به این قسم خود را از اوضاع هند با خبر سازد متعاقباً یکنفر ترکی دیگر بنام عصمت بیگ از راه روس به کابل رسید و زبان انگلیسی را خوب می دانست و ازین سبب در کار جمال پاشا سهو لبت روی داد.)) (۲)

((ظفر حسن می نگارد: وقتی که جمال پاشا به کابل رسید درین وقت یکی هیات انگلیس به ریاست داپس نیز جهت مذاکرات مخفی متنازع فیه با افغانستان وارد شده بود و خواهش بزرگ این هیات آن بود که افغانستان را از دوستی با روسیه باز دارد و در عوض با انگلیس دوست بماند....

ظفر حسن علاوه میکند: جمال پاشا متقین گردید که اگر حکومت وی با حکومت افغانستان کمک بزرگ ندهد افغانستان از معاهده با انگلیس بر نمی گردد و روسها برای افغانستان ساختن کارخانه باروت سازی را وعده داد که با انگلیس بر معاهده صورت نگیرد جمال پاشا برای این منظور داکتر عبیده لطفی را از ترکیه خواست و همچنان جمال پاشا با او پس ملاقات نموده و او را تهدید نمود که اگر انگلیس با ترکیه صلح نکند... و بالای متصرفات وی از سرحد پامیر حمله

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۱۱۶-۱۱۷.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، صص ۱۱۸.

صورت خواهد گرفت و هندوستان از دست انگلیسها خواهد رفت و لی این موضوع برای انگلیسها بی مفهوم بود ...)) (۱).

((به قول ظفر حسن آمدن جمال پاشا در کابل بالای تحریک هندوستان کدام اثری نه نمود ولی او بجای این کار برای مدرن ساختن لشکر افغانستان و ارتقای سطح تعلیم و تربیه نظامی آنان مساعی خود را متوجه ساخت)) (۲).

((جمال پاشا در کابل به مشکلات زیاد مواجه بود اولاینکه بر ضد وی انگلیسها دسایس را بر او انداختند ثانیاً اینکه بزرگان سلطنت افغان با وی رقیب گردیدند، شاه امان الله را نسبت به وی بدبین ساختند .)) (۳).

((بالاخره جمال پاشا افغانستان را ترک نمود و در راه رفتن به روس توسط عمال انگلیس شمشید شد و از اشخاصی چون داکتر عبدا لحفیظ (که یک مبارز جدی و فعال هندوستانی و دشمن سرسخت انگلیس بود) قرار فوق‌گرایان خود را رها ساخت.)) (۴) و متعاقباً دولت امانی عبدا لحفیظ مذکور را نیز به بهانه خرید کارخانه باروت به جرمنی اعزام نموده و به این ترتیب دشمنان سرسخت انگلیس را پیشتر مانده از افغانستان خارج ساخت.

((نیز طوریکه قبلاً اشاره کردیم از تباط و اعضای حکومت وقت بعد از توقف شدن فعالیت‌های آن کمافی‌السابق با ترکیه جریان داشت چنانکه عیبه‌الله سندی بعد از ترک و شوروی در سال ۱۹۲۳ وارد ترکیه شد. (این سفر او طور مخفی صورت گرفت تا انگلیسها از آن آگاهی

۱- همان اثر، ص ۱۲۰.

۲- همان اثر، ص ۱۱۷.

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال درسفر، ص ۱۲۰.

۴- همان اثر، ص ۱۲۱.

حاصل نکنند وی مدت سه سال در ترکیه توقف کرد و پلان های آزادی هندو تحریک اتحاد اسلام می را می ساخت ... و کشور های اسلامی دیگر را تشویق میکرد تا با امپراتور یا لیزم غرب مجادله نماید ((۲)).

بدروابط حکومت موقت با اتحاد شوروی:

مولانا عبیدالله می گوید: ((در ابتدای حکومت شاه امان الله مناسبات حکومت موقت با اتحاد شوروی به اجازه و مصلحت امیرامان الله ایجاد گردید که در آن را جامهند را برآ تا ب سهم ارزنده را ایفا نمود شاه امان الله و مهند را برآ تا ب تجویز نمودند تا جوانان ما به روسیه رفت و آمد نمایند و قتی که در مسکو جماعت اشتراکی هندوستانی تأسیس گردید یک مرکز آن در تاشکند بود که رهبران مهند را برآ تا ب تعیین گردید که چند سال آنرا اداره مینمود (۲) این مناسبات پیهم تقوی به می گردید و مخصوصاً از لحاظ اینکه در سال ۱۹۱۸ خلافت اسلامی ترکیه از دست انگلیسها شکست یافته بود مولانا عبیدالله خود نیز به این نتیجه رسیده بود که برای آزادی هندوستان و عالم اسلام از چنگال آهنین انگلیسی غیر از اینکه به اتحاد شوروی مناسبات قایم و تقوی به گردد، راه دیگری وجود ندارد که درین صورت از اتحاد شوروی هر نوع کمکی درین راه بدست آمده می توانست.

بنام اعضای برجسته و فعال حکومت موقت بمنظور آزادی هند سمت فعالیت خود را بیشتر متوجه اتحاد شوروی ساختند که فعالیت بعضی از اعضاى حکومت موقت را ذیل بررسی می نمایم:

((مهند را برآ تا ب که از زمان شاه امان الله در صفحه جدید از فعالیت

؟ سید سعیدالدین ها شمسى، نقش افغانستان در مبارزه هند،

ص ۱۱۷.

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۰۶.

های خویش به اتحاد شوروی پرداخت چنانکه مو صوف در ۷ می سال ۱۹۱۹ همراه با پنچ تن از اعضایش برکت‌الله (چارایا) دلیپ سنگ این دونفر از اعضای برجسته و فعال انجمن انقلابیون هند در برلین بودند با لنین ملاقات کردند. ((۱))

((پراتاپ نقل میکند که لنین در آغاز گفتگو بزبان انگلیسی از آنان پرسید چه زبانی را ترجیح می‌دهند آلمانی، انگلیسی، فرانسه یا روسی؟

گفتگوها به انگلیسی انجام گرفت پراتاپ کتاب خود بنام مذهب عاشق ربه لنین هدیه گرد از قضا لنین این کتاب را خوانده بود و اعتقاد داشت که کتاب (تولستوی گرای) را تبلیغ میکند. ((۲))

((شخصیت اجتماعی و سیاسی هند ملاقات با لنین کبیر را در سال ۱۹۱۹ بزرگترین رویداد زنده گی خود می‌داند او در مقالات خود با رئیس حکومت شوروی آرزو برد تا شنا سایی حکومت موقت هند در کابل را برو سیه بقبولاند و کمکی در زمینه بدست آورد. حکومت شوروی بالاخره فیصله نمود که مهندرا پراتاپ شخصی نیست که با لای او حساب شود چه برای این کار او باید یک نفر انقلابی خون گرم با مفکوره های مترقی و از همه مهمتر به یک سازمان انقلابی مستحکم هند ارتباط داشته باشد تا تایید تمام خلقهای انقلابی را حاصل نماید، بنابراین یگانگی نتیجه من از یسن ملاقات آن بود که از مهندرا پراتاپ خواهش به عمل آمد که سفیر شوروی سواتز را تا کابل همراهی کند.

۱- سید سعد الدین‌ها شمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ۱۰۰.

۲- غفور اوف و کیم، لنین و جنبش‌های آزادی بخش ملی در شرق، ترجمه محمد اخوان، بخش سوم و چهارم کابل: مطبعه دولتی، ۱۳۶۲، ص

مهند را پراتاب همراه با سفیر شوروی از طریق هرات وارد کابل شد. متباً قوی اعضای هندی در کشور شوراها ماندند تا کار سازماندهی را بین هند، یان و آسیای مرکزی انجام دهند. مهند را پراتاب می نو یسد که درنوبت اول سفرش شخص درجه اول هیات ترک و جرمن را در هرات بازی میکرد در حالیکه درین سفر او بعد از دیپلومات شوروی سورترز نفر دوم بحساب می آمد همچنان وی علاوه میکند که او بود که هیات شوروی را به نحو شایسته به شاه امان الله معرفی کرد چه از وی چنین کاری آرزو برده شده بود درین نوبت مهند را پراتاب مهمان شخص پادشاه بود در قصر سردار نصر الله بود و با شس میکرد. (۱)

بار دیگر مهند را پراتاب با دو نفر از اعضای هندی خود از تاشکند به مسکو رفتند و در آنجا میرزا محمد یفتلی سفیر افغانستان درنمایندگی افغانستان محل رهایش برایشان تمهید دیده البته فرصتی است که (MN Roy) در شوروی در پی طرح پلان تشکیل قوای نظامی عرض حمله بدهند، از طریق افغانستان بود مهند را پراتاب زمینه ملاقات سفیر افغانستان و (MN Roy) را به نماینده گی افغانستان در مسکو در حالیکه خودش حاضر بود فراهم ساخت وی به مهند را پراتاب تو صیه نمود که به هند باز گردد در حالیکه برکت الله درین وقت نیز در مسکو بود وی پیشنهاد نمود و اصرار ورزید که نماینده به هند و استان اسیر برگردد.

پس مهند را پراتاب در اوایل ۱۹۲۲ با پاسپورت افغانی از شوروی به برلین رفت (۲) ازین به بعد مهند را پراتاب الی کسب

۱- سید سعداالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، صص ۱۰۰-۱۰۱

۲- سید سعداالدین هاشمی، نقش افغانستان در...، صص ۱۰۲.

استقلال هند به منظور فعالیتهای آزادی خواهی هند چندین مراتب به اتحاد شوروی مسافرت نمود.

((در جولای ۱۹۱۹ لینن نیز بار دوم برکت الله را با اعضای دیگر هیات هندی اش به حضور پذیرفت و در اواخر ۱۹۱۹ و در اوایل ۱۹۲۰ یک سفر تبلیغاتی درازمدتی در شهرهای ولگا انجام داده و از شهرهای دیگر شوروی نیز دیدن نمود و در نیمه دوم سال ۱۹۲۰ به سفر تبلیغاتی ناحیه کسپین، ترکستان (آسیای مرکزی) پرداخت. در رساله ای که بنام بلشویزم و اسلام که همراه کاظم بیگ نظر به تقاضای چیچرن وزیر خارجه بزبان دری نوشت و آنرا در بین آسیای مرکزی توزیع کرد برکت الله سوسیالیزم، مارکسیزم را در مفهوم بیت المال عام برای جمعیت دانست و تذکر داد که اسلام و بلشویزم هر دو نقاط مشترک دارند و از جمله آزادی و برادری در هر دو موجود است، او تأکید میکرد که امپریالیزم هنوز امیدوار است که خلفای مشرق زمین را در بردگی جاودانه نگهدارد. مابین صلح اتکا کسینیم و جهان را از بی عدالتی نجات دهیم. عبدالرب واجار یا که درین سفر با وی همراه بودند و در انتشار مفکوره بلشویزم در بین مسلمانان هند زحمت زیاد کشیدند و آنها را تشویق کردند که در عوض رفتن به ترکیه باید برای مفکوره بلشویزم در آسیای میانه کار کرد. (۱).

((طوریکه در بالا ذکر کردیم از به سراققتدار آمدن شاه امان الله به اجازه وی و به مصلحت مولانا عبیدالله و بعضی رفقای جوانش که به همراهی شوروی مناسبات را قایم نموده بودند مناسبات پیهم تقویسه میگردد. (۲))

۱- سید سعید الدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص

ص ۱۱۰-۱۰۹

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر، ص ۱۲۸.

((ازین جهت مولانا ی موصوف باین حکومت رابطه خویش را استحکام بخشید و برای آزادی هند از حکومت شوروی طالب کمک و همکاری شد چنانکه به این مقصد در سنه ۱۹۲۰ خود را به تاشکند فرستاد که در آنجا بلشویکها پوهنتون شرقی را ایجاد کرده بودند و در آنجا برای جوانان آسیایی برضد امپریالیزم تعلیم داده می شد و نظریات بلشویکی در آنجا تبلیغ میگردد)) (۱) دولت شوروی توسط (MN Roy) عبیدالله را در کابل ملاقات و امداد های مادی و معنوی مینمود، در مقابل عبیدالله لیدر های شوروی را از وضع هند آگاه می ساخت. ...

عبیدالله چینیکه تصمیم رفتن به اتحاد شوروی گرفت ده نفر از همراهان وی منجمله اقبال، مسعود، نور محمد، محمد علی، عبدالعزیز، سینات بنارجی، برادرزاده مولانا عبیدالله و دیگران نیز درین سفر شامل بودند آنان در دسمبر ۱۹۲۲ کابل را به مقصد شوروی ترک دادند مصارف این سفر از طرف دولت شوروی توسط محمد علی که نام اصلی اش احمد حسین و یسک کمو نیست سرسخت و مبارز داخلی در گروپ بود تادیه میشد (۲).

((عبیدالله سندی مدت هفت ماه در مسکو سپری کرد درین سفراز پندرانات صدرو رئیس جمعیت اشتراکی هندی مسکو که مرکز آن در تاشکند بود باز دید به عمل آورد در آنجا که حکومت شوروی از ذهن او احساسات ضد امپریالیستی مولانا به خود بی آگاه بود و ارتباط او با کانگرس ملی هند ثابت بود از او استقبال گرم نمودند و برایش زمینه مسایل را فراهم کردند تا به مطالعه سوسیالیزم علمی بپردازد در خلال

۱- محمد سرور کاتب، هفت سال درسفر، ص ۷۶.

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در ...، ص ۱۱۶.

اقامت هفت ماهه اش در مسکو عبیدالله موفق به دیدن لنین نگردید چه لنین در آن وقت مریض بود. ((۲))

همچنان درین زمان عبیدالله سندی با چیچرن وزیر خار جهشمو روی نیز ملاقات ها نمود ((ظفر حسن در (آپ بیتی) در باره ملاقات مولانا باستر چیچرن وزیر خار جه اتحاد شوروی آن وقت ذکر نموده است: این ملاقات در سال ۱۹۲۳ در هفته اول در عمارت وزارت خار جه صورت گرفت مولانا چهار بار با چیچرن ملاقات کرد. « (۲).

((ملاقات مولانا با چیچرن روی مصالح و آزادی هندوستان بودواز اتحاد شوروی درین زمینه طلب کمک شد تا از طریق افغانستان به کانگرس ملی هندوستان فرستاده شود.

چیچرن پرسید آیا این کمک مالی باشد یا مادی؟ مولانا جواب داد چون در کانگرس ملی هند در هندوستان اتحاد عدم تعاون را از طریق مسالمت آمیز در پیش گرفته اند بناء کمک نقدی باشد ولی الحال به کانگرس ملی هندوستان پانزده ملیون روپیه داده شود که البته این امداد نقدی دولت اتحاد شوروی حیثیت قرضی را خواهد داشت که بعد از حصول آزادی دین آنرا به شوروی ادا خواهد کرد

ظفر حسن مینگارد : که چیچرن گفت که در آن کمک قرض به هندوستان کدام اشکالی نیست و لیسضمانت رساندن این پول را از طریق دولت افغانستان به هند کی خواهد داد؟ مبدا دولت افغانستان در این معامله باز به دولت انگلیس مهابیونددوباز شمار امثل سابق از کشور خارج سازد بناء مولانا جواب داد که من ضامن این امر سپه سالار نادر خان را می دانم چیچرن در ملاقات سوم مولانا را مطلع ساخت که حکومت قبول دارد ولی سوال اینست که این کمک چطور از طریق افغانستان به

۱- همان اثر ، ص ۱۱۷ .

۲- محمد سرور کاتب، هفت سال درسفر ، ص ۱۳۶ .

کانگریس هند رسا نده شود؟ آیا با سپه سالار ناد خان تماس گرفته شود یا اینکه مولانا با رفقهایش روی این منظور واپس به کابل برگردند و یا اینکه به گفته مولانا این کار را از طریق ترکیه انجام دهم و اگر از آنجا میسر نشد به حجاز خواهم رفت و توسط حجاج پیغام خود را به هند وستان ارسال خواهم داشت.

بالاخره در ملاقات چهارم چیچرن به مولانا اطلاع داد که حکومت شوروی هردو تجویز شما را قبول دارد ... در ترکیه هر مقدار پولی که به آن ضرورت باشد از سفارت ترکیه بدست خواهند آورد. (۱))
ولی بعدا معلوم شد که پول مذکور برای کانگریس هند ضرورت پنداشته نشد و مولانا با اظهار تشکر آنرا مسترد کرد. ((عبیدالله سندى در اواسط جولای ۱۹۲۳ از مسکو به استانبول روانه گردید و در استانبول در ۱۹۲۴ مولانا با امضای خود و ظفر حسن در اردو انگلیسی يك منشور سیا سی را شایع نمود که در آن منشور عمیقا اثرات افکار سوسیالیستی به ملاحظه می رسید ، چنانکه در قسمت فوقانی این منشور چنین تجویز یافته است که به الفاظ ظفر حسن صا-حب چند مندرجاتی ازین منشوره قرار ذیل است:

تمام وسایل فواید عامه، ملکیت عامه مردم خواهد شد، ملکیت فردی و شخصی محدود خواهد شد، زمینهای فیودالها به ملکیت عام درخواهد آمد و نظام زمین داری منسوخ خواهد شد و تجارت خارجی بدست دولت خواهد بود و هندوستان حکومت متحده خواهد بود، هندوستان به ولایت هایی تقسیم خواهد شد که در آن يك زبان تلفظ شود و در آنجا يك رسم و رواج و یکنوع تمدن وجود خواهد داشت، از هر ولایت بعدا يك جمهوریت تشکیل خواهد شد که در پارلمان این جمهوریتها اکثریت دهقانان و رنجبران به حیث قوای مدافع مردم خواهند بود.

در مناسبات بین المللی چنین ذکر است : برای شکستاندن امپیر-
یالیزم و برای تاسیس حکومت های متذکره يك فدراسیون اروپایی
تاسیس خواهد شد که در آن شوروی نیز شامل باشد. (۱).

مولانا عبیدالله سندی در یادداشت تاریخی خود هفت سال در سفر
نگاشته است: ((مناسبات با اتحاد شوروی که توسط امان الله و مهندرا-
پراتاب پایه گذاری شده بود به تجویز ایشان جوانان ما به شوروی
رفت و آمد می کردند که از جمله داکتر خوشی محمد (به نام مستعمار
میرزا محمد علی) قبلادر ترکیستانت با میترا سنگ در وقت حکو-
مت تزاریه روسیه اعزام شده بود که از طرف حکومت موقت هند نامه ای
عنوانی تراز روسی با خود برده بود در طی آن از تزار خواسته شده
بود که دولت بر تانیه را مطالعه کند و برای ختم انگلیس در هندو-
ستان به این حکومت کمک نماید و بعد از انقلاب بلشویک وی باردیگر
به روسیه رفت و قتیکه به مسکو رسید عضو حزب کمونیست هندو-
ستان گردید و او بعد در کابل بحیث رابطه میان سفارت شو روی
و حکومت موقت (مولانا عبیدالله) بود. به قول ظفر حسن رهبران
شوروی در مسکو برای خوشی محمد گفته بود که وی در کابل با
سفارت شوروی رابطه داشته باشد و هر مقدار پولی که (برای فعالیت
حکومت موقت در کابل) ضرورت افتد آنرا از سفارت شو روی بد-
ست آورد.

مولانا می گوید ... وقتیکه شیخ محمد ابراہیم مدرس مکتب حبیبیه
بنابر اعتراض دولت انگلیس از طرف حکومت افغانستان مجبور به
ترک کابل شد همین مرزا محمد علی را رفیق خود ساختم من هر قدر
پیروزی را که در کابل و بعدا در روسیه بدست آوردم از مساعی جمیله
خوشی محمد بود و درین شکی نیست که اگر وی با ما همه دست نمی

شد ما کدام کار بزرگی را پیش برده نمی توانستیم ... ولی عضو
جماعت اشتراکی انقلابی در روس گردیده بود. (۱) او بود که
پرو فیسور غلام محمد حسین پنجابی را که به حیث مدرس مکتب حبیبیه
در کابل آمده بود تحت تاثیر افکار کمونیستی در آورده او را به
نشر اخبار بنام (انقلاب) در پنجاب تشویق نمود که ازین طریق تاثیرات
افکار کمونیستی در هند بیشتر گردید.

ج- روابط حکومت موقت هند با سایر کشورها.

عصر شاه امان الله زمینه خوبی را برای فعالیت اعضای حکومت
موقت هند در دور را دور دنیا مساعد ساخته بود، چنانکه شاه
امان الله در بهار ۱۹۲۰ مهند را پراتاب را به حضور خود در وزارت خارجه
طلب کرد هفت قطعه مکتوب را که عنوانی حکمرانان تبت، چین،
چاپان، سیام، ایالات متحده امریکا، جرمنی و ترکیه نوشته بود و با وسپرد
مهند را پراتاب می نویسد: حینیکه مشاهده کردم مکاتیب
مذکور در ابریشم و جرم پیچانیده شده است متعجب شدم. زیرا
قبلا چانسلر جرمنی به عین شکل مکاتیب خود را که عنوانی شهزاده-
گان هندی در ۱۹۱۰ بمن داده بود، من از موضوع به شاه گفتم، شاه
تبسم کرد و گفت: چیزیکه جرمنی انجام داده میتواند افغانستان نیز
به اجرای آن قادر است.

مهند را پراتاب علاوه میکند که شاه امان الله یک قطعه فتوی خود
را که به امضای وی مزین شده بود بایک قاب ساعت طلائی معه زنجیر
زرین آن بوی داده او را در آغوش کشید و باوی خدا حافظی کرد و او

مجبور شد که از طریق پامیرات به تبت، چین، جاپان و دو را دورجهان سفر نماید.

همینکه هیات افغانی بر ریاست مهندس راپرا تاب که تعداد شان به ۲۰ نفر میر سید سفر خود را آغاز کرد چند نفر از رفقای هندی وی وعده ای از افراد نظامی از جمله مجربدا لکریم آنا ترا همرا هی کردند، آنان داخل تر کستان چین شده و مکتوب غازی امان الله عنوانی رئیس جمهور چین را به ما موران سرحدی چین سپردند و در مقابل سندی از آنها حاصل کردند و لی ما موران چینی به ایشان اجازه نداد که از آن طریق به پایتخت چین بروند (مارچ ۱۹۲۱) بلکه تجویز کردند که از دروازه های شرقی داخل آن کشور شوند لذا هیات به تاشکند رفت و در قو نسلگری افغانستان بسر می بردند تا اینکه مکتوبی از محمود طرزی وزیر خارجه افغانستان حاصل نمودند که در آن را جمع به صلح افغانستان و بر تانیه تذکر داده شده بود، لهذا با او در مکتوب فوق و خلیفه هیات افغانی و بر ریاست مهندس راپرا تاب پایان یافت و معاشی را که برای هیات توسط غازی امان. امان الله داده شده بود دو باره مسترد گردید. (۱)

مهندس راپرا تاب در اوایل سال ۱۹۲۲ با پاسپورت افغانی از شوروی به برلین رفت و چندی در آنجا به کمک محمد ولی خان درنما-ینده گمی افغانستان اقامت گزید و در ضمن محمد ولی خان او را در سفر های سویس و ایتالیا خود همراه ساخت، بعداً به کمک محمد ولی خان ویزه جاپان گرفت و از طریق ایالات متحده امریکا به جاپان سفر کرد و در آنجا (بوس) یک شخصیت آزاد یخواه هند را ملاقات کرد پس از نشر یک مقاله را جمع به افغانستان و تسلط و نفوذ استعماری

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند. ص

در نیم قاره هند از جاپان و ارد پیکینگ شد و پس از طریق مغلستان به شوروی آمد، بعداً وارد افغانستان شد، امان الله او را به حضور خود خواست در حالیکه محمدولی خان نیز وجود داشت گذارشات سفر جاپان ویرا به دیده قسدر نگر است.

مهند راپراتاب از سال ۱۹۲۴ به بعد از افغانستان به مسکو رفت و در آنجا يك نوبت دیگر به سفردورادور دنیا شروع کرد نخست به بر- لین سپس به پاریس ۱۹۲۴ کلفورینا، نیویارک ۱۹۲۵ تو کیو (جنوری ۱۹۲۵) پیکینگ جولای ۱۹۲۵ و از آنجا وارد تبت شد در ۱۹۲۵ که در این سفر طو لانی خود مو فسق گردید که با مولانا برکت الله (صد راعظم حکومت موقت که او هم غرض فعالیت رفته بود) با مارکویبی کمرو لی (لیدر نگرو) داکتر رحمت علی خان ((اعضای پار تی عذر خانم سونیات سن «پان جان لام، قره خان سفیر شوروی در پیکینگ و یکتعداد دیگر باز دیده و ملاقات نماید.

خلاصه اینکه رفت و آمد مهندرا پراتاب از افغانستان به خارج و دورا- دور جهان و از خارج به داخل افغانستان چندین نوبت ادامه داشت و حتی در بعضی حالات منجمله مطبوعات شما نگهای در تا بستان ۱۹۲۵ م او را به اسم يك افغان کمو نیست (Rod) یاد کردند. ((۱)

طوریکه در بالا اشاره شد (مولانا برکت الله صد راعظم حکومت مو- قت نیز به منظور فعالیت های آزادخواهانه هند مصروف مسافرت در دورا دورد نیا بود او در اوایل ۱۹۲۷ در بر لین بود و با سفارت افغانستان تماس نزدیک داشت، موصوف در آنجا به مرض شکر مبتلا شد قبل از آنکه آزادی جنبش را ببیند جهان فانی را لیک گفت ((۲).

۱- سید سعدالدین هاشمی، نقش افغانستان در آزادی هند، ص ص

همچنان مولانا عبیدالله سندی بعد از اینکه از افغانستان بیرون
اتحاد شوروی و از آنجا به ترکیه رفت بعد از آنجا نیز مصمم به رفتن
مکه گردید این همان فرصتی است که کانگرس مسلمانان آنجا در مکه
دایر میشد، مسلمانان های سایر کشور های اسلامی در آن اشتراک
کردند مولانا عبیدالله چنان اندیشید که این بهترین فرصت است
که از تجارب دیدار های مسلم بیا موزند و از تجارب و نظریات خود
دیگران را واقف سازد، همان بود که از طریق ایتا لیا عازم مکه شد ولی
انگلیسها او را تعقیب و چنان موانعی برایش خلق کردند که او نتوانست
به وقت معینه در جلسات کانگرس مکه حضور یابد با آنها همین
ورودش بر مکه توانست با برخی از لیبرال های مسلمانان که تا هنوز
در آنجا باقی مانده بودند باز دید نماید و از احوال مسلمانان آنجا به خود
بی آگاهی یابد.

مولانا عبیدالله با اواخر مصمم شد که تحریکات اسلامی و مذهبی
خود را در هند و آنهم در کانگرس ملی هند داخل سازد همان بود که
عزم رفتن به هند نمود. (۱)

فصل چهارم

منبع اقتصادی حکومت موقت جهت پیشبرد فعالیت‌ها

در مورد اینکه اعضای حکومت موقت از کدام منابع اقتصادی جهت پیشبرد مرامشان استفاده می‌کردند چندان معلومات وسیع پیرامون آن تا کنون بدست نداریم، آنچه در این رابطه به بحث می‌پردازیم خیلی ناچیز خواهد بود.

مولانا عبیدالله سنلی درین رابطه می‌نویسد: «موقع ضرورت ما به یک شکلی پول را بدست می‌آوریم (خداوند گار در نمی‌ماند) ... وقتیکه من باز قهایم به قندهار آمدیم یک پوند داشتیم که چهار نفر بودیم نایب الحکومه (قندهار) به ما خرج داد والی به او معلوم نبود که مادست خالی هستیم وقتیکه به کابل رسیدیم در یک ماه خرج ما ختم شد ما هر قدر که لباس و لوازم زننده می‌خریده بودیم به خاطر تنگدستی همه را فروختیم و درین وقت یک دوست من از هندوستان چند روبیه را ارسال نمود و چونکه با مردم

ملاقات نمی نمودیم آنرا برای ساختن لباس مصرف نمودیم و يك وقت دیگر سردار نصرالله خان (نایب السلطنه) برای ما طور مهمانی پنجمه روپیه ارسال نمود که این پول هم در مصارف رفقای ما که به هندوستان رفتند خرج شد .

درین وقت محمد ابرا هیمن هندوستانی که معلم مکتب حبیبیه بود در مصارف باهم شریک بودیم و از او کمک خواسته نمی توانستیم و او هم که شاید ما با مقدار زیاد پول از هندوستان آمده ایم ، اما موقعیکه هیات اولی حکومت موقت که در آن داکتر میترا سنگ و میرزا محمد علی (خوشی محمد) شامل بودند عازم روسیه بودند مهندرا پرا تا سفر خرج میترا سنگ را تهیه کرده پرداخت و فکر می شد که شاید مهندرا را پراتاپ و یا حکومت افغانستان مصارف سفر میرزا محمد علی را نیز بپردازد . و لسی اینطور نشد درین وقت من از محمد ابراهیم درین مورد پول قرض خواستم ولی او جواب رد داد و این يك سهوی بود که از محمد ابراهیم سرزد ، در حالیکه هیچ وقت دیگر از مصرف پول و امداد خویش در حصر ما هندوستانی ها دریغ نکرده بودند .

همچنان چیزی را که مولانا محمد علی در کابل کمایی کرده بود آنهم به مصارف هندوستانی ها در کابل مصرف شده بود ، بناءً سنجیدیم که فعالیت های سیاسی تنها بواسطه داشتن نظریات و تجارب عملی به سر نمی رسد ، بلکه برای انجام این کار پول نیز ضرورت است مانند علم و عمل « (۱)

موقعیکه امیر حبیب الله رئیس هیات جرمن فن هستنگ را فرمان رخصت از افغانستان داد او در وقت وداع به نام من (عبیدالله سندی) سه صد پوند گذاشت ، را جا صاحب بمن حکم کرد که آنرا بگیرم ازین پول صد پوند را را جا صاحب و مولانا برکت الله جهت ساختن البسه برای

خود گرفتند و دو صد پونده دیگر را طور امانت به نزد شیخ محمد ابراهیم (مدرس مکتب حبیبیه) اما نت گذاشتند .

شیخ محمد ابراهیم ، مولانا محمد علی و برادر زاده ام عزیز احمد در یک اطاق زنده گی میکردند بالای آن خانه دزدان درآمدند و تمام آن پول را به دزدی بردند من احساس خطر کردم که راجا صاحب گمان خواهد کرد که ما به این وسیله این پول را هضم میکنیم . لکن وقتیکه زمان رفتن هیات دومی به استانبول رسید به پول مذکور ضرورت پیدا شد . از مولانا بشیر احمد ریس المجاهدین صد پونده قرض کرده و آنرا پرداختم که این احساس مولانا بشیر را هرگز فراموش کرده نمی توانم ، اگر چه پول قرض بود ولی بعداً توسط مرزا محمد علی (خوشی محمد) اداء گردیده و به این ترتیب من و مولوی برکت الله به اثر مشوره راجا صاحب نزد سردر نصر الله خان نایب السلطنه رفتیم و چگونگی گم شدن پول را به وی قصه نمودیم و گفتیم که به صد پونده ضرورت داریم ، سردار صاحب به کمال مهربانی وعده داد ، شام همان روز صد پونده را با خود آورد و به این ترتیب هیات دیگر هم رفت... (۱) .

یک بار دیگر ما بخاطر ضروریات خویش مبلغ یک هزار افغانی را از میر عزت بیگ ترکی برای مدت یک سال قرض نموده بودیم و وقتیکه میعاد آن پوره شد ما تحت نظارت مستوفی المملک نظر بند بودیم و این وقت بسیار تلاش کردیم تا مبلغ یک هزار بدست آورده قرض را اداء نمائیم زیرا ندادن قرض به وقت معین آن بالای آینده ما تا ثیر می انداخت... بناء من مجبور شدم که تا نزد معین الدوله سردار امان الله خان بروم ضمن ملاقات با او چگونگی موضوع را به تفصیل بیان نمودم تا مبلغ دوازده صد روپیه بمن اعطاء فرمایند که یک هزار آن را به قرض بپردازیم و دو صد روپیه دیگر را برای احتیاجات آن به آقای سید علی بخاری که از پشاور به کابل آمده بود و در کابل نظر بند بود مصرف نمائیم .

خلاصه اینکه سردار مصین اللوله پول را برای ما در خانه مستوفی آورد ، قبل ازین مرا یکبار خواسته بود و در باره متقبل آن اشاره و کنایه صحبت شده بود . (۱) .

همچنان «سردار نصرالله خان علاوه از آنکه در رهائی محصلان کالج لاهور رول مهم داشت يك مقدار پول را غرض مصارف یومیه شان تعیین و مقرر نمود (۲) از طرف دیگر بسیاری از اعضای حکومت در امور تعلیمی و فرهنگی و اداری دولت امیر حبیب الله و شاه امان الله سهم داشتند و از آن درك معاش اخذ نموده و امر از حیات می نمودند از جمله ظفر حسن که در محاربه تل سهم و کارنامه های قابل وصفی را برای آزادی افغانستان ایفاء نمود و بعداً در امور اداری و نشراتی دولت افغانستان اشتغال داشت» دولت افغانستان برای وی مانند سایر هندوستانی ها يك معاش معمولی می داد . (۳)

بدین ترتیب دولت افغانستان با اعضای حکومت مؤقت گاه گاهی طور مهمان معامله میکرد و نیز سایر کمک های لازم و سفر خرج به ایشان می پرداخت .

بر علاوه حکومت افغانستان ، حکومت اتحاد شوروی نیز آمادگی برای کمک با اعضای حکومت مؤقت را بدو و شش گرفته بود به قول ظفر حسن «اکثر خوشی محمد عضو فعال جماعت اشتراکی انقلابی هند در روس تعیین شده بود و حکومت سوسیالیستی شوروی برای وی در مسکو گفته بود که وی در کابل با سفارت روس رابطه داشته باشد و «عند الزوم به هر مقدار پولی که ضرورت داشته باشد ازان سفارت

۱- همان اثر، صص ۱۰۰-۱۰۱ .

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در ... ، صص ۱۲۳ .

۳- محمد سرور کاتب، هفت سال در سفر ، صص ۱۰۴ .

به دست آورد (۱) و موقعیکه مولانا عبیدالله با همراهانش از افغانستان عازم شوروی می گردیدند، مصارف سفر آنها از طرف اتحاد شوروی بواسطه همین خوشی محمد تادیه گردید . (۲)

به این ترتیب دیده میشود که اعضای برجسته حکومت موقت چون عبیدالله، مولوی برکت الله و عبیدالله سندی و سایرین با سفارت حکومت شوروی چه در کابل و چه در خود شوروی روابط خیلی صمیمانه و دوستانه داشتند .

ظفر حسن می نویسد : موقعیکه برای انتخاب گاندی در اجلاس کانگرس ملی هند در سال (۱۹۲۱) مبلغ ده میلیون روپیه ضرورت بود در حالیکه مبلغ چند صد هزار روپیه دیگر باقی مانده بود و به اجلاس سالانه کانگرس صرف یک هفته باقی مانده بود و احتمال میرفت که به نسبت پوره نشدن پول مورد ضرورت موقعیت گاندی به مخاطره بیافتد بنام مولانا عبیدالله در اتحاد شوروی از چیچرن وزیر خارجه شوروی تقاضای پول مورد ضرورت را طور قرضه نمود تا آنرا از طریق افغانستان و یا جای دیگر به کانگرس هند برساند اما بعد معلوم شد که پول مورد نیاز در هند بدست آمده و مولانا با اظهار امتنان پول متذکره را مسترد کرد . به این ترتیب همه آزادی خواهان هند «امید وار بودند که حمایت بلشویک ها را جلب نمایند . س. ک. سروسای عضو شورای ملی حزب کمونیست هند بعد ها نوشت :

هیچ يك از آنان در شوروی مایوس نشدند ، لنین از هیچگونه کمکی که میتوانست آنها را در راه نیل به آزادی هند یاری دهد مضایقه نکرده . (۱)

۱- همان اثر ، ص ۱۲۲ .

۲- سید سعد الدین هاشمی، نقش افغانستان در ... ، ص ۱۱۶ .

۳- غفور وف و کیم، لنین و جنبش های آزادی بخش ملی در شرق ،

و نیز قابل تذکر است که احتمال دارد برکشور های که با اعضای حکومت موقت در کابل روحیه دوستانه داشتند مانند : آلمان ، ترکیه ، ژاپان و غیره کمک نموده باشند و حتی مسافر تهای در آن ممالک غرض اخذ کمک صورت گرفته است که متأسفانه در زمینه معلومات کافی بدست نداریم .

نتیجه

پیش از آنکه انگلیسها در هند برسند نظم اقتصادی آنجا که عبارت از فیودالیزم بود شکست بر داشته بود و حتی هیچ نیروی خارجی در آن وقت به هند نمی آمد نظم فیودالی دیگر نمی توانست مدت درازی باقی بماند .

ازینرو دولت مغولی دهلی در اواخر خیلی ضعیف شده بود و یک خلی سیاسی و آشفتگی در بسیاری نواحی هند ایجاد کرده بود ، در چنین شرایطی بود که در هند اکثریت ملیتها ، مذاهب ، اعتقادات و رسم و رواج های مردم آن دیار را درنا برابری شدید اجتماعی و طبقاتی سوق داده بود .

بناء طبقه حاکمه انگلیس در داخل چنین اوضاعی که معبود طلائی را در هندوستان به چشم سر می دید برای رسیدن به آن ارمان از هیچ قید و بند اخلاقی با لای مردم هند دریغ نکردند .

به گفته نهرو : «ضعف و نادانی همیشه موجباتی برای حکومت استبدادی هستند اگر انگلیسها میتوانند از اتفاق وجدایی ماسود ببرند و استفاده کنند این گناه خود ماست که در میان خود منازعه میکنیم ، اگر آنها می توانند ما را تجزیه کنند و با تحریک خود خواهی با گروه های

جداگانه ما در میان ما تفرقه بیاندازند و ما را تضعیف سازند خود این امر نشانی از برتری انگلیسها است...»

این فورمول نفاق بیندازد و حکومت کراز انگلستان به میان آمد و پایه و اساس برای موفقیتهای استعماری انگلیس در هند محسوب گردید، چنانکه در تحت سایه همین سیاست استعمار گرا ته کوشیدند تا اختلاف میان هندیها و مسلمانان را یک طرف و اختلاف میان خود دسته های مسلمانان اختلاف میان خود دسته های هندوها و سایر طبقات را از طرف دیگر تازه نگهدارند و پکه نمایند تا در آتش آن مبارزات آزاد یخواهانه هند را بسوزانند. به طور مثال انگلیسها برای تشدید و خامت و اختلاف بین هندوان و مسلمانان برای هندوان می فهمانند که مسلمانان مسکو نینی اند غیر هندی یعنی فاتحین و مهاجمین خارجی اند. یا برعکس آن هندوان را در نزد مسلمانان بد جلوه میدادند...

انگلیسها با طرح این سیاست میخواستند تا به حیث یک اقلیت مفتخوار مالک سرزمین هند و با دارصدها ملیون هندی باشند...

این وضع البته در تمام جهات به مرام انگلیسها ادامه نیافت طولی نکشید مردم هند ماهیت استعماری انگلیس را درک نمودند و به مصیبت های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی کشورشان پی بردند و پس از چند سالی باز هندیها به تشکلات سری و تروریستی و پیامهای بزرگی علیه انگلیس دست زدند که بعضی از آنها را نام برد مانند مبارزات داکویتها، تکها- تاثیرات مجاهدات سید احمد بریلوی، قیام سپاهیان ۱۸۵۷ و امثال آن که این همه ریشه اصلی نهضت ملی جدید هند گردید که تاسیس حکومت موقت هند یکی از نتایج آن است.

مبارزات برحق مردم هند خامخادر برتو روابط تاریخی و آزادیخواهانه با افغانها بی تاثیر نبود چنانکه انگلیسها آنها را بهتر درک کرده بودند

و به قول عبیدالله سندی انگلیسها تا آنوقتى بردهلى قصد نکردند تا اینکه نخست رابطه بين دهلى و کابل را قطع نمایند با آنکه انگلیسها روابط بين کابل و دهلى را قطع نمودند و افغانستان را نیز مثل هند تحت استیلاى خود در آوردند و تجزیه نمودند بازهم از ناحیه روابط آزادخواهانه بين افغانان و هندیان به ترس بودند چنانکه این روابط آزادخواهانه با هندیان در زمان احمد شاه ، و شاه زمان ، تأثیر جنگ اول افغان و انگلیس شورش بزرگ ۱۸۵۷ هند و تأثیر اندیشه های سید جمال الدین افغان و امثال آن در مجموع به حیث عوامل موثر دست به دست يك دیگر داده و باعث ایجاد حکومت موقت هند در کابل شد (۱۹۱۹ - ۱۹۲۲) که مصادف با دوره امیر حبیب الله و در شرایط خاص جنگ جهانی اول به وقوع پیوست .

اولین نتیجه مهم در کار حکومت موقت هند از آن جهت است که این حکومت در بدو تاسیس خود چنان اقدامی را در انسجام سیاسى و اجتماعى بين مبارزین آزادخواه هند بوجود آورد که در پرتو آن مردم هند اعم از مسلمانان و هندوها در آن شرکت داشته باشند و این اقدام از آن جهت حایز اهمیت است که مبارزین هند بتوانند صرف نظر از اختلافات میان هندوان و مسلمانان از يك طرف و اختلاف میان خود دسته های مسلمان و میان خود دسته های هندو و سایر طبقات بدون امتیاز میان آنها حکومتى را به پایه يك اندیشه و احدى ملی برای آزادى هند ایجاد نمایند .

چنانکه به تاسى از این اقدام بود که مهند را پراتاپ به حیث رئیس دولت، موالوى برکت الله بحیث صدراعظم و عبیدالله سندی به صفت وزیر داخله و بسیارى دیگران که هندو، مسلمان و سکها بودند در عضویت این حکومت شامل گردیدند ، از طرف دیگر مهمترین هدف حکومت موقت آن بود تا در نتیجه قیام پیروزمند هند اختیار را بدست گیرد و در هند چنان حکومت را برای مردم به ارمغان آورد که جمهوریت دیموکراتیک باشد و در سایه آن حقوق تمام مردم هند را تامین نماید .

به اساس همین روحیه یکی دیگر از نتایج مهم آن بود تا این حکومت روابط خود را با سایر مبارزین هند چه در داخل هند و یا خارج هند قایل سازد و از ایشان مشوره گیرد و مشوره های لازم بدهد . به عبارت دیگر حکومت موقت مانند زنجیری بود که حلقه های آنرا مبارزین هند تشکیل میداد مانند : محمود الحسن، شیخ الہند ، ابوالکلام آزاد و سایر مبارزین شامل در کانگرس هند ...

، به اساس همین پیوستگی بود که حکومت موقت هند توانست فعالیتهای وسیعی را در بین قبایل آزاد و چه در داخل هند براہ بیاندازد که باعث درد سر شدید انگلیسها گردید ، از جمله فعالیت حکومت هند در سر - حدات قبایل آزاد از آن جهت بود که مانند سایر مبارزین اسلاف چون سید احمد شہید و سایر رفقاییش آن مناطق را به حیث مرکز فعالیتها ی نظامی خود قرار دادند تا از آنجا به هندوستان حمله نمایند . چنین تصور میشد که مردم آن همیشه برای جہاد آماده اند و اگر آنها متحد و متفق گردا نیده شوند و روح جہاد در آنها دمیده شود یک طاقت بزرگ را خواهد ساخت .

ولی بعدها در نتیجه فعالیتها ی بی گیر این حکومت در آن مناطق معلوم شد که این همه غلطی و اشتباه محض بود زیرا به اساس اعتماد به آن مفکوره یک قیام عمومی در آزادی هند میسر نگردید طوری که عید اللہ سندی در مورد گفته است : کہ حضرت سید احمد شہید و سایر رفیقهایش فدای چنین مفکوره شدند (۱۸۳۱) در این موقع همان قبایل آزاد بودند کہ بعضی مجاہدین ہندوستانی را چور و چپاول کردند ... و در این وقت نہ تنها مردم هند بلکه خواص آن مثل مولانا محمد علی ، مولانا ابوالکلام آزاد ، حضرت شیخ الہند و دیگران نیز در چنین اشتباهی درگیر بودند . چنانکہ این توجه کہ در کو های باغستان صورت گرفت اگر در سر زمین هند میشد آیا حال مسلمانان به این وضع میبود ؟ ای کاش این قدر کار را در وطن خود مینمودیم ...

این همه ناکامی های مبارزین هند منحصراً صفاً حکومت موقت هند در سرحدات به آن مواجه شدند مولانا عبید الله عوا مل آنرا چنین بررسی مینماید :

تاریخ گذشته این را نشان می دهد که مردم قبایل آزاد آنقدر در بین خود بی اتفاق اند که اصلاً متحد ساختن آنها محال خواهد بود ... علاوه بر این جادوی پول و بالای قبایل آنقدر تاثیر دارد که ضرورت به تذکر نیست . بناء امید به چنین يك اخوت جز ساده لوحی چیزی بیش نخواهد بود .

از آنچه از فعالیت های حکومت موقت هند در داخل هند یاد آور میشویم از جمله میتوان حزب جنودر بانیه و ارسال نامه های ابریشمی نام برده حکومت موقت حزب جنودر بانیه را برای آزادی هند تاسیس کرده بود که البته این حزب مرکب از مجاهدین هند و سایر رهبران ممالک اسلامی بود که وظایف بزرگ نظامی برای ایشان داده شده بود . که امیر حبیب الله یکی از حامیان آنها بشمار میرفت ولی همینکه امیر مذکور بیطرفی خود را در جنگ اول جهانی اعلان نمود پیشرفت این پلان را سست ساخت و مانند آب بود که در آتش طغیانها و هیجانات ریخته شد و به ناکامی مواجه شد از طرف دیگر ارسال نامه های ابریشمی که در بین طبقات مبارزین هند جریان داشت هدف آن بود تا مردم هند را به قیام عمومی علیه انگلیس وادارند ... این سلسله هم بالاخره از هم گسیخت و انگلیس از آن باخبر شد و آنرا به ناکامی مواجه ساخت .

بخش دیگر فعالیت های حکومت موقت هند همانا فعالیت های بین المللی آن میباشد که نتایج آنرا ذیلا بررسی می نمایم :

طوری که می دانیم با شدت و وسعت جنگ جهانی اول هندوستان مسترزه نروتمند انگلیس از نظر آلمانها و همراهان او در جنگ نبود و میخواستند که در آن نیم قاره مخصوصاً در مسلمانان آنجا نفوذ

پیدا کنند و این کار به وسیله خلافت عثمانیه که به جنگ با آن متحد بود میسر میگشت تا مسلمانان را به جهاد با انگلیس درهند تحریک کند تا انگلیس قوه خود را از اروپا به هند منتقل سازد ، به اساس همین سیاست یک دسته مبارزین هند ی با معیت هیات ترك و جرمن به کابل آمدند تا حبیب الله را به طرفداری آلمان و ترکیه علیه انگلیس تحریک نمایند و الی حبیب الله برای هیات جواب ردداد و از جمله هندی ها توانستند حکومت موقت هند را بنیاد بگذارند که بعضی اعضای جرمنی و ترکی هیات نیز شامل آن گردیدند و با همکاری حکومت موقت در سرحدات قبایل آزاد و هند دست به تحریکات زدند ، و الی فعالیت حکومت در عرصه سیاست باکشور های بزرگ جهان از آن جهت مهم است که این حکومت تجویز نمود تا برای شناسایی خویش نماینده گان و سفیران خود را به ترکیه ، روسیه ، جرمنی ، هندوستان چین و جاپان گسیل دارد . چنانکه روابط این حکومت با ترکیه موجب تشدید فعالیتها در جهت نهضت خلافت درهند گردید و در ارتباط با روسیه هیات هایی را به آن کشور اعزام نمود که حامل مکتوب های مهند را پراتاپ و برکت الله عنوانی تزار روسیه و صدراعظم آن بود و در آن خواسته شده بود تا توجه روسیه را برای آزادی هند جلب کند ، ولی این روابط بعد از انقلاب (۱۹۱۷) نتایج مثمر را بارآورد و بعضی اعضای آن حکومت به رفت و آمد ها در آن کشور پرداختند و فعالیتهای زیاد را جهت آزادی هند انجام دادند و از آنجا اندیشه های کمونیستی را در هند انتقال و به بخش نظریات در آن زمینه پرداختند .

همچنان در رابطه با آلمان نیز تلاشها از جانب حکومت موقت صورت گرفت و یک نقطه قابل توجه اینجاست که در اثر فعالیتها ی مهند پراتاپ حکومت جرمنی با حکومت شوراهای به مفاهمه رسیدند و اجازه ده پرونده طیاره جنگی المانی را در خاک شوروی آماده ساختند . تا از آنجا جهت آزادی

هند به کار برود... و لی شرایط جنگ اول جهانی به زودی به ضرر آلمانها خاتمه یافت و این پلان به منصفه اجرا قرار نگر فت .

در حقیقت حکومت موقت در نظر داشت که با استفاده از اوضاع جهانی از بروز اختلاف و شکاف میان قدرتهای استعماری استفاده کرده و هند را آزاد سازد ، چنانکه برای رسیدن به آن منظور با آلمان و ترکیه موافقه رسیده بود اگر آنها به جنگ برنده شوند استقلال هند را بر رسمیت بشناسند ولی شرایط جنگ تغییر یافت و این نقشه نیز ممکن نگردید . محدودیت دیگری که در جهت اجرای فعالیت حکومت موقت هند موجود بود آن بود که حکومت در شرایط خاص امیر حبیب الله تاسیس یافته بود ، چون حبیب الله نمی توانست از زیر بار انگلیسها بالا شود ، بناء ناچار بود به این حکومت بفهماند که در داخل افغانستان فعالیت ننماید بلکه در کشور های خارجی به فعالیت پردازند ، و لی برعکس سردار نصرالله ، شهزاده امان الله و سایر اعضاء پارتی جنگ به حکومت موقت تماسهای بسیار نزدیک داشتند . در حقیقت در سایه آنها بود که حکومت موقت تا حدودی موفق به اجرای بعضی فعالیتهای سیاسی در داخل و خارج هند گردد . چنانکه با روی کار آمدن شاه امان الله محدودیت قید و بند رفع گردید و حکومت موقت آینده خویش را در آتیه هند روشن میدید و البته به پاس همین روا بطنیک بود که اعضای حکومت موقت در جنگ آزادی افغانستان سهم فعال و قابل قدر را ایفاء کردند و نیز در امور اداری ، فرهنگی ، سیاسی و نظامی افغانستان از هیچ گونه مساعی دریغ نه ورزیدند .

شاه امان الله البته قبل از رسیدن به قدرت و کسب استقلال کشورش به ایشان وعده داده بود که در راه آزادی هند با ایشان از هیچگونه همکاری دریغ نه نماید ، ولی همینکه افغانستان آزاد شد و دولت شاه امان الله بادا پس به موافقه رسید پس از آن دولت امانیه به خاطر رعایت پالیسی

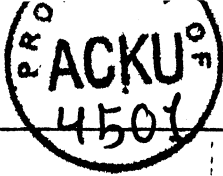
با انگلیس از توجه خود به حکومت موقت هند کاست و بالاخره به کار حکومت موقت هند در کابل خاتمه داد. (۱۹۲۲).

نتیجه نهایی که ازین بحث گرفته میشود آنست که پس از انجام کار حکومت موقت اعضای آن بیکار نه نشستند بلکه به فعالیتهای خود با سایر نهضت ها و جریانات آزادیخواهی هند ادامه دادند و به فعالیتهایی به دورادور دنیا پرداختند و از جمله به کابل نیز رفت و آمد ها نمودند . به هر صورت حکومت موقت هندیکی از بزرگترین و مهمترین پدیده های تاریخ مردم جهت آزادی کشور هند محسوب میشود ، گرچه خود به اساس پلانهای مطروحه اش به موفقیت نرسید ولی تاثیر خود را در تسریع سایر جنبشها و نهضت های آزادیبخش ملی هند بجا گذاشت تا اینکه کشور هند آزاد گردید (۱۹۴۷).

منابع و مأخذ

- ادمك ، لودويك : تاريخ روابط سياسي افغانستان از زمان عبدالرحمن تا استقلال ، ترجمه علي محمدزهما ، كابل : موسسه نشراتي افغان كتاب ، س ۱۳۴۶ .
- آزاد ، ابوالكلام : هند آزادي گرفت ، ترجمه امير فريدون تركاني ، تهران : خيابان كوچه ۴۶ .
- افينوف . ۱ . وديگران : تاريخ عصر جديد ، ترجمه فريدون شايان ، جلد اول ، كابل : مطبعه دولتي ، س ۱۳۶۲ .
- انتونوا . ك : تاريخ هند در قرون وسطي ، ترجمه پوهاند مير حسين شاه ، كابل : پوهنتون كابل ، س ۱۳۶۰ .
- بلگرامي ، اصغر حسن ، افغانستان و هند برتانهوي از ۱۷۹۳ - ۱۹۰۷ ، مترجم عبدالوهاب فنايي ، كابل : اكادمي علوم ج . ۱ ، س ۱۳۶۱ .
- توفيق ، فضل الدين : نقش افغانستان در جنبش آزاد يخواهي هند ، رساله نشر ناشده دوره ايساناس ، كابل : پوهنتون كابل ، س ۱۳۶۱ .

- جلالی ، علی احمد : مطالعه تاریخ افغانستان از نگاه عسکری ، کابل : مدیریت عمومی نشرات ستردرستیز وزارت دفاع ملی ، س ۱۳۴۷ .
- حبیبی ، پوهانده دکتور عبدالحی : تاریخ مختصر افغانستان ، جلد دوم ، کابل : مطبعه دولتی ، س ۱۳۴۱ .
- حبیبی ، پوهانده دکتور عبدالحی : جنبش مشروطیت در افغانستان ، کابل ، مطبعه دولتی ، س ۱۳۶۳ .
- حکمت ، علی اصغر : سرزمین هند ، برر سی تاریخی ، اجتماعی و سیاسی هندوستان از ادوار باستان تا عصر حاضر ، تهران ، س ۱۳۳۷ .
- خان ، عبدالغفار خان : زماژوند او جوجهد ، کابل : مطبعه دولتی ، س ۱۳۶۲ .
- راوی ، حبیب : تاثیر استقلال افغانستان بالای هند ، رساله نشر ناشده دوره لیسانس ، کابل : پوهنتون کابل ، س ۱۳۶۱ .
- کاتب ، محمد سرور : هفت سال درسفر از ۱۹۱۵ تا ۱۹۲۲ ، لاهور ، چوک انار کلی ،
- کانکوفسکی ، یودی : دپاکستان تاریخ ، مترجم جمعه خان صوفی ، کابل : ریاست نشرات و تبلیغات وزارت اقوام و قبایل ، س ۱۳۶۴ .
- غبار ، میر غلام محمد : افغانستان در مسیر تاریخ ، کابل : مطبعه دولتی ، طبع دوم ، س ۱۳۵۴ .
- صدقی ، محمد عثمان : سید جمال الدین افغان پیشوای انقلاب شرق ، کابل : موسسه انتشارات بیمقی ، س ۱۳۵۵ .
- ضمیر صافی ، محمد حسن : افغانستان در قرن شانزدهم ، کابل : پوهنتون کابل . س ۱۳۶۳ .
- محمد ، مهدی : سلطه حکمرانی انگلیس در کشور هند ، رساله نشر ناشده دوره لیسانس ، کابل : پوهنتون کابل ، س ۱۳۶۶ .

- ۱ - میا پور بنی ، اکبر شاه : دآزادی په تلاش ، کابل : مطبعه دولتی ،
س ۱۳۶۶ .
- ۲ - نهرو ، جواهر لعل : نگاهى بتاریخ جهان ، ترجمه محمد تفضیلی ،
جلد دوم ، تهران ، س ۱۳۴۶ .
- ۳ - وکیم ، غفور او ف : لنین و جنبش های آزادیبخش ملی در شرق ،
ترجمه : محمد اخوان ، بخش سوم و چهارم ، کابل : مطبعه دولتی ،
س ۱۳۶۲ .
- ۴ - هاشمی ، سید سعیدالدین : نقش افغانستان در آزادی هند ،
کابل : پوهنتون کابل ، س ۱۳۶۲ .
- ۵ - هاشمی ، سید سعیدالدین : تاریخ نوین افغانستان ، کابل :
پوهنتون کابل ، س ۱۳۶۴ .
- ۶ - اداره نشرات آریانا : جمال الدین افغانی ، دایرة المعارف آریانا ،
جلد چهارم . ۱۳۴۱ .
- ۷ - پراساد ، دکتور اس . ان : افغانستان مرکز ملیون و انقلابیون
هندی ، مجله ادب ، شماره چهارم ، پوهنتون کابل : حوت سال ۱۳۴۵ .
- ۸ - پراتاب ، مهندرا : یک نهایت ضروری خط ، سراج الاخبار افغانیه ،
ش ۱۷ ، س ۱۶۱۶ ، ص ۴ .
- ۹ - (...) محمود : سرگرمی جاسوسان جرمنی در هند ، سراج -
الخبار افغانیه ، ش ۱۱ ، س ۱۶۱۶ ، ص ۱۵ .
- ۱۰ - ب.ن : جرمنی ها تا کجا میروند ، سراج الاخبار افغانیه ، ش ۱۶ ،
س ۱۶۱۶ ، ص ۱۲ .
- ۱۱ - (...) : اخوت هندو ستانی و ... سراج الاخبار افغانیه ، ش ۲ ،
س ۱۶۱۶ ، ص ۱۳ .

ARIG
B
4.36
PAK
4501 ep.2

